

SI

TRACTAT
DE
HOROLO

SI

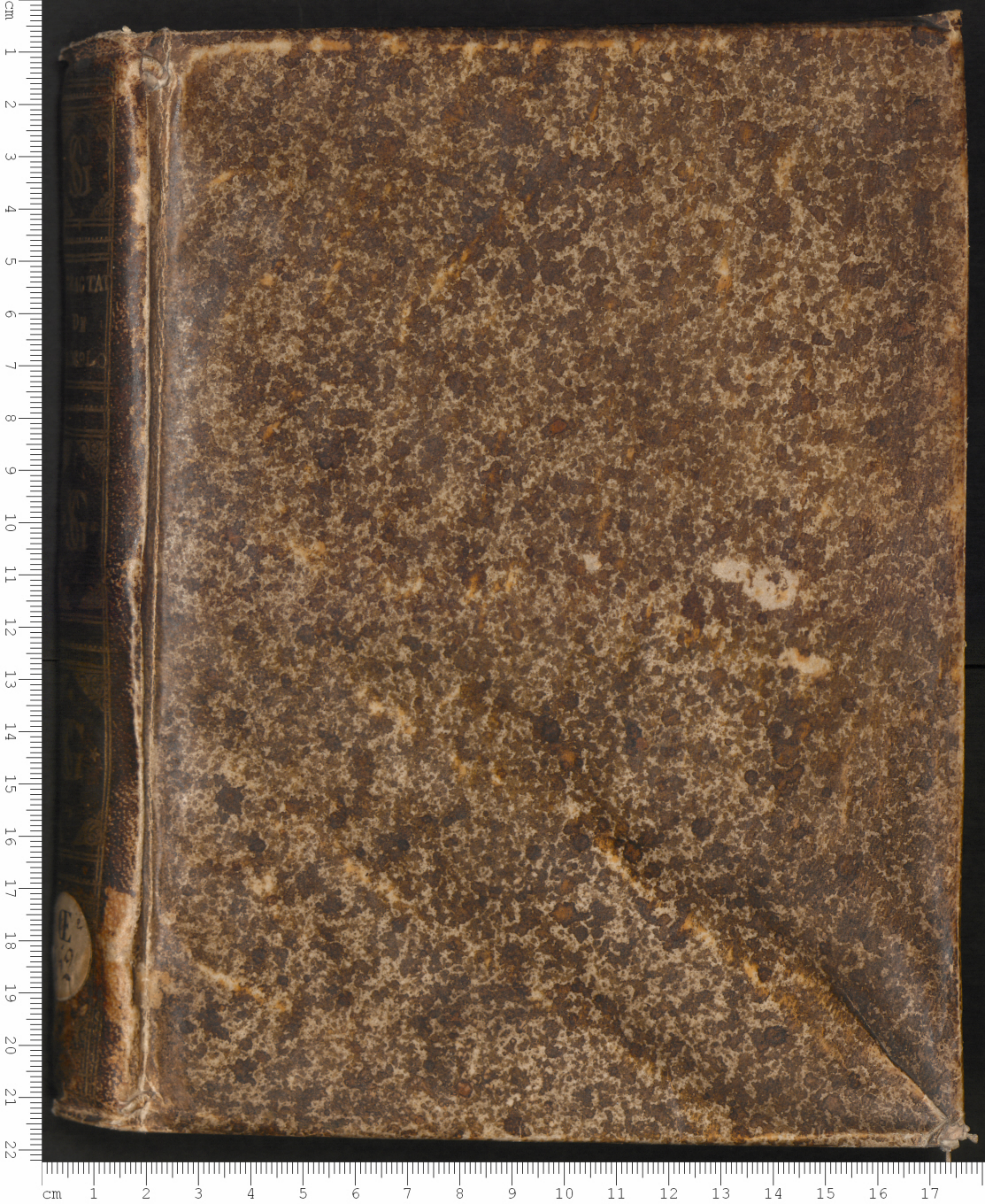
SI

BB
51

ⓧvE

V 198

762²

3 - traites

- pièce 1. (H. 4262)?
- pièce 2. H. 14.111. P. 4402-
- pièce 3. H. 13.543. P. 4394-

1). Johannes de Montelegio, Kalendarium.
[Venise Etkardt Ratdolt, [c. 1482] in 4°]

Ed. dif. de Cxv. 540 (H. 13778), inc. du 1er cahier.
dans lequel au v^o du r^{er} f^o devant se trouver la date
et le lieu d'impression.

13 ix. 1483 (H 13778)

00
12

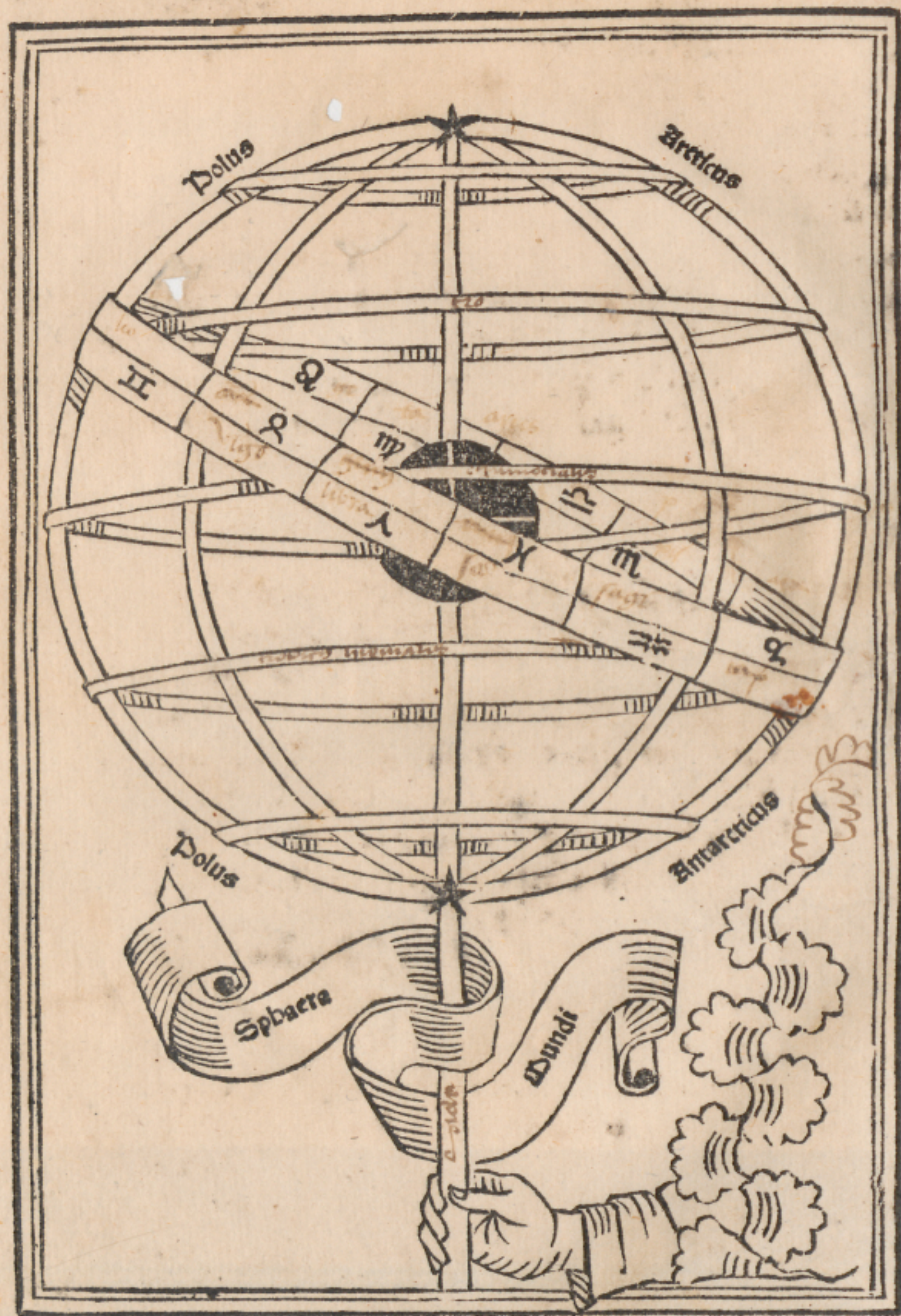
Voyez dans le calendrier la bibliographie astron. de M. Delalande, année 1483. / voy. aussi
année 1476. /

Qb 4° 140 18 (inv 195)

NOVICIIS ADOLFSCENTIBVS: AD ASTRONOMI
cam rempu. capeffendā aditū ipetrātib⁹: p breui rectoq; trami/
te a uulgari uestigio femoto: Ioannis de ſacro buſto ſphericum
opusculū Georgiūq; Purbachii ī mot⁹ planetarū accuratiſſ. theo
ricę Necnō contra Cremonenſia in eorundē planetarū theori/
cas deliramēta loānis de mōte regio diſputatiōes tā accuratiſſ:
q; utiliſſ. dicatū opus utili ſerie contextū inchoat.

TRACTATU de ſphēra quattuor capitu/
lis diſtinguim⁹. Dicturi primo: qd
ſit ſphēra: quid eius centrū: qd axis
ſphēre: qd ſit polus mūdi: quot ſunt
ſphēre: & quę ſit forma mūdi. In ſe
cūdo de circulis ex qb⁹ ſphēra mate
rialis cōponit⁹: & illa ſupceleſtis quę
p iſtā imaginat⁹ cōponi intelligit⁹.

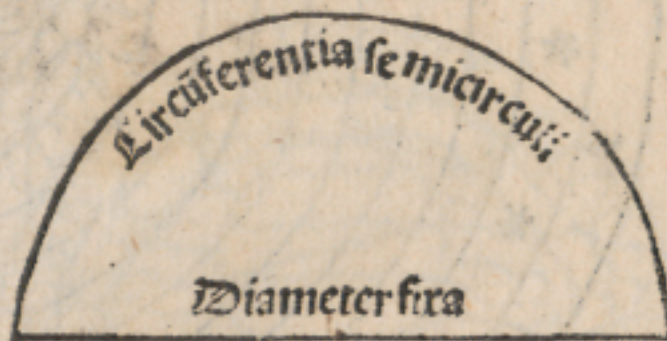
In tertio de ortu & occaſu ſignoz
de diuerſitate dierū & noctiū q ſit
habitātib⁹ in diuerſis locis: & de di
uiſione climatū. In q̄rto de circulis & motib⁹ planetarū: & de
cauſis eclypſiū.

CAPITVLVM PRIMVM.

SPHERA igit⁹ ab Euclide ſic deſcribit⁹. Sphēra eſt tran
ſitus circūferētię dimidiū circuli quoties fixa dia/
metro quouſq; ad lo
cū ſuum redeat. circū
ducit⁹. id eſt. Sphēra

ē tale rotundū & ſolidū qd deſcri
bit⁹ ab arcu ſemicirculi circūducto
Sphēra etiam a Theodoſio ſic de
ſcribit⁹. Sphēra eſt ſolidū quoddā una ſupficie cōtentū ī cui⁹ me
dio pūct⁹ ē: a quo oēs lineę ductę ad circūferētiā ſūt eq̄les. Et ille
pūct⁹ dicit⁹ centrū ſphēre. Linea uero recta trāſiēs p centrū ſphē/
re applicās extremitates ſuas ad circūferētiā ex utraq; pte dicit⁹
axis ſphēre. Duo quidē pūcta axē terminātia dicunt⁹ poli mūdi

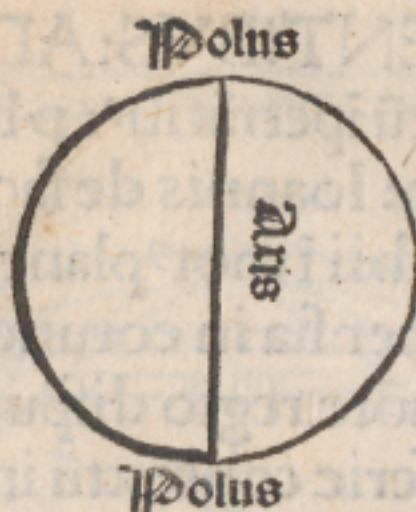
*no quomodo ſphera ab
Euclide deſinit⁹*

*ſphera q̄ iſta ſcribit⁹
area p̄ ſup̄ficię q̄le
m̄ lineę*

*nota qd ſolidū in deſcri
ptōe ſphēre caput⁹ p̄ ſem*

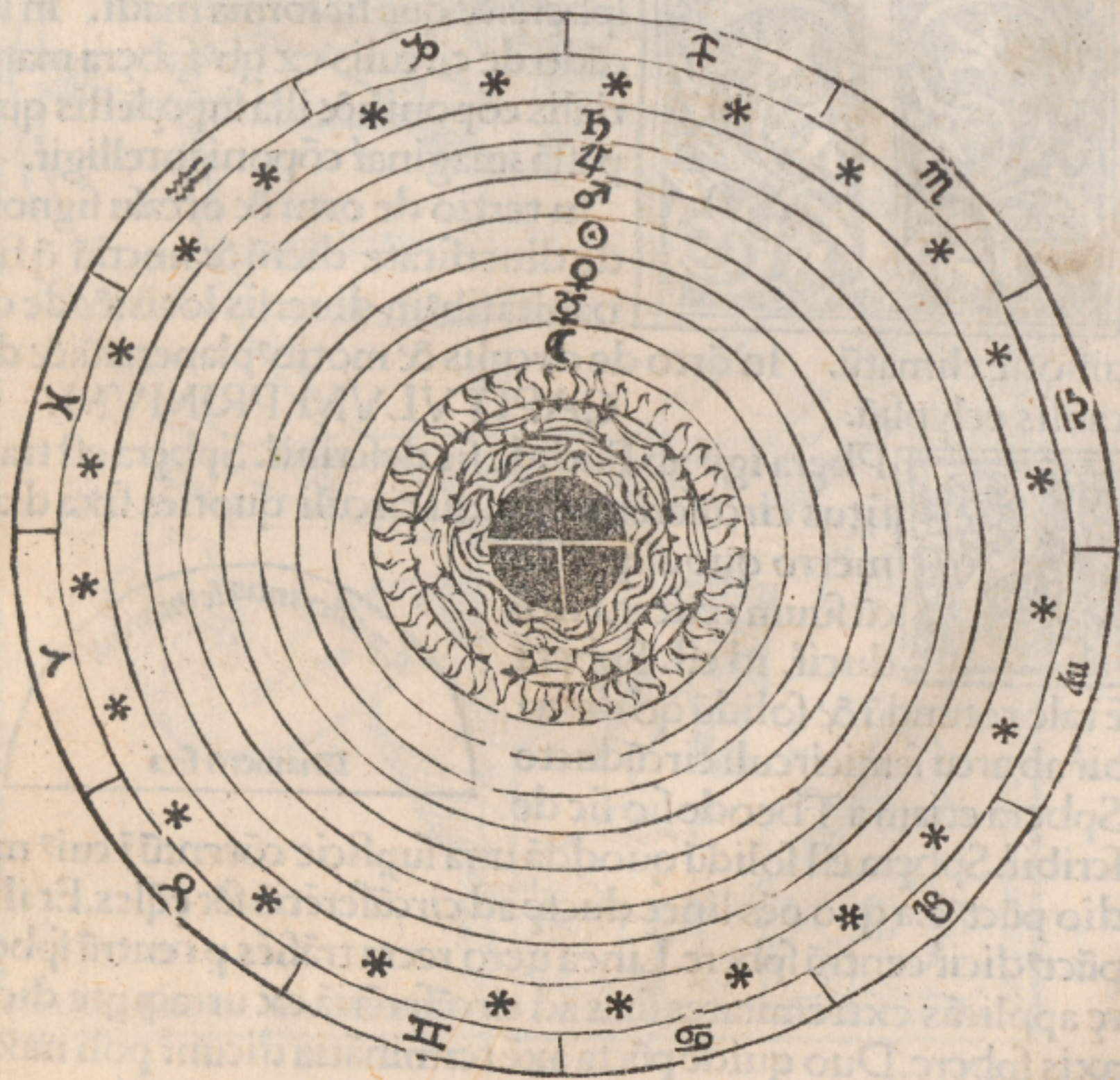
*Sphera a
Theodoſio eſt
deſcribit⁹*

Sphera aut duplici diui/
ditur secundum substantiam & secundum acci/
des. Secundum substantiam in spheris
noue scilicet spheram nonam: quod
primum motus: siue primum mo/
bile dicitur. & in spheram stella
rum fixarum quod firmamentum nuncu

pat: & in septem spheras septem planetarum: quarum quedam sunt maiores
quedam minores: secundum quod plus accedunt uel recedunt a firmamento
Vnde inter illas sphaera Saturni maxima est. Sphaera uero lunae
minima: put in sequenti figuratione continetur.

Geo.

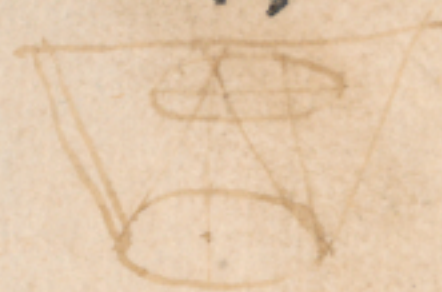

Secundū accidens autē diuidit̃ in spherā rectā & obliquā. Illi enī dicunt̃ habere spherā rectā: q̃ manēt sub equinoctiali: si aliquis manere possit. Et dicit̃ recta qm̃ neuter polorū magis altero illis eleuat̃. Vel qm̃ illorū horizon interfecat equinoctialē & interfecat̃ ab eodē ad angulos rectos spherales. Illi uero dicunt̃ habere spherā obliquā quicūq; habitant circa equinoctialē uel ultra. Illis enī supra horizontē alter polorū semp eleuatur: reliquus uero semp deprimi. Vel qm̃ illorū horizon artificialis interfecat equinoctialē & interfecat̃ ab eodem ad angulos impares & obliquos.

QVAE FORMA SIT MVNDI.

Vniuersalis autē mundi machina in duo diuidit̃. in ethereā scilicet & elementarē regionē. Elementaris quidē alterationi cōtinue peruia existens in quattuor diuidit̃. Est enim terra tanq; mūdi centrū ī medio omniū sita: circa quā aqua: circa aquā aer: circa aerē ignis illic purus & nō turbidus: orbē lunę attingens ut ait Aristoteles in libro metheorū: sic enī ea disposuit deus gloriosus & sublimis. Et hęc quattuor elemēta dicūt̃ quę uicissim a semetipsis alterant̃ corrumpunt̃ & regenerant̃. Sūt autem elementa corpa simplicia: quę in ptes diuersarū formarū minime diuidi possūt. Ex quorū cōmixtiōe diuersę generatorū spēs fiūt. Quorū triū qdlibet terrā orbiculariter undiq; circūdat: nisi quātū siccitas terrę humori aquę obsistit ad uitā aiantīū tuendā. Oia etiam pręter terrā mobilia existunt. quę ut centrū mūdi ponderositatē suā magnū extremorū motum undiq; ēqliter fugiēs rotundę spherę me-

13

dium possidet. Circa elementarē quidem regionē etherea re-
gio lucida a uariatione oī sua imutabili essentia imunis existēs
motu cōtinuo circulariter incedit: & hęc a philosophis quinta
nuncupat essentia. Cui⁹ nouem sūt spherę sicut in pximo ptra/
ctatū est. scz Lunę Mercurii Veneris Solis Martis Iouis Satur/
ni Stellarū fixarū & celi ultimi. Istarū autē quęlibet superior infe/
riorē spherice circūdat. Quaz quidē duo sūt motus. Vnus ē enī
celi ultimi sup duas axis extremitates scz polū arcticū & antar/
cticū ab oriente p occidentē in orientē iterū rediens: quē equi/
noctialis circulus p mediū diuidit. Est etiā alius inferiorū spherę/
rarū motus p obliquū huic oppositus sup axes suos distantes a
primis. 23. gradib⁹: & 33. minutis. Sed primus oēs alias spheras
secū impetu suo rapit infra diē & noctē circa terrā semel: illis tñ
contra nitentib⁹: ut octaua spherā in. 100. ānis gradu uno. Hūc
siquidē motū secundū diuidit p mediū zodiacus: sub quo quili/
bet septē planetarū spherā habet ppriā in qua deferit motu pro/
prio contra celi ultimi motū: & in diuersis spaciis temporū ipsū
meti⁹ ut Saturn⁹ in. 30. annis Iupiter in. 12. Mars in duob⁹. Sol
in. 365. dieb⁹ & fere sex horis. Venus & Mercuri⁹ fere similiter
Luna uero in. 27. dieb⁹ & octo horis.

DE CAELI REVOLVTIONE.

Qd aut celi uoluat ab oriēte in occidentē signū ē. Stelle quę
oriunt⁹ in oriēte: semp eleuant⁹ paulatim & successiue quousq; i
mediū celi ueniāt: & sūt semp in eadē ppinquitate & remotiōe
ad iuicē: & ita semp se habētes tendūt in occasū cōtinue & uni/
formiter. Est & aliud signū. Stelle quę sūt iuxta polū arcticū: quę
nobis nūq; occidūt mouēt cōtinue
& uniformit circa polū describēdo
circulos suos: & semp sunt in equali
distātia ad iuicē & ppingtate. Vnde
p istos duos mot⁹ cōtinuos stellarū
tā tendentiū ad occasū qz nō: patet

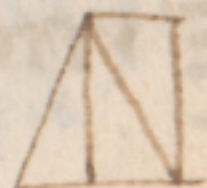
Celi uolunt spherice

q̄ firmamentū mouetur ab oriente in occidentem.

DE CAELI ROTVNDITATE.

Qd̄ autē sit cēlum rotundū: triplex est ratio: similitudo: cō/
moditas & necessitas. Similitudo enī: qm̄ mūd⁹ sensibilis fact⁹
est ad similitudinē mūdī archetypi: in quo nō ē principiū neq̄
finis. Vnde ad huius similitudinē mūdus sensibilis habet for/
mam rotundā: in qua nō est assignare principiū neq̄ finem. Cō/
moditas: quia omniū corporum hȳsoperimetrorū sphaera maxi/
mum est: omniū etiam formarū rotunda est capacissima: quoniā
igīr maximū & rotundum: ideo capacissimū: unde cum mūdus
omnia cōtineat: talis forma fuit illi utilis & cōmoda. Necessi/
tas: quoniā si mūdus esset alterius formę q̄ rotundę. sc̄z trilate/
rę uel quadrilaterę uel multilaterę sequerē
tur duo impossibilia: scilicet q̄ aliquis lo/
cus esset uacuus: & corpus sine loco: quorū
utrūq̄ falsum est: sicut patet in angulis ele/
uatis & circūuolutis. Item sicut dicit Al/
fraganus si cēlum esset planum: aliqua pars
cēli esset nobis p̄pinquior alia. illa scilicet
quę esset supra nostrum: igitur stella ibi existens esset nobis p̄/
pinquior q̄ existens in ortu uel occasu: sed quę nobis propin/
quiora sunt maiora uidentur. Ergo sol uel alia stella existens in
medio cēli maior uideri deberet q̄ existens in ortu uel occasu
cuius contrariū uidemus contingere. Maior enim apparet sol
uel alia stella existens in oriente uel occidente q̄ in medio cē/
li. sed cum rei ueritas ita non sit: huius apparētię causa est: q̄ in
tempore hyemali uel pluuiali quidam uapores ascendūt inter
aspectum nostrū & solem uel aliam stellam. & cum illi uapores
sint corpus diaphonum disgregant radios nostros uisuales. ita
q̄ non comprehendunt rem in sua naturali & uera quantitate:

Alpha & w

Celū ē rotundū

sicut patet de de/
nario plecto i fū/
do aque lympide
q ppter simile dis/
gregationē radio
rū apparet maior
qz suę uerę quāti/
tatis.

QVOD TERRA SIT ROTVNDATA.

Qd etiā terra sit rotūda sic patet. Signa & stelle nō equaliter oriunt & occidunt omnibus hominib⁹ ubiq³ existentibus: sed prius oriunt & occidunt illis q sūt uel uersus orientē: & q citius & tardius oriunt & occidunt qbus/
dam: causa ē tumor terre: qd bñ patet p ea q sūt in sublimi. Vna enī & eadē eclypsis lunę numero quę apparet nobis i prima hora noctis: apparet orientalib⁹ circa horā noctis tertiā. Vnde constat q prius fuit illis nox. & sol prius eis occidit qz nobis. Cuius rei causa ē tantū tumor terre. Qd terra etiā habeat tumorositatē a septētrione i austrū: & ecōtra sic patet. Existentib⁹ uersus septētrionē quedā stelle sūt sempiternę apparitiōis. scz q ppinque accedūt ad polū arcticū. Alię uero sūt sempiternę occultatiōis sicut illę quę sūt ppinque polo antarctico. Si igit aliq pcederet a septētrione uersus austrū: intantū posset pcedere: q stelle quę pri⁹ erāt ei sempiternę apparitiōis: ei iā tenderēt in occasum & quāto magis accederet ad austrū: tanto plus mouerent in occasū. Ille iterū idem hō posset uidere stellas quę pri⁹ fuerant ei sempiternę occultatiōis. Et ecōuerso

Tra 3/100

contingeret alicui pcedēti ab austro uersus septētrionē. Huius aut rei causa est tumor terre. Itē si terra esset plana ab oriente in occidentē: tā cito orirent stellę occidentalib⁹ q̃z orientalib⁹. qđ patet esse falsū. Itē si terra esset plana a septentrione in austrū & econtra: stellę quę essent alicui sempiternę apparitionis: semp apparerēt ei quocūq; pcederet: qđ falsum ē. Sed q̃ plana sit prę nimia eius quantitate hominū uisui apparet.

QVOD AQVA SIT ROTVNDVDA.

Qđ aut aqua habeat tumorē & accedat ad rotūditatē sic patet. Pona signū in littore maris & exeat nauis a portu: & intantū elonget q̃ ocul⁹ existēs iuxta pedē mali nō possit uidere signū. Stante uero naui ocul⁹ eiusdē existētis i sūmitate mali bene uidebit signū illud. Sed oculus existētis iuxta pedē mali melius deberet uideri signū q̃z q̃ est in sūmitate: sicut patet p lineas ductas ab utroq; ad signum: & nulla alia hui⁹ rei causa est q̃z tumor aque. Excludant enī oīa alia ipedimēta: sicut nebulę & uapores

ascendentes. Item cū aqua sit corpus homogeneū totum cum partib⁹ eiusdem erit rationis: sed partes aque sicut i guttulis & roribus herbarū accidit: rotundā naturaliter appetunt formam ergo & totum cuius sunt partes.

QVOD TERRA SIT CENTRVM MVMDI.

Qđ autē terra sit in medio firmamenti sita sic patet. Existētibus in superficie terre stellę apparēt eiusdem quantitatis siue sint in medio celi: siue iuxta ortum: siue iuxta occasum: & hoc quia terra equaliter distat ab eis. Si enim terra magis accederet

Aq̃ z tumor

*Terra z
i medio
istar p̃m̃ti*

terra quatuordecies q̄
in q̄ sunt 217 maio
res terra trigesies sep
ties in ultima sunt
279 maiores terra de
es octies inter plane
as uo quidaz sunt maiores
oblaterraz q̄ quidaz minores
tum (holu) saturni impi
ol sunt ares alii po minore
aterraz a maior terra no
agesies semel in p̄ter no
agesies quingies mars
ero exatit ipsam terram
olum in medietate ita quod
ontingit ipaz terraz ead huc
medietate 2 vna 2 vna sol
a quo omnia astra lumen acci
piunt est maior tota terra
enties sexagesies sexies
in sup paritaz plus quod p̄
ter huc p̄teritaz ratiō huc
venit 20 a minor terra 26
vna 9 mercuri bis octies
luna 39 vna 6 vna terra
vna 2 fidem luminare
magis illud e quod a cupa
rentia non at quoad euf
tentaz

faciendū nictal q̄ quod stellar q̄ quod sunt exentes infirmamento sunt in sphaera die sunt sub ipo
firmamento ut plane q̄ in suis verbis exit stellar exentes infirmamento quidaz sunt a
res quidaz bres quidaz coſte quidaz incoſte sunt 1200. vnde om̄s sunt maiores tota
terra q̄ sunt dūse in 6. magnitudines imp̄ allocantaz uti que sunt maiores tota terra nonagesies
octies septies in 20. magnitudines sunt 45. que sunt maiores tota terra nonagesies
in 20 sunt 208 que sunt maiores tota terra septuagies bis in 9 sunt 274 maiores

ad firmamentū in una parte q̄ in alia aliquis existens i alia pte
ſupficie terre q̄ magis accedet ad firmamentū nō uideret cē/
li medietatē: ſed hoc ē contra Ptolemēū & oēs phos dicētes q̄
ubicunq̄ exiſtat homo ſex ſigna oriunt̄
ei: & ſex occidūt: & medietas cēli ſemp
apparet ei: medietas uero occultat̄. Illud
itē eſt ſignum q̄ terra ſit tanq̄ centrū &
pūctus reſpectu firmamēti: quia ſi terra
eſſet alicui⁹ quantitatis reſpectu firma/
menti: nō cōtingeret medietatē cēli ui
deri. Itē ſi intelligat̄ ſupficies plana ſup centrū terre diuidēs eā
in duo eq̄lia: & p cōſequēs ipſū firmamentū. oculus igit̄ exiſtēs
in centro terre uideret medietatē firmamēti. Idēq̄ exiſtens in
ſupficie terre uideret eandē medietatē. Ex his colligit̄ q̄ inſen
ſibilis eſt quantitas terre quē eſt a ſupficie ad centrū: & p conſe
quens quātitas toti⁹ terre inſenſibi/
lis eſt reſpectu firmamēti. Dicit etiā
Alfraganus q̄ minima ſtellarū fixaz
uiſu notabiliū maior eſt tota terra: ſ;
ipſa ſtella reſpectu firmamenti eſt q̄ſi
pūctus: multo igit̄ fortius terra: cū
ſit minor ea.

fra.

DE IMMOBILITATE TERRAE.

Qd̄ aut̄ terra i medio omniū imobiler teneat̄: cum ſit ſūme
grauis: ſic p̄ſuaderi uideat̄ eſſe ei⁹ grauitas. Oē enī graue tēdit na
turaliter ad centrū. Centrū qd̄ pūctus eſt in medio firmamēti:
terra igit̄ cū ſit ſūme grauis: ad pūctū illū naturaliter tēdit. Itē
quicq̄ a medio mouet̄ uerſus circūferentiā cēli aſcēdit. terra a
medio mouet̄ ergo aſcēdit qd̄ p ip̄oſſibili relinquit̄.

DE QUANTITATE ABSOLUTA TERRAE.

Totus aut̄ terre ambit⁹ auctoritate Ambroſii Theodoſii Ma
crobii & Euriftenis phoz. 252000. ſtadia cōtinere diffiniat̄. Vni/
cuiq̄ quidē. 360. ptiū zodiaci. 700. deputādo ſtadia. Sūpto enim

Stadia	252000
Milia ro	31500
Gallia	15750
his	10500

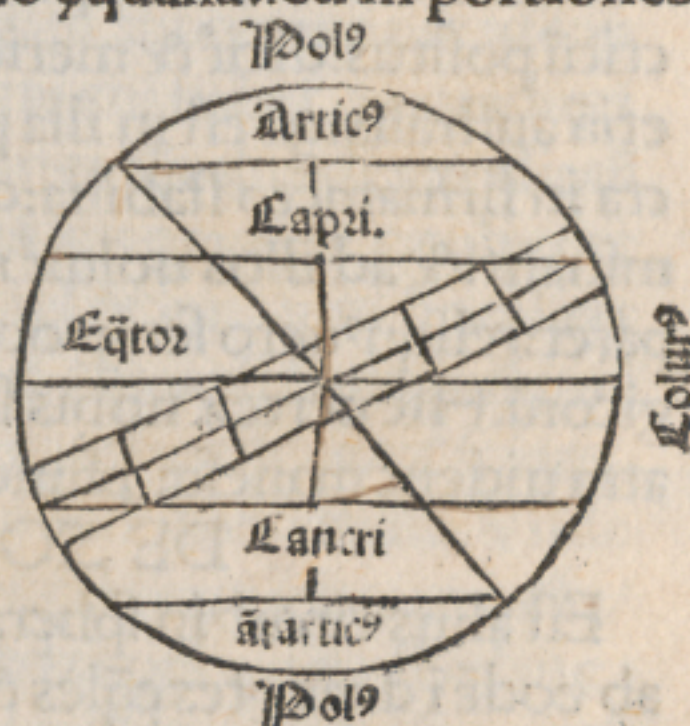

Ita sciendū quod si sciderit nōdū quod p. f. n. a. v. d. e. i. n. f. i. n. i. s. i. l. l. i. n. p. o. f. a. c. i. t. m. i. t. d. i. g. i. t. u. m. p. e. d. i. g. i. t. i. f. a. c. i. t. m. i. t. p. a. l. m. a. m. q. p. a. l. m. i. f. a. c. i. t. m. i. t. p. e. d. i. m. i. p. e. d. i. s. f. a. c. i. t. m. i. t. p. a. s. s. u. s. 124. p. a. s. s. u. s. f. a. c. i. t. m. i. t. s. t. a. d. i. u. m. q. d. e. s. t. a. d. i. u. m. a. b. s. t. a. n. d. o. q. u. a. n. t. u. m. h. o. r. c. u. l. u. s. l. a. b. o. r. a. r. u. m. v. s. q. u. i. n. t. a. n. t. u. m. q. u. o. d. s. t. a. d. i. u. m. p. e. t. i. s. s. i. t. n. o. n. o. s. t. e. n. d. e. b. a. t. l. a. b. o. r. e. m. a. n. t. e. l. i. t. u. s. 2. v. o. m. i. n. a. r. i. a. f. a. c. i. t. m. i. t. l. e. n. c. a. m. y. a. l. l. o. r. a. z. 3. v. o. l. u. c. r. e. d. i. m. h. y. s. p. a. n. a. z. c. a. l. t. u. l. a. n. d. 4. v. o. 277. l. o. u. e. s. g. a. l. l. i. u. s. t. o. t. u. s. t. e. r. r. e. a. m. b. i. t. u. s. c. o. n. t. i. n. u. z. 44. 7. 60. m. e. s. p. e. r. i. m. p. o. t. e. s. t. e. t. i. a. m. c. a. l. c. u. l. a. r. i.

astrolabio i stellatę noctis claritate p utrūq; mediclinii forame
 polo pſpecto notet graduū multitudo in q steterit medicliniū:
 deinde pcedat cosmimetra directe cōtra septētrionē a meridie
 donec i alteri noctis claritate uiso ut pri polo steterit alti uno
 gradu medicliniū. post hoc mensus sit hui itineris spaciū: & in
 ueniet. 700. stadiorū. deinde datis unicuiq. 360. graduū tot sta/
 diis terreni orbis ambit inuētus erit. Ex his autē iuxta circuli
 & diametri regulā: terre diameter sic iueniri poterit. Aufer ui/
 gesimā secūdā ptē de circuitu terre: & remanētis tertia ps. hoc ē
 80181. stadia & semis & tertia uni stadii erit terreni orbis dia/
 meter siue spissitudo.

CAPITVLVM SECVNDVM
 DE CIRCVLIS EX QVIBVS SPHAERA MATERIA/
 LIS COMPOSITVR: ET ILLA SVPERCAELESTIS
 QVAE PER ISTAM IMAGINATVR COMPONI IN
 TELLIGITVR.

HOrū aut circulorū: quidā sūt maiores: quidā mino/
 res: ut sensui pz. Maior enī circul in sphaera dicit q
 descriptus in superficie sphaere sup ei centrū diuidit
 sphaerā in duo equalia. Minor uero q descriptus in
 superficie sphaere eam nō diuidit in duo equalia: sed in portiones
 ineqles. Inter circulos uero ma/
 iores primo dicendū est de equi/
 noctiali. Est igit equinoctialis cir/
 culus quidā diuidēs sphaerā i duo
 equalia fm quālibet sui ptē equi/
 distans ab utroq; polo. Et dicitur
 equinoctialis: qm qn sol transit p
 illū: qd est bis in āno i principio
 arietis scz & in principio libe: est
 equinoctiū in uniuersa terra. Vnde
 etiā appellat equator diei & nocti: qā adēquat diē artificialē no/
 cti. Et dicit cingulus primi motus. Vnde sciendū q prim mot

h^o quod h^o dr m^ultocofmos
 & m^ultos mundus quia in eo
 sunt omⁿes p^{er}fectiones que sunt
 in m^undo. Et t^uta l^uta n^ul^la
 quod h^uic esse c^ontat cum
 animalib^u in h^uic quod v^ult
 c^ontat cum animalibus
 in h^uic quod intelligit cum
 deo & angelis.

dicitur motus primi mobilis: hoc est nonne sphaere siue celi ultimi
 qui est ab oriente per occidentem rediens iterum in orientem: qui etiam
 dicitur motus rationalis: ad similitudinem motus rationis qui est in
 microcosmo. id est in homine. scilicet quando fit consideratio a crea/
 tore per creaturas in creatorem ibi sistendo. Secundus motus fir/
 mamenti & planetarum contrarius huic est ab occidente per orientem
 iterum rediens in occidentem. qui motus dicitur irrationalis siue sen/
 sualis: ad similitudinem motus microcosmi. qui est a corruptibili/
 bus ad creatorem iterum rediens ad corruptibilia. Dicitur ergo cin/
 gulus primi motus: quia cingit siue diuidit primum mobile. scili/
 cet sphaeram nonam in duo equalia equidistans a polis mundi. Vnde
 notandum quod polus mundi qui nobis semper apparet: dicitur po/
 lus septentrionalis: arcticus uel borealis. Septentrionalis dicitur
 a septentrione: hoc est minori urisa: qui dicitur a septem & trion:
 quod est bos: quia septem stelle que sunt in urisa tarde mouentur ad
 modum bouis: cum sint propinque polo. Vel dicuntur ille septem stelle
 septentriones: quasi septem teriones: eo quod terunt partes circa polum.
 Arcticus quidem dicitur ab arctos quod est maior urisa. Est enim iuxta
 maiorem urisam. Borealis uero dicitur. quia est in illa parte a qua uenit
 boreas. Polus uero oppositus dicitur antarcticus: quasi contra ar/
 cticum positus. dicitur & meridionalis. quia ex parte meridiei est. dicitur
 etiam australis: quia est in illa parte a qua uenit auster. Ista igitur duo pun/
 cta in firmamento stabilia: dicuntur poli mundi: quia sphaere axem ter/
 minant: & ad illos uoluit mundus: quorum unus semper nobis ap/
 paret: reliquus uero semper occultatur. Vnde Virgilius in primo geor/
 gicorum. Hic uertex nobis semper sublimis: at illum sub pedibus styx
 atra uident manesque profundum.

DE ZODIACO CIRCULO.

Est alius circulus in sphaera qui intersecat equinoctialem & intersecat
 ab eodem in duas partes equales & una eius medietas declinat uersus se/
 ptentrionem: alia uersus austrum: & dicitur iste circulus zodiacus a zoe
 quod est uita. quia secundum motum planetarum sub illo est omnis uita in rebus

Signifer
inferioribus. Vel dicitur a zodiacum quod est animal: quia cum dividatur in .12.
partes equales quolibet pars appellatur signum: & nomen habet speciale
a nomine alicuius animalis: propter proprietatem aliquam convenientem tam ipsi quam
animali: uel propter dispositionem stellarum fixarum in illis partibus ad mo-
dum huiusmodi animalium. Iste uero circulus latine dicitur signifer: quia
fert signa: uel quia dividitur in ea. Ab Aristotele uero in libro de
generatione & corruptione dicitur circulus obliquus ubi dicitur quod secundum
accessum & recessum solis in circulo obliquo fiunt generationes
& corruptiones in rebus inferioribus. Notitia autem signorum: ordinatio
& numerus in his patet uersibus. Sunt aries taurus gemini cancer leo
uirgo: Libraque scorpius architenes caper amphora pisces. Quolibet
autem signum dividitur in .30. gradus. Unde patet quod in toto zodia-
co sunt .360. gradus. Secundum autem astronomos iterum quilibet gradus
dividitur in .60. minuta: quolibet minutum in .60. secunda: quolibet se-
cunda in .60. tertia, & sic deinceps usque ad .10. & sicut dividitur zo-
diacus ab astronomo. ita & quilibet circulus in sphaera: siue maior
siue minor in partes conformes. cum omnis etiam circulus in sphaera praeter
zodiacum intelligatur sicut linea uel circumferentia: solus zodiacus in-
telligitur ut superficies habens in latitudine sua. .12. gradus. de cuius-
modi gradibus iam locuti sumus. Unde patet quod quidam mentuntur in
astrologia dicentes signa esse quadrata: nisi abutentes nomine idem ap-
pellent quadratum & quadrangulum. Signum enim habet .30. gradus in
longitudine: .12. uero in latitudine. Linea autem dividens zodiacum
in circuitu ita quod ex una parte sui relinquat sex gradus: & ex alia parte
alios sex. dicitur linea ecliptica: quoniam quoniam sol & luna sunt linealiter
sub illa: contingit eclipsis solis aut lunae. Solis: ut si fiat nouilunium
& luna interponatur recte inter aspectus nostros & corpus solare.
Lunae: ut in plenilunio: quoniam sol lunae opponitur diametraliter. Unde
eclipsis lunae nihil aliud est quam interpolitio terre inter corpus so-
lis & lunae. Sol quidem semper decurrit sub ecliptica omnes alii plane-
tae declinant uel uersus septentrionem: uel uersus austrum: quoniamque autem
sunt sub ecliptica. Pars uero zodiaci quae declinat ab aequinoctiali

uersus septentrionē dicitur septentrionalis: uel borealis uel arctica. Et illa sex signa quę sunt a principio arietis usque in finē uirginis dicuntur signa septentrionalia. Alia pars zodiaci quę declinat ab æquinoctiali uersus meridiē dicitur meridionalis uel australis uel antarctica. Et sex signa quę sūt a principio librę usque in finē pisciū dicuntur meridionalia uel australia. Cū autē dicitur quod in ariete est sol uel in alio signo. Sciendum quod hęc prepositio in. sumitur per sub. secundum quod nūc accipimus signū. In alia autē significatiōe dicitur signū pyramis quadrilatera: cuius basis est illa superficies quā appellamus signū. uertex uero eius est in centro terre. Et secundum hoc proprie loquendo possumus dicere planetas esse in signis. Tertio modo dicitur signū ut intelligantur sex circuli transeuntes super polos zodiaci: & per principia. 12. signorum. Illi sex circuli diuidunt totā superficiē spherę in. 12. partes latas in medio: artiores uero iuxta polos zodiaci: & quęlibet pars talis dicitur signū & nomē habet speciale a nomine illius signi quod intercipit iter suas duas lineas. Et secundum hanc acceptionē: stellę quę sūt iuxta polos dicuntur esse in signis. Item intelligatur corpus quoddam: cuius basis sit signū: secundum quod nunc ultimo accepimus signū. acumen uero eius sit super axē zodiaci. Tale igitur corpus in quarta significatiōe dicitur signū: secundum quā acceptionē totus mūdus diuiditur in. 12. partes equales quę dicuntur signa: & sic quicquid ē in mūdo est in aliquo signo.

DE DVOBUS COLVRIS.

Sūt autē alii duo circuli maiores in spherā qui dicuntur coluri: quorum officiū est distinguere solstitia & æquinoctia. Dicitur autē colura a colon gręce quod est membrū: & uros quod est bos siluester quia quęadmodū cauda bouis siluestris erecta. quę est eius mem-

Coluri
brū facit semicirculū & nō pfectū: ita colurus semp apparet no-
bis impect⁹ qm solū una ei⁹ medietas apparet: alia uero nobis
occultat. Colurus igit⁹ distinguens solstitia transit p polos mūdi
p polos zodiaci: & maximas solis declinatiōes. hoc ē p primos
gradus cancri & capricorni. Vnde prim⁹ punct⁹ cancri ubi colu-
rus iste intersecat zodiacū dicit⁹ pūctus solstitii estiuālis: quia qn
sol est in eo: est solstitiū estiuale: & nō pōt sol magis accedere ad
zenith capitis nostri. Est autē zenith pūctus in firmamēto dire-
cte suprapositus capitib⁹ nostris. Arcus uero coluri q intercipi⁹
inter punctū solstitii estiuālis & equinoctialē: appellat⁹ maxima
solis declinatio. Et est fm Ptolemēū. 23. graduū: & 51. minutoꝝ
Secundū Almeonē uero. 23. graduū & 33. minutorū. Siſiter pri-
mus pūctus capricorni: ubi idē colur⁹ ex alia pte intersecat zo-
diacū dicit⁹ pūctus solstitii hyemālis: & arcus coluri interceptus
inter pūctū illū & equinoctialē dicit⁹ alia maxia solis declinatio
& ē ēqlis priori. Alter quidē colur⁹ transit p polos mūdi: & per
prima pūcta arietis & librę: ubi sūt duo equinoctia: unde appel-
lat⁹ colurus distinguēs equinoctia. Isti autē duo coluri intersecāt
seſe sup polos mundi ad angulos rectos sphaerales. Signa quidē
solstitiorū & equinoctiorū patent his uersib⁹. Hęc duo solstitia
faciūt cancer capricorn⁹ sed noctes equāt aries & libra diebus: !

DE MERIDIANO ET HORIZONTE.

Meridianus
Sunt iterū duo alii circuli maiores in sphaera. s. meridian⁹ &
horizon. Est autē meridian⁹. circulus quidā transiēs p polos mū-
di: & p zenith capitis nostri. Et dicit⁹ meridian⁹. qa ubicunq; sit
hō: & in quocūq; tpe anni qn sol motu firmamēti peruenit ad
suū meridianū est illi meridies. Consimili ratione dicit⁹ circulus
medię diei. Et notandū q ciuitates quarū una magis accedit ad
orientē q; alia habent diuersos meridianos. Arcus uero equi-
noctialis interceptus iter duos meridianos dicitur longitudo
ciuitatum. Si autem duę ciuitates eundē habeant meridianum
tunc equaliter distant ab oriēte & occidente. Horizon uero

est circulus diuidēs inferi⁹ hemisperiū a superiori. Vnde appellat^r horizon. id est terminator uisus. Dicit^r etiam horizon circulus hemisperii. Est autē duplex horizon: rect⁹ & obliquus siue de/
cliuus. Rectū horizonta. & spherā rectā habēt illi quorū zenith
est in equinoctiali: quia illorū horizon est circulus transiens p
polos mūdi diuidens equinoctialē ad angulos rectos sphaerales
unde dicit^r horizon rectus: & sphaera recta. Obliquū horizonta
siue decliuem: habent illi quib⁹ polos mūdi eleuat^r supra hori/
zontem: qm̄ illoꝝ horizon intersecat equinoctialē ad angulos
ipares & obliquos. unde dicit^r horizon obliquus: & sphaera ob/
liqua siue decliuus. Zenith autē capitis nostri semp est polus
horizontis. Vnde ex his patet q^d quanta est eleuatio poli mun/
di supra horizontē: tanta est distantia zenith ab equinoctiali.
qđ sic patet. Cū in quolibet die naturali uterq³ colurus bis iun/
gat^r meridiano: siue idē sit qđ meridianus. quicqd de uno pbat^r
& de reliquo. Sumat^r igit^r quarta pars coluri distinguētis solsti/
tia quē est ab equinoctiali usq³ ad polū mūdi. Sumat^r iterū quar/
ta pars eiūsdē coluri quē est a zenith usq³ ad horizontē: cū ze/
nith sit polus horizontis. Istę duę quartę cū sint quartę eiūsdē
circuli: inter se sunt equales. Sed si ab equalib⁹ equalia demant^r:
uel idē cōmune: residua erūt equalia: dempto igit^r cōi arcu. scz q
est inter zenith & polū mūdi: residua erunt equalia. scz eleuatio
poli mūdi supra horizontē: & distātia zenith ab equinoctiali.

DE QVATTVOR CIRCVLIS MINORIBVS.

Dicto de sex circulis maiorib⁹: dicendū est de quattuor mi/
noribus. Notandū igit^r q^d sol existens in primo puncto cancri:
siue in puncto solstitii estiuālis: raptu firmamēti describit quē/
dam circulū qui ultimo descriptus est a sole ex parte poli arcti/
ci. Vnde appellat^r circulus solstitii estiuālis ratione supius dicta
uel tropicus estiuālis a tropos qđ est cōuersio: quia tunc sol in/
cipit se conuertere ad inferius hemisperiū & recedere a nobis.
Sol iterū existēs i primo pūcto capricorni siue solstitii hyemal^r:

raptu firmamēti describit quendā circulū qui ultimo describit
 a sole ex pte poli antarctici. Vnde appellat circulus solstitii hye/
 malis siue tropicus hyemalis: qā tūc sol cōuertit ad nos. Cū autē
 zodiacus declinet ab equinoctiali: & polus zodiaci declinabit a
 polo mūdi. Cū igitur moueat octaua sphaera: & zodiacus q est pars
 octauę sphaerę mouebit circa axē mūdi: & polus zodiaci moue/
 bit circa polū mūdi. Iste igitur circulus quē describit polus zodia/
 ci circa polū mūdi arcticū dicitur circulus arcticus. Ille uero circulus
 quē describit alter polus zodiaci circa polū mūdi antarcticū di/
 citur circulus antarcticus. Quanta est etiā maxima solis declinatio
 scilicet ab equinoctiali: tanta ē distantia poli mūdi ad polū zodiaci: qd
 sic patet. Sumat colurū distinguens solstitia q transit p polos mū/
 di: & p polos zodiaci. Cū igitur oēs quartę uni⁹ & eiusdem circuli
 inter se sint equales: quarta hui⁹ coluri: quę est ab equinoctiali
 usq; ad polū mūdi erit equalis quartę eiusdē coluri: quę est a pri/
 mo pūcto cancri usq; ad polū zodiaci. Igitur ab illis equalib⁹ dem/
 pto cōi arcu qui est a primo pūcto cancri usq; ad polū mūdi: re/
 sidua erūt equalia, scilicet maxima solis declinatio: & distantia poli
 mūdi ad polū zodiaci. Cū autē circulus arcticus fm quālibet sui
 partē equidistet a polo mūdi patet q illa pars coluri quę est in/
 ter primū punctū cancri & circulū arcticū fere est dupla ad ma/
 ximā solis declinationē. siue ad arcū eiusdē coluri qui interci/
 pit inter circulū arcticū & polū mūdi arcticū q etiā arcus equalis
 est maxime solis declinationi. Cū enī colur⁹ iste sicut alii circuli
 in sphaera sit. 360. graduū quarta ei⁹ erit. 90. graduū. Cū igitur maxi/
 ma solis declinatio fm Ptolemeū sit. 23. graduū & 51. minutoꝝ
 & totidē graduū sit arcus qui est inter circulū arcticū: & polum
 mūdi arcticū: si ista duo simul iūcta: quę fere faciūt. 48. grad⁹ sub/
 trahant a. 90. residuū erūt. 42. gradus: quant⁹ est arcus coluri: qui
 est inter primū punctū cancri & circulū arcticū. & sic p3 q ille ar/
 cus fere duplus est ad maximā solis declinationē. Notandū
 q equinoctialis cū quattuor circulis minorib⁹ dicuntur quinq;

paralleli quasi equidistantes: nō quia quantum primus distat a secundo: tantum secundus distet a tertio. quia hoc falsum est sicut iā patuit. sed quia quilibet duo circuli simul iuncti sūm quālibet sui partem equidistant abinuicē & dicuntur paralleli equinoctialis: paralleli solstitii estiuales. paralleli solstitii hyemalis: paralleli arcticus: & paralleli antarcticus. Notandum etiam q̄ quattuor paralleli minores scilicet duo tropici: & paralleli arcticus: & paralleli antarcticus distinguūt in celo quinq̄ zonas siue regiones. Vnde Virgili⁹ in georgicis. Quinq̄ tenet celū zone: quarū una corusco. Semp sole rubēs: & torrida semp ab igni. Distingnunt etiam totidem plage in terra directe prædictis zonis suppositę. Vnde Ouidius primo methamorphoseorū. Totidēq̄ plage tellure premunt. Quorum quę media est nō est habitabilis estu. Nix tegit alta duas: totidē inter utraq̄ locauit. Temperiemq̄ dedit mixta cū frigore flāma. Illa igit̄ zona quę est inter duos tropicos dicit̄ inhabitabilis ppter calorem solis discurrentis semp inter tropicos. Similiter plaga terre illi directe suopposita dicitur inhabitabilis propter calorem solis discurrentis super illam. Ille uero duę zone quę circūscribunt̄ a circulo arctico: & circulo antarctico circa polos mundi. inhabitabiles sunt ppter nimiam frigiditatē: quia sol ab eis maxime remouetur. Similiter intelligendū est de plagis terre illis directe suppositis. Ille autem duę zone. quarū una est inter tropicum estiualem & circulū arcticum: & reliqua quę est inter tropicum hyemalē & circulum antarcticū habitabiles sunt: & temperatę caliditate torridę zone existentis inter tropicos & frigiditate zonarū extremarū quę sunt circa polos mundi. Idem intellige de plagis terre illis directe suppositis: . . .

omni?

indus

De planarum ortu

Capitulū tertiū de ortu & occasu signorū: de diuer-
sitate dierū & noctiū. & de diuersitate climatū.

Ignorū autē ortus & occasus dupliciter accipit: quo-
niā quantū ad poetas: & quantū ad astronomos. Est
igitur ortus & occasus signorū quo ad poetas triplex
scilicet cosmicus: chronicus & eliacus. Cosmicus enī or-
tus: siue mūdānus ē: qñ signū uel stella supra hori-
zontē ex pte orientis de die ascēdit. Et licet in qualibet die ar-
tificiali sex signa sic oriāt: tñ antonomasice signū illud dicitur cos-
mice oriri cū quo & in quo sol mane oriūt. Et hic ortus proprius
& principalis & quottidianus dicitur. De hoc ortu exemplū ī geor-
gicis habet: ubi docet satio fabarū & milii in uere sole existēte
ī tauro sic. Candidus auratis aperit cū ornib⁹ annū. Taurus: & ad-
uerso cedēs canis occidit astro. Occasus uero cosmicus ē respe-
ctu oppositionis scilicet qñ sol oriūt cū aliquo signo: cuius signi op-
positū occidit cosmice. De hoc occasu dicit ī georgicis: ubi do-
cet satio frumenti in fine autumnī sole existente in scorpione:
qui cū oriāt cū sole taurus signi eius oppositū ubi sunt pleiades
occidit: sic. Ante tibi eoe atlantides
abscōdant Debita: q̄z sulcis cōmittas
femina. Chronicus ortus: siue tpalis est
qñ signū uel stella post solis occasum
supra horizontē ex pte oriētis emer-
get chronice scilicet de nocte: & dicitur tem-
poralis: quia tempus mathematicorū
nascit cū solis occasu. De hoc ortu ha-
bemus in Ouidio de ponto. ubi conqueritur moram exilii sui
dicens. Quattuor autēnos pleias orta facit. Significans p quat-
tuor autumnos quadraginta quattuor annos transisse postquā
missus erat in exilium. Sed Virgilius uoluit in autumnō pleia-
des occidere: ergo contrarii uidentur. Sed ratio huius est q se-
cundum Virgilium occidunt cosmice. Secundū Ouidiū oriunt
chronice, qd bene pōt contingere eodē die. Sed differenter tñ

quidam
Cosmicus

Virg.

Virg.
Chronicus

Ouid.

quia cosmicus occasus ē respectu t̄pis matutini. Chronic⁹ uero ortus respectu uesp̄tini est. Chronic⁹ occasus ē respectu opposi-
tionis. Vnde lucan⁹ sic inquit. Tūc nox thessalicas urgebat pua
sagittas. Eliacus ortus siue solaris: ē qñ signū uel stella uideri po-
test p̄ elongationē solis ab illo: qđ prius uideri nō poterat solis
pp̄inquitate. Exemplū hui⁹ ponit Ouidius in libro de fastes sic
lā leuis obliqua subsedit aquarius urna. Et Virgili⁹ in georgicis
Gnosiaq; ardentis descēdit stella coronę. Quę iuxta scorpionē
existens nō uidebat: dū sol erat in scorpione. Occasus eliacus ē
qñ sol ad signū accedit: & illud sua pr̄sentia & luminositate ui-
deri nō p̄mittit. Huius exemplū est in uersu pr̄missio sc̄. Tau-
rus & aduerso cedēs canis occidit astro.

DE ORTV ET OCCVS SV SIGNORVM SECVNDVM ASTROLOGOS.

Sequit̄ de ortu & occasu signorū. put sumūt astronomi: & pri⁹
in sphaera recta. Sciendū est qđ tā in sphaera recta q̄ obliqua ascē-
dit equinoctialis circulus semp̄ uniformiter: sc̄ in t̄pib⁹ equali-
bus equales arcus ascendūt. Motus enī celi uniformis ē: & an-
gulus quē facit equinoctialis cū horizonte obliquo nō diuersi-
ficat̄ in aliquib⁹ horis. Partes uero zodiaci nō de necessitate ha-
bent equales ascensioēs in utraq; sphaera: quia quāto aliqua zo-
diaci ps̄ recti⁹ oriūt: tanto plus t̄pis ponit̄ in suo ortu. Hui⁹ signū
est: quia sex signa oriūt̄ ī longa uel bre-
ui die artificiali. similiter & in nocte.

Notandū igit̄ qđ ort⁹ uel occasus ali-
cuius signi nihil aliud ē q̄ illā ptē equi-
noctialis oriri quę oriūt̄ cum illo signo
oriēte: uel ascendēte supra horizontē
uel illā partē equinoctialis occidere q̄
occidit cū altero signo occidente. id ē
tendente ad occasum sub horizonte.
Signū autē recte oriri diciť cū quo ma-
ior pars equinoctialis oriūt̄: oblique uero cū quo minor. Similit̄

etiam intelligendum est de occasu. Et est sciendum quod in sphaera re-
cta quattuor zodiaci inchoate quattuor punctis: duobus scilicet solsti-
tialibus & duobus equinoctialibus adequantur suis ascensionibus. id est
quantum temporis consumit quarta zodiaci in suo ortu: in tanto tem-
pore quarta equinoctialis illi coterminalis poritur. sed tamen partes
illarum quartarum variantur: neque habent equales ascensiones: sicut iam pa-
tebit. Est enim regula. quilibet duo arcus zodiaci equales & equaliter
distantes ab aliquo quattuor punctorum iam dictorum equales habent
ascensiones. Et ex hoc sequitur quod signa opposita equales habent
ascensiones. Et hoc est quod dicit Lucanus loquens de processu Catonis
in Libyam versus equinoctiale. Non obliqua meant: nec tauro rector
exit Scorpius: aut aries donat sua tempora libere: Aut astra iubet len-
tos descendere pisces. Par geminis chiron: & idem quod charcinus
ardens. Humidus egloceros: nec plus leo tollit urna. Hic dicit Lu-
canus quod existentibus sub equinoctiali signa opposita equales habent
ascensiones & occasum. Oppositio autem signorum habet per hunc uer-
sum. Est libra. aries. scorpius. taurus. sagittarius. gemini. capri. canis. aries. leus. piscis. uirgo. Et notan-
dum quod non ualet talis argumentatio. Isti duo arcus sunt equales: & simul
incipiunt oriri: & semper maior oritur de uno quam de reliquo: ergo il-
le arcus citius porietur cuius maior pars semper oriebat. Instantia huius
argumentationis manifesta est in partibus predictarum quartarum. Si
enim sumatur quarta pars zodiaci: quae est a principio arietis usque ad fi-
nem geminorum: semper maior pars oritur de quarta zodiaci quam de quar-
ta equinoctialis sibi coterminali: & tamen ille duae quartae simul
poriuntur. Idem intellige de quarta zodiaci quae est a principio librae usque in finem
sagittarii. Item si sumatur quarta zodiaci quae est a principio canceri usque
in finem uirginis: semper maior pars oritur de quarta equinoctialis quam
de quarta zodiaci illi coterminali: & tamen ille duae quartae simul
poriuntur. Idem intellige de quarta zodiaci quae est a primo puncto
capricorni usque in finem piscium. In sphaera autem obliqua siue decli-
ui duae medietates zodiaci adequantur suis ascensionibus. Medie-
tates dico quae sumuntur a duobus punctis equinoctialibus: quia me-

no astutis ortum: 11 12 13

Regula

Primum

In sphaera obli-

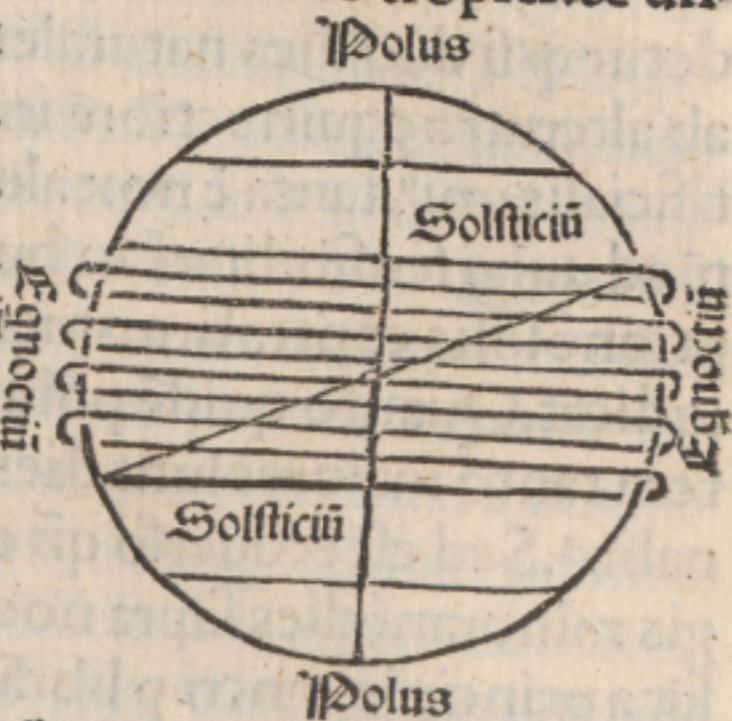

dieta zodiaci: quę est a principio arietis usq; in finem uirginis
oriť cū medietate equinoctialis sibi cōterminali. Similiter alia
medietas zodiaci oriť cū reliqua medietate equinoctialis. Par/
tes autē illarū medietatū uariant ūm suas ascensiones: qm̄ in illa
medietate zodiaci: quę est a principio arietis usq; in finē uirgi/
nis semp maior ps oriť de zodiaco q̄ de equinoctiali: & tñ ille
medietates simul poriunt. Ecōuerso cōtingit in reliqua medie/
tate zodiaci: quę est a principio librę usq; ad finē pisciū: semper
enī maior pars oriť de equinoctiali q̄ de zodiaco: & tñ ille me/
dietates simul poriunt. Vnde hic patet instantia facta manife/
stior contra argumentationē superius dictā. Arcus autē qui suc/
cedunt arietī usq; ad finē uirginis ī sphaera obliqua minuūt ascē/
siones suas supra ascensiones eorūdem arcuū in sphaera recta: qa/
minus oritur de equinoctiali. Et arcus qui succedunt librę usq;
ad finē piscium in sphaera obliqua augent ascensiones suas supra
ascensiones eorūde arcuū in sphaera recta: quia plus oriť de equi/
noctiali. Augent dico ūm tantā quantitātē in quanta arcus suc/
cedentes arietī minuunt. Ex hoc patet q̄ duo arcus equales &
oppositi in sphaera decliui habent ascensiones suas iūctas equa/
les ascensionib⁹ eorundem arcuū in sphaera recta simul sūptis: qa/
quanta est diminutio ex una pte: tanta ē additio ex altera. Li/
cet enī arcus inter se sint equales: tñ quantū unus minor est tan/
tū recuperat alius. & sic patet adēquatio. Regula quidē ē ī sphae/
ra obliqua q̄ quilibet duo arcus zodiaci equales & eq̄liter di/
stantes ab alterutro punctorū equinoctialiū equales habēt ascē/
siones. Ex p̄dictis etiā patet q̄ dies naturales sunt inēquales.
Est enī dies naturalis reuolutio equinoctialis circa terrā semel
cū tanta zodiaci parte quanta interim sol p̄transit motu p̄prio
contra firmamentū. Sed cū ascensiones illorū arcuū sint inēqua/
les: ut patet p̄ p̄dicta tā in sphaera recta q̄ in obliq. & penes ad/
ditamenta illarū ascensionū considerent: dies naturales illi de
necessitate erūt inēquales. In sphaera recta p̄pter unicā causam, s.

propter obliquitatē zodiaci. In sphaera uero obliqua propter duas causas scilicet propter obliquitatē zodiaci: & obliquitatē horizontis obliqui. Tertia solet assignari causa eccentricitas circuli solis.

Notandū etiā qd sol tendēs a primo puncto capricorni per arietem usq; ad primū pūctū cancri: raptu firmamēti describit. 182. parallelos, qui etiā paralleli: & si non oīno sint circuli sed spirę cū tñ nō sit in hoc error sensibilis: in hoc uis nō cōstituatur: si circuli appellēt: de numero quorū circularū sūt duo tropici: & un⁹ equinoctialis. Itē iam dictos circulos describit sol raptu firmamenti descendēs a primo puncto Cancrī per librā usq; ad primū punctū capricorni. Et isti circuli dierū naturalīū circuli appellant. Arcus autē q sunt supra horizontē sūt arcus dierū artificialiū. Arcus uero q sūt sub horizonte sunt arcus noctiū. In sphaera igit recta cū horizon sphaerę rectę transeat per polos mūdi: diuidit oēs circulos istos in ptes eq̃ales. Vnde tanti sūt arcus dierū: quāti sūt arcus noctiū apud exīstentes sub equinoctiali. Vnde patet q existētib⁹ sub equinoctiali in quacūq; pte firmamēti sit sol est semp equinoctiū. In sphaera autē decliui horizon obliqu⁹ diuidit solū equinoctialē i duas ptes equales. Vnde qñ sol est in alterutro punctorū equinoctialiū. tūc arcus diei equat arcui noctis: & ē equinoctiū in uniuersa terra. Oēs uero alios circulos diuidit horizon obliqu⁹ in ptes iēquales: ita q in oīb⁹ circulis q sūt ab equinoctiali usq; ad tropicū cancri: & in ipso tropico cancri maior est arc⁹ diei q̃ noctis. id ē arcus sup horiyontē q̃ sub horizonte. Vnde in toto tpe quo sol mouet a principio arietis per cancrū usq; in finē uirginis maiorat dies supra noctes: & tanto pl⁹ quāto magis accedit sol ad cancrū: & tanto min⁹ quāto magis recedit. Ecōuerso autē se h̃z de dieb⁹

*Id est non est error. Et
ut dicitur in almagest
sol est 329 dies*

& noctibus dū sol est in signis australib⁹. In oībus aliis circulis quos sol describit inter equinoctialē & tropicū capricorni maior est circulus sub horizonte & minor supra. unde arcus diei ē minor q̄ arcus noctis. Et fm pportionē arcuū minorant dies supra noctes. & quāto circuli sunt p̄p̄inquoiores tropico hyemali tanto magis minorant dies. Vnde uidet⁹ q̄ si sumant⁹ duo circuli equidistantes ab equinoctiali ex diuersis ptib⁹ quant⁹ est arcus diei in uno: tant⁹ est arcus noctis ī reliquo. Ex hoc sequi uidetur q̄ si duo dies naturales sumant⁹ in anno equaliter remoti ab alterutro equinoctiorū in oppositis partib⁹ quanta ē dies artificialis uni⁹. tanta ē nox alteri⁹: & ecōuerso. Sed hoc est quantū ad uulgi sensibilitatē in horizontis fixiōe. Ratio enī p̄ ademptionē solis contra firmamentū in obliquitate zodiaci ueri⁹ diiudicat. Quanto quidē polus mūdi magis eleuat⁹ supra horizontem tanto maiores sunt dies estatis q̄n sol est ī signis septētrionalib⁹. Sed est ecōuerso q̄n est in signis australib⁹: tanto enī magis minorant dies supra noctes. Notandū etiā q̄ sex signa q̄ sūt a principio cancri p̄ librā usq̄ in finē sagictarii habent ascensionēs suas in sphaera obliqua simul iūctas maiores ascensionib⁹ sex signorū quę sunt a principio capricorni p̄ arietē usq̄ ad finē geminorum. Vnde illa sex signa prius dicta dicunt⁹ recte oriri. ista uero sex oblique. Vnde Virgili⁹. Recta meant: obliqua cadunt a sidere cancri. Donec finit chiron. sed cētera signa Nascuntur prono: descendūt tramite recto. Et q̄n est nobis maxia dies in estate sc̄z sole existente in principio cancri: tūc oriunt⁹ de die sex signa directe oriētia: de nocte autē sex oblique. Econuerso q̄n nobis ē minim⁹ dies in anno sc̄z sole existente in principio capricorni: tūc de die oriūt⁹ sex signa oblique oriētia: de nocte uero sex directe. Q̄n aut sol est ī alterutro pūctoꝝ equinoctialiū: tunc de die oriunt⁹ tria signa directe orientia: & tria oblique. & de nocte similit. Est enī regula. quantūcūq̄ breuis uel p̄lixa sit dies uel nox sex signa oriunt⁹ de die & sex de nocte. nec p̄pter

plixitatē uel breuitatē diei uel noctis plura uel pauciora signa
oriuntur sit spaciū tps i quo medietas signi porit: in qualibet die
artificiali: similiter & in nocte sunt. i 2. horę naturales. In oibus
autē aliis circulis qui sūt a latere ægnoctialis: uel ex pte australi
uel septentrionali: maiorant uel minorant dies uel noctes fm
q̄ plura uel pauciora de signis directe oriētib⁹: uel oblique de
die uel de nocte oriunt.

**DE DIVERSITATE DIERVM ET NOCTIVM QVAE
FIT HABITANTIBVS IN DIVERSIS LOCIS TERRÆ.**

Notandū autē q̄ illis quorū zenith est i æquinociali circulo
sol bis in āno transit p zenith capitis eorū. scilicet qñ est i prin/
cipio arietis uel i principio librę. & tūc sūt illis duo alta solsti/
tia. quoniā sol directe transit supra capita eorū. Sunt iterū illis
duo ima solstitia: quando sol est in primis punctis cancri & ca/
pricorni: & dicuntur ima: quia tūc sol maxime remouet a zenith
capitis eorū. Vnde ex prædictis patet: cū semp habeant æquino/
ctium in anno quattuor habebūt solstitia: duo alta & duo ima.
Patet etiā q̄ duas habēt estates. sole sc̄ existēte in alterutro pū/
ctorū æquinocialiū: uel prope. Duas etiā habent hyemes. sc̄ so/
le existēte in primis pūctis cancri & capricorni uel ppe. Et hoc
est qđ dicit Alfraganus q̄ estas & hyems sc̄ nostre sūt illis uni⁹
& eiūsdē cōplexionis: qm̄ duo tpa quę sūt nobis estas & hyems
sunt illis duę hyemes. Vnde ex illis uersibus. Lucani patet ex/
positio. Depreſsum est hunc esse locum quo circulus alti Sol/
stitii mediū signorū pcutit orbem. Ibi enī appellat Lucanus cir/
culū alti solstitii æquinociale: in quo contingūt duo alta sol/
stitia sub æquinociali existētibus. Orbem signorū appellat zo/
diacū: quē medium. id est mediatū hoc est diuisū in duo media
æquinocialis pcutit. id est diuidit. Illis etiā in anno contingit
habere quattuor umbras. Cū enim sol sit in alterutro punctorū
æquinocialiū tunc in mane iacit umbra eorū uersus occidentē:
i uespere uero ecōuerso. In meridie uero ē illis umbra ppendi/

*Semich 3 m
æquinociali circulo*

cularis cū sol sit supra caput eorū. Cū aut sol est in signis septen/
trionalib⁹ tūc iaciū umbra eorū uersus austrū. Qñ est ī australib⁹.
tūc iaciū uersus septētrionē. Illis autē oriunt⁹ & occidūt stellę: q̃
sūt iuxta polos: sicut & quibusdā aliis habitantib⁹ circa equino/
ctialē. Vnde Lucanus sic inquit. Tūc furor extremos mouit ro/
manus hostes. Carmenosq; duces: quorū iā flexus in austrum
Aether nō totā mergi tñ aspicit arcton. Lucet & exigua uelox
ibi nocte boetes. Ergo mergit⁹ & parū lucet. Itē Ouidius de ea/
dem stella. Tingit⁹ oceano custos erimanthidos ursę. Aequo/
realq; suo sidere turbat aquas. In situ autē nostro nūq; occidunt
illę stellę. Vnde Virgili⁹. Hic uertex nobis semp sublimis at il/
lum. Sub pedib⁹ styx atra uidēt manesq; pfūdi. & Lucan⁹. Axis
inocciduus gemina clarissim⁹ arcton. Itē Virgilius in georgicis
sic inquit. Arctos oceani metuētes equore mergi.

**QVORVM ZENITH EST INTER AEQVI/
NOCTIALEM ET TROPICVM CANCRI.**

Illis autē quorū zenith est inter equinoctialē & tropicū can/
cri cōtingit bis in anno q̃ sol transit p̃ zenith capitis eorum qđ
sic patet. Intelligat⁹ circulus paralellus equinoctialis transiens p̃
zenith capitis eorū: ille circulus interfecabit zodiacū in duobus
locis equidistantib⁹ a principio cancri. Sol igit⁹ existens in illis
duob⁹ pūctis transit p̃ zenith capitis eorū. Vnde duas habent
estates: & duas hyemes: quattuor solstitia: & quattuor umbras
sicut existētes sub equinoctiali. Et in tali situ dicūt quidā Arabiā
esse. Vnde Lucan⁹ loquens de Arabib⁹ uenientib⁹ Romā in au/
xiliū Pompeio dicit. Ignotū uobis arabes uenistis ī orbē. Um/
bras mirati nemorū nō ire sinistras. Qm̃ ī partib⁹ suis qñq; erāt
illis umbrę dextrę: qñq; sinistrę: qñq; ppendiculares: qñq; oriē/
tales: qñq; occidentales. Sed quando uenerāt Romā circa tro/
picū cancri tunc semp habebāt umbras septentrionales.

QVORVM ZENITH EST IN TROPICO CANCRI.
His siquidē quorū zenith est in tropico cancri contingit q̃

Zenith in eq
27

Lucan⁹

Zenith in tpi
10

semel in anno transit sol p zenith capitis eorū scz quando est in primo pūcto cancri: & tūc in una hora diei unū totius anni est illis umbra ppendicularis. In tali situ dicit Syene ciuitas. Vnde Lucanus. Vmbras nusq; flectēte Syene. hoc intellige i meridie unū diei: & p residuū totiū anni iacit illis umbra septentrionalis.

QVORVM ZENITH EST INTER TROPICVM CANCRI ET CIRCVLVM ARCTICVM.

Illis uero quorū zenith est inter tropicū cancri: & circulū arcticum cōtingit q sol in sempiternū nō transit p zenith capitis eorū: & illis semp iacit umbra uersus septentrionē. Talis est situs noster. Notandū etiā q ethiopia uel aliqua pars ei⁹ est circa tropicū cancri. Vnde Lucanus. Aethiopūq; solū qd non premeret ab ulla. Signiferi regione poli: in poplite lapso. Vltima curuati pcederet ungula tauri. Dicunt enī quidā q ibi sumit signū eq/ uoce p duodecima parte zodiaci. & p forma aialis: qd fm maiorem partē sui est in signo qd denominat. Vnde taurus cū sit in zodiaco fm maiorem sui partē: tamen extendit pedem suū ultra tropicū cancri: & ita premit ethiopiam: licet nulla pars zodiaci premat eam. Si enī pes tauri de quo loquit auctor extenderet uersus equinoctialē: ut esset in directo arietis: uel alterius signi: tunc premeret ab ariete uel uirgine: & aliis signis. qd patet p circulū equinoctialē paralellū circumductū p zenith capitis ipsorū ethiopū: & arietē & uirginē uel alia signa. Sed cū ratio phisica huic cōtrariet: nō enī ita essent denigrati si in temperata nascerentur habitabili. Dicendū q illa ps ethiopie: de qua loquitur Lucanus est sub equinoctiali circulo: & q pes tauri de quo loquit extendit uersus equinoctialē. Sed distinguit tunc i signa cardinalia & regiones. Nā signa cardinalia dicuntur duo signa. in quib⁹ cōtingūt solstitia: & duo in quib⁹ contingūt equinoctia. Regiōes autem appellantur signa intermedia. Et fm hoc patet q cū ethiopia sit sub eqnoctiali nō premit ab aliq regiōe: sed a duob⁹ signis tantū cardinalib⁹. scz ariete & libra;

*Ze mi t pui
7 dula an
aw*

Sig cardinalia

QVORVM SENITH EST IN CIRCULO ARCTICO.

Illis autē quorū zenith ē in circulo arctico cōtingit in quolibet die & tpe anni q̄ zenith capitis eorū ē idē cū polo zodiaci & tūc habēt zodiacū siue eclipticā p̄ horizonte. Et hoc ē qđ dicit Alfraganus q̄ ibi circulus zodiaci flectit̄ supra circulū hemispherii. Sed cū firmamētū cōtinue moueat̄ circulus horizontis interfecabit zodiacū in instanti: & cū sint maximi circuli ī sphaera interfecabūt se in ptes ēq̄les. Vnde statim medietas una zodiaci emergit supra horizontē & reliq̄ deprimit̄ sub horizonte subito. & hoc ē qđ dicit Alfraganus q̄ ibi occidūt repente sex signa: & reliq̄ sex oriūt̄ cū toto eq̄noctiali. Cū autē ecliptica sit horizon illorū erit tropic⁹ cancri tot⁹ supra horizonta: & tot⁹ tropus capricorni sub horizonte: & sic sole existēte in primo puncto cancri erit illis una dies uiginti q̄ttuor horarū: & q̄si instans p̄ nocte quia ī instanti sol transit horizonta: & statim emergit: & ille cōtactus est p̄ nocte. Ecōuerso cōtingit illis sole existēte ī primo pūcto capricorni. Est enī tūc illis una nox uiginti quatuor horarū: & q̄si instans p̄ die.

QVORVM SENITH EST INTER CIRCULVM ARCTICVM ET Polū mūdi:

Illis autē quorū zenith est inter circulū arcticū: & polū mūdi arcticū contingit q̄ horizon illorū interfecat zodiacū in duobus pūctis equidistantib⁹ a principio cancri: & ī reuolutiōe firmamēti cōtingit q̄ illa portio zodiaci intercepta semp̄ relinquit̄ supra horizontē. Vnde patet q̄ q̄diu sol est ī illa portione intercepta erit un⁹ dies cōtinuus sine nocte: ergo si illa portio fuerit ad quantitātē signi unī: erit ibi dies cōtinuus unī mensis sine nocte: ad quantitātē duorū signorū erit duorū mensium: & ita deinceps. Item contingit eis dē q̄ portio zodiaci intercepta ab illis duob⁹ punctis equidistantib⁹ a principio capricorni semp̄ relinquit̄ sub horizonte: unde cū sol est in illa portione intercepta: erit una nox sine die breuis: uel magna s̄m quantitatem interceptę portionis. Signa autē reliqua: quę eis oriunt̄ & occidunt: preposterę oriunt̄ & occidunt. Oriuntur preposterę sicut

taurus ante arietē: aries añ pisces. pisces ante aquarium. Et tñ si
gna his opposita oriunt̃ recto ordine. & occidūt p̃p̃ostere: ut
scorpius ante librā. libra ante uirginē: & tñ signa his opposita
occidunt directe illa sc̃z quę oriebant̃ p̃p̃ostere: ut taurus.

QVORVM ZENITH EST IN POLO ARCTICO.

Illis autē quorū zenith ē in polo arctico cōtingit q̃ illorū ho
rizon est idē qđ equinoctialis. Vnde cū equinoctialis interfecet
zodiacū in duas ptes ēq̃les: sic & illorū horizon relinquit me
dietatē zodiaci supra: & reliquā infra. Vnde cū sol decurrat per
illā medietatē: quę est a principio arietis usq̃ in finem uirginis
un⁹ erit dies cōtinu⁹ sine nocte: & cū sol decurrit in illa medie
tate quę est a principio librę usq̃ in finē pisciū erit nox una cō
tinua sine die. Quare & una medietas toti⁹ anni est una dies ar
tificialis: & alia medietas est una nox. Vnde totus ānus est ibi
un⁹ dies naturalis. Sed cū ibi nūq̃ magis. 23. gradib⁹ sol sub ho
rizonte deprimat̃: uidet̃ q̃ illis sit dies cōtinuus sine nocte. Nā
& nobis dies dicit̃ ante solis ortū supra horizontē. Hoc autē est
quantū ad uulgārē sensibilitatē. Nō enī est dies artificialis quā
tum ad phisicā rationē nisi ab ortu solis usq̃ ad occasum ei⁹ sub
horizonte. Ad hoc irerū q̃ lux uidet̃ ibi esse p̃petua: qm̃ dies ē
anteq̃ sol leuet̃ sup̃ terrā p. 18. grad⁹ ut dicit Ptolemē⁹. Aliū ue
ro magistri dicūt. 30. sc̃z p̃ quātitatē uni⁹ signi: dicendū q̃ aer est
ibi nubilosus & spissus. Radi⁹ enī solaris ibi existēs debilis uir
tutis mag⁹ de uaporib⁹ eleuat q̃ possit cōsumere: unde aerē nō
serenat: & nō ē dies.

DE DIVISIONE CLIMATVM.

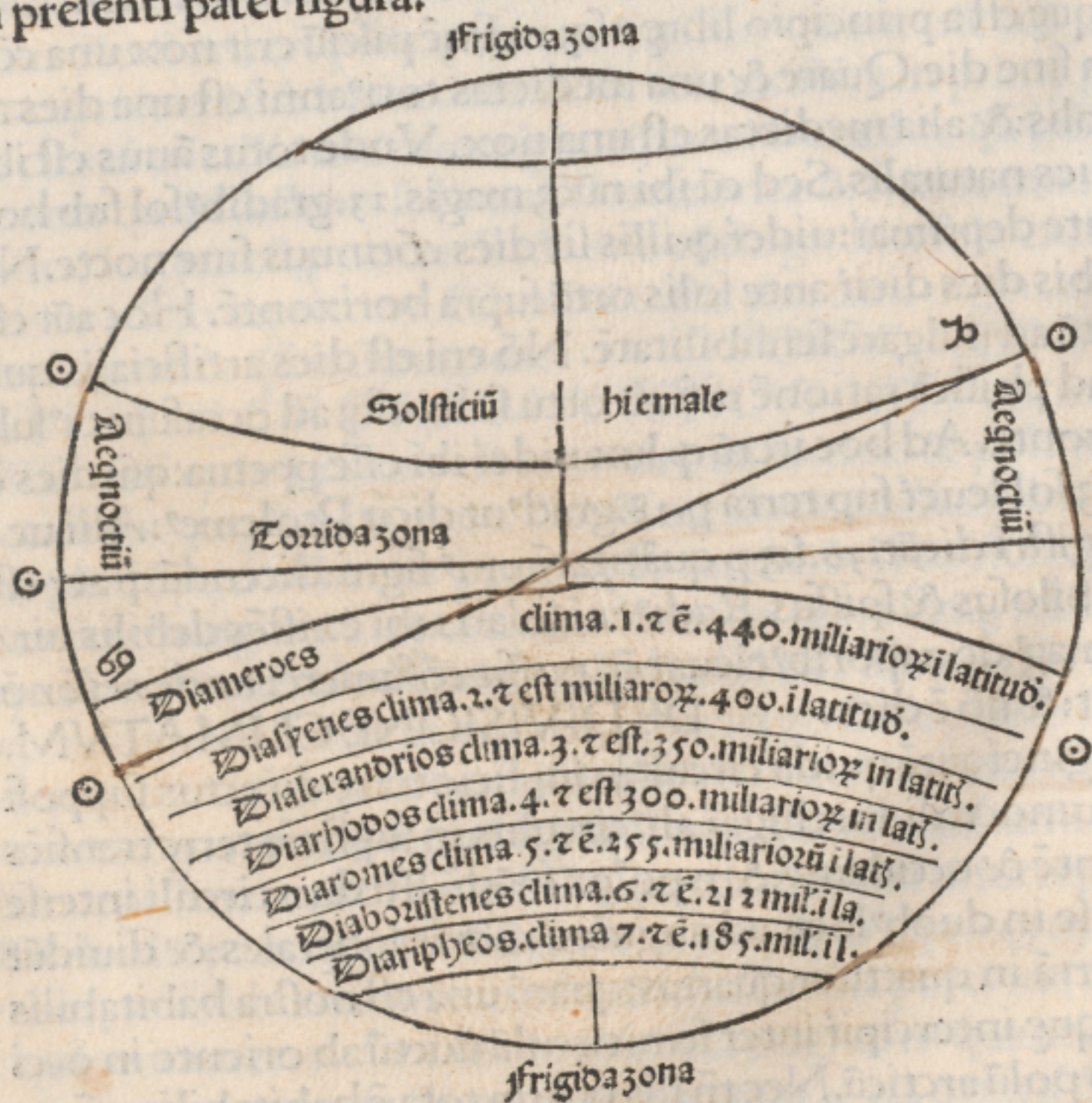
Imagineſ autē quidā circul⁹ in sup̃ficie terrę directus supposi
tus equinoctiali. Intelligat̃ ali⁹ circulus in sup̃ficie terrę transiēs
p̃ orientē & occidentē: & p̃ polos mūdi. Isti duo circuli interse
cant sese in duob⁹ locis ad angulos rectos sphaerales: & diuidūt
totā terrā in quattuor quartas: quarū una est nostra habitabilis
illa sc̃z quę intercipit̃ inter semicirculū ductū ab oriente in occi
dentē p̃ polū arcticū. Nec tñ illa quarta tota ē habitabilis qm̃ p
tes illi⁹ p̃pinquę equinoctiali inhabitabiles sūt p̃pter nimiū ca

Clima

*ut sum circulum ductum
ab oriente in occidentem
p̃ equinoctiali*

lorem. Similiter ptes eius ppinque polo arctico inhabitabiles sunt ppter nimiam frigiditatem. Intelligat ergo una linea equidistans ab equinoctiali diuidens ptes quartas inhabitabiles ppter calorem a partibus habitabilibus: quae sunt uersus septentrionem. Intelligatur etiam alia linea equidistans a polo arctico diuidens ptes quartas inhabitabiles: quae sunt uersus septentrionem: ppter frigus a partibus habitabilibus quae sunt uersus equinoctialem. Inter istas etiam duas lineas extremas intelligantur sex lineae parallelae equinoctiali: quae cum duabus prioribus diuidunt partem totalem quartam habitabilem in septem portiones quae dicuntur septem climata: prout in presenti patet figura.

Et hinc ambiguntur latitudo et climata prout et habitatio
2142 miliaria

¶ Dicitur autem clima tantum spacium terre per quantum sensibiliter
uariat horologium. Idem namque dies estiuus aliquantus: qui est in
una regione: & sensibiliter est minor in regione propinquiori austro
Spacium igitur tantum quantum incipit dies idem sensibiliter uariari di-
citur clima. Nec est idem horologium cum principio: & fine huius spacii
obseruatum. Horum enim diei sensibiliter uariatur: quare & horologium
¶ Medium igitur primi climatis est ubi maxima diei prolixitas est:
13. horarum. & eleuatio poli mundi supra circulum hemispherii gradi-
bus. 16. & dicitur clima diameroes. Initium eius est ubi diei maioris
prolixitas est. 12. horarum: & dimidie & quartae unius horae: & eleuat
polus supra horizontem gradibus. 12. & dimidie & quartae unius gradus
Et extenditur eius latitudo usque ad locum ubi longitudo prolixio-
ris diei est. 13. horarum. & quartae unius: & eleuat polus supra ho-
rizontem gradibus. 20. & dimidio: quod spacium terre est. 440. miliaria
¶ Medium autem secundi climatis est ubi maior dies est. 13. hora-
rum & dimidie: & eleuatio poli supra horizontem. 24. graduum: &
quartae partis unius gradus. Et dicitur clima diasphenes. Latitudo ue-
ro eius est ex termino primi climatis usque ad locum: ubi fit dies
prolixior. 13. horarum & dimidie: & quartae partis unius horae: & eleua-
tur polus. 27. gradibus & dimidio: & spacium terre est. 400. miliario-
rum. **¶** Medium tertii climatis est ubi fit longitudo prolixioris diei.
14. horarum: & eleuatio poli supra horizontem. 30. graduum & dimi-
dii: & quartae unius partis. Et dicitur clima dialexandrios. Latitu-
do eius est ex termino secundi climatis usque ubi prolixior dies est
14. horarum & quartae unius. & altitudo poli. 33. graduum: & duarum
tertiarum. quod spacium terre est. 350. miliariorum. **¶** Medium
quarti climatis est ubi maioris diei prolixitas est quattuordecim
horarum & dimidie: & axis latitudo. 36. graduum & duarum
quintarum. Et dicitur diarhodos. Latitudo uero eius est ex termino ter-
tii climatis usque ubi prolixitas maioris diei est. 14. horarum & dimidie
& quartae partis unius: eleuatio autem poli. 39. graduum. quod spacium terre
est. 300. miliariorum. **¶** Medium quinti climatis est ubi maior dies

*Polus climatis 16
Dus prolixior 12 hunc
latitudo*

*Initium Dus 12 Gradus
climatis poli 24*

*Dus prolixior 14 h
climatis poli 30 Gradus*

*Dus 14 Gradus
polus 36*

*Dus 14 Gradus
polus 41*

est. 15. horarū. & eleuatio poli. 41. gradus. & tertię unius. & di/
 cit clima diaromes. Latitudo uero ei⁹ ē ex termino q̄rti climat/
 usq; ubi plixitas diei sit. 15. horarū. & q̄rtę uni⁹ & eleuatio axis
 43. graduū & dimidii qđ spaciū terre est. 255. miliariorū. Me/
 diū sexti climatis ē ubi plixior dies ē. 15. horarū & dimidię: &
 eleuat⁹ polus supra horizontū. 45. gradib⁹: & duab⁹ quintis uni⁹
 Et dicit clima diaborystenes. Latitudo uero ei⁹ ē ex termino
 q̄nti climatis usq; ubi longitudo diei plixior ē. 15. horarū & di/
 midię: & q̄ntę uni⁹: & axis eleuatio. 47. graduū & q̄rtę unius.
 q̄ distantia terre ē. 212. miliariorū. Mediū autē septimi climatis
 ē ubi maior plixitas diei ē. 16. horarū: & eleuatio poli supra ho/
 rizontē. 48. graduū. & duarū tertiarū. Et dicit clima diaripheos.
 Latitudo uero ei⁹ ē ex termino sexti climatis usq; ubi maxima
 dies ē. 16. horarū & q̄rtę uni⁹. & eleuat⁹ pol⁹ mūdi supra horizontē
 50. gradib⁹ & dimidio. qđ spaciū terre ē. 185. miliariorū. Ultra
 aut hui⁹ septimi climatis terminū licet plures sint insulę: & hoīū
 habitatiōes: quicqđ tñ sit: qm̄ prauē ē habitationis sub climate
 nō cōputat. Oīs itaq; inter terminū initialē climatū & finalē eo/
 rūdem diuersitas ē triū horarū & dimidię: & ex eleuatiōe poli
 supra horizontē. 38. graduū. Sic igit p̄ uniuscuiusq; climatis la/
 titudo a principio ipsi⁹ uersus eq̄noctialē usq; in finē eiusdē uer/
 sus polū arcticū: & q̄ primi climatis latitudo ē maior latitudine
 secūdi: & sic deinceps. Longitudo aut climat⁹ pōt appellari li/
 nea ducta ab oriēte ī occidentē eq̄ distans ab eq̄noctiali. Vnde
 longitudo primi climatis ē maior longitudie secūdi: & sic dein/
 cept: qđ cōtingit ppter angustia spherę. **CAPITVLVM**
QVARTVM DE CIRCVLIS ET MOTIBVS PLANE
RVM. ET DE CAVSIS ECLIPSIVM SOLIS ET LVNę.

Notandū qđ sol habet unicū circulū p quem moue/
 tur ī superficie lineę eclipticę: & ē eccentric⁹. Eccen/
 tricus quidē circulus dicit nō oīs circulus. sed so/
 lum talis qui diuidēs terrā in duas partes equales
 nō habet centrū suū cū centro terre sed extra.

Punctus autem in eccentrico qui maxime accedit ad firmamentum appellatur aux: quod interpretatur eleuatio. Punctus uero oppositus qui maxime remotus est a firmamento dicitur oppositio augis. Solis autem ab

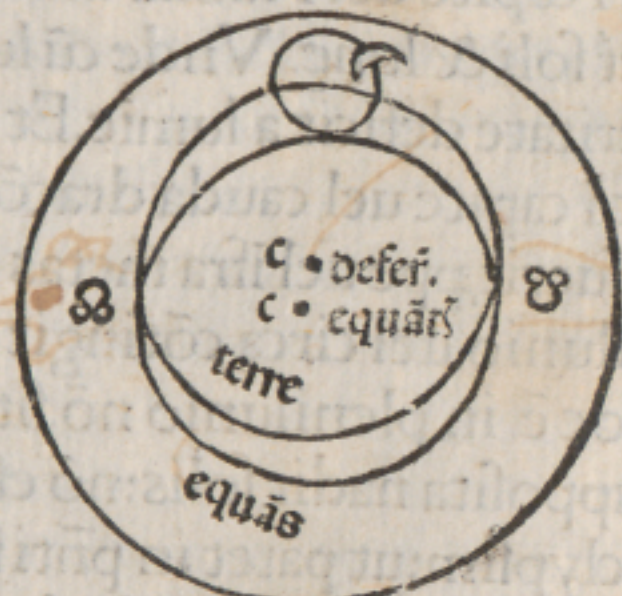
Zodiacus

occidit in orientem duo sunt motus: quorum unus est ei proprius in circulo suo eccentrico: quo mouetur in omni die ac nocte. 60. minutis fere. Alius uero tardior est motus sphaere ipsius supra polos axis circuli signorum & est equalis motui sphaere stellarum fixarum scilicet in 100. annis gradu uno. Ex his itaque duobus motibus colligitur cursus eius in circulo signorum ab occidente in orientem per quem abscindit circulum signorum in 365. diebus & quarta unius diei fere preter rem modicam quae nulli est sensibilitas. Quilibet autem planeta tres habet circulos preter solem. scilicet equantem deferentem & epicyclum. Aequas quidam lunae est circulus concentricus cum terra: & est in superficie eclipticae. Eius uero deferens est circulus eccentricus, nec est in superficie eclipticae: imo una eius medietas declinat uersus septentrionem: altera uersus austrum. Et interfecat deferens equantem in duobus locis. Et figura intersectionis appellatur draco: quoniam lata est in medio & angustior uersus finem. Intersectio igitur illa per quam mouetur luna ab austro in aquilonem appellatur caput draconis. Reliqua uero intersectio per quam mouetur a septentrione in austrum dicitur cauda draconis.

Equans
Deferens

Caput Draconis
Cauda Draconis

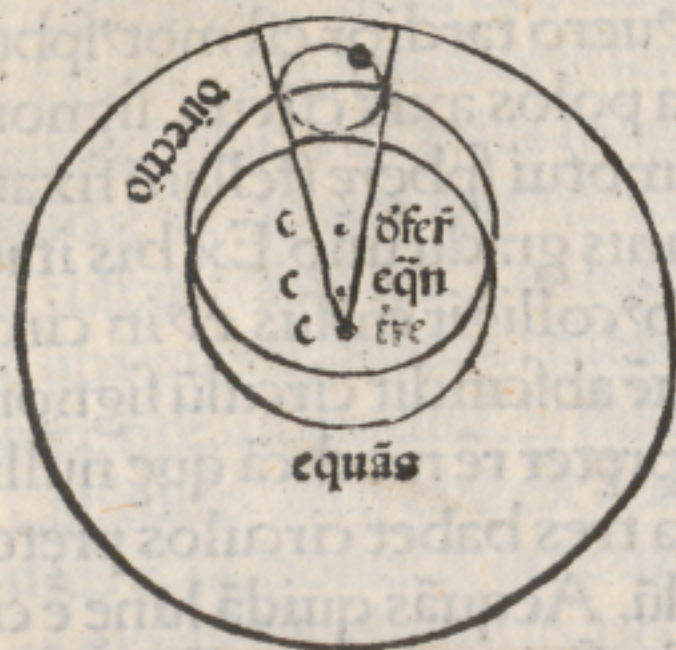
Deferentes quidem & equantes cuiuslibet planetae sunt aequales. Et sciendum quod tam deferens quam equans Saturni: Iouis: Martis Veneris & Mercurii sunt eccentrici & extra superficiem eclipticam & tamen illi duo sunt in eadem superficie. Quilibet etiam planeta preter solem habet epicyclum. Et est epicyclus circulus paruus per cuius circumferentiam deferitur corpus

Zodiacus

planetę: & centrū epicycli semp deferit in circūferētia deferētis
Si igitur duę lineę ducantur a cētro terrę ita q̄ includāt epicyclū ali
cuius planetę: una ex pte oriētis: reliq̄ ex pte occidētis pūctus
cōtractus ex pte oriētis dicitur statio prima: pūctus uero contra
ctus ex pte occidētis dicitur statio secūda. Et qñ planeta ē ī alter
utra illarū stationū dicitur stationari⁹. Arcus uero epicycli supior

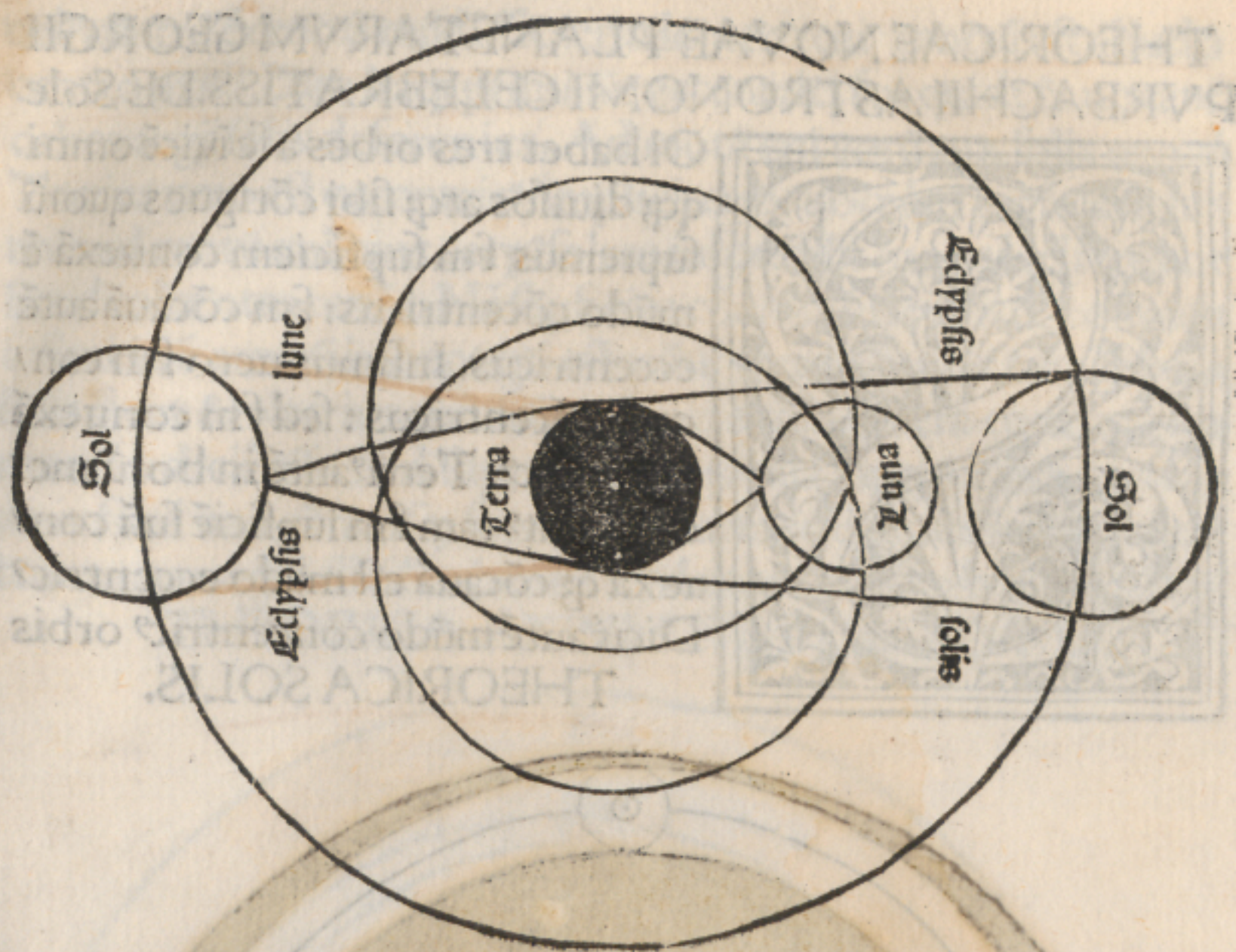
Zodiacus
motus ei⁹ in epicyclo.

inter duas statioēs intercept⁹ di
citur directio & qñ planeta est ī illo
tūc dicitur direct⁹. Arcus uero epi
cycli inferior inter duas statioēs
intercept⁹ dicitur retrogradatio. &
planeta ibi existēs dicitur retrogra
dus. Lunę autē nō assignat⁹ statio
directio ul' retrogradatio. Vnde
nō dicitur luna stationaria directa
ul' retrograda ppter uelocitatem
DE ECLIPSI LVNAE.

Cū autē sol sit maior terra: necesse est q̄ medietas spherę ter
rę ad min⁹ a sole semp illuminet⁹ & umbra terrę extensa in aere
tornatilis minuat⁹ ī rotūditate: donec deficiat in supficie circuli
signorū inseparabilis a nadir solis. Est aut nadir solis pūctus dire
cte opposit⁹ soli in firmamēto. Vnde cū in plenilunio luna fue
rit ī capite uel ī cauda dracōis sub nadir solis: tūc terra interpo
net⁹ soli & lunę. Vnde cū luna lumē nō habeat nisi a sole: in rei
ueritate deficit a lumie. Et ē eclypsis generalis in oī terra si fue
rit ī capite uel cauda dracōis directe. Particularis uero eclypsis
si fuerit ppe uel īfra metas determinatas eclypsi. Et semp in ple
nilunio uel circa cōtingit eclypsis. Vnde cū ī q̄libet oppositiōe
hoc ē in plenilunio nō sit luna ī capite uel cauda draconis nec
supposita nadir solis: nō est necesse in quolibet plenilunio pati
eclypsim: ut patet in pñti figura quę subsequit⁹. Cū autē fuerit
luna ī capite uel cauda dracōis: uel ppe metas supra dictas: & in
cōiūctiōe cū sole: tūc corp⁹ lunę inīponet⁹ inter aspectū nostū &

Nadir

corp^o solare. Vnde obūbrabit nobis claritatē solis: & ita sol patiet^r
 eclypsim: nō q̄a deficiat lumīe: s; deficit nobis ppter interposi/
 tionē lunę iter aspectū nostrū & solē. Ex his p; q̄ nō semp ē ecly/
 psis solis ī cōiūctiōe siue ī nouilunio. Notandū etiā q̄ qñ est
 eclypsis lunę: est eclypsis ī oī terra: s; qñ ē eclypsis solis nequāq;
 imo ī uno climate ē eclypsis solis: & ī alio nō. qđ cōtingit ppter
 diuersitatē aspect^o in diuersis climatib⁹. Vnde Virgili⁹ elegantis/
 sime naturas utriusq; eclypsis sub cōpendio tetigit dicēs. Defe/
 ctus lunę uarios solisq; labores. Ex p̄dictis p; q̄ cū eclypsis solis
 eēt in passiōe dñi: & eadē passio esset in plenilunio: illa eclypsis
 solis nō fuit natural^r: imo miraculosa cōtraria naturę: q̄a eclypsis
 solis ī nouilunio uel circa debet cōtingere. Propter quod legit^r
 Dionysiū ariopagitā ī eadē passiōe dixisse. Aut deus naturę pa/
 tit^r: aut mūdi machina dissoluet^r. Opusculū sphericū Iohānis
 de sacro busto explicitum est.

THEORICAE NOVAE PLANETARVM GEORGII
PVRBACHII ASTRONOMI CELEBRATISS. DE Sole

Ol habet tres orbes a se iuicē omni
q̄q̄ diuisos atq̄ sibi cōtiguos quorū
supremus fm supficiem conuexā ē
mūdo cōcentricus: fm cōcauā autē
eccentricus. Infimus uero fm con-
cauā cōcentricus: sed fm conuexā
eccentric⁹. Terti⁹ autē in horū me-
dio locat⁹ tam fm supficiē suā con-
uexā q̄ cōcauā est mūdo eccentric⁹
Dicūt autē mūdo concentric⁹ orbis
THEORICA SOLIS.

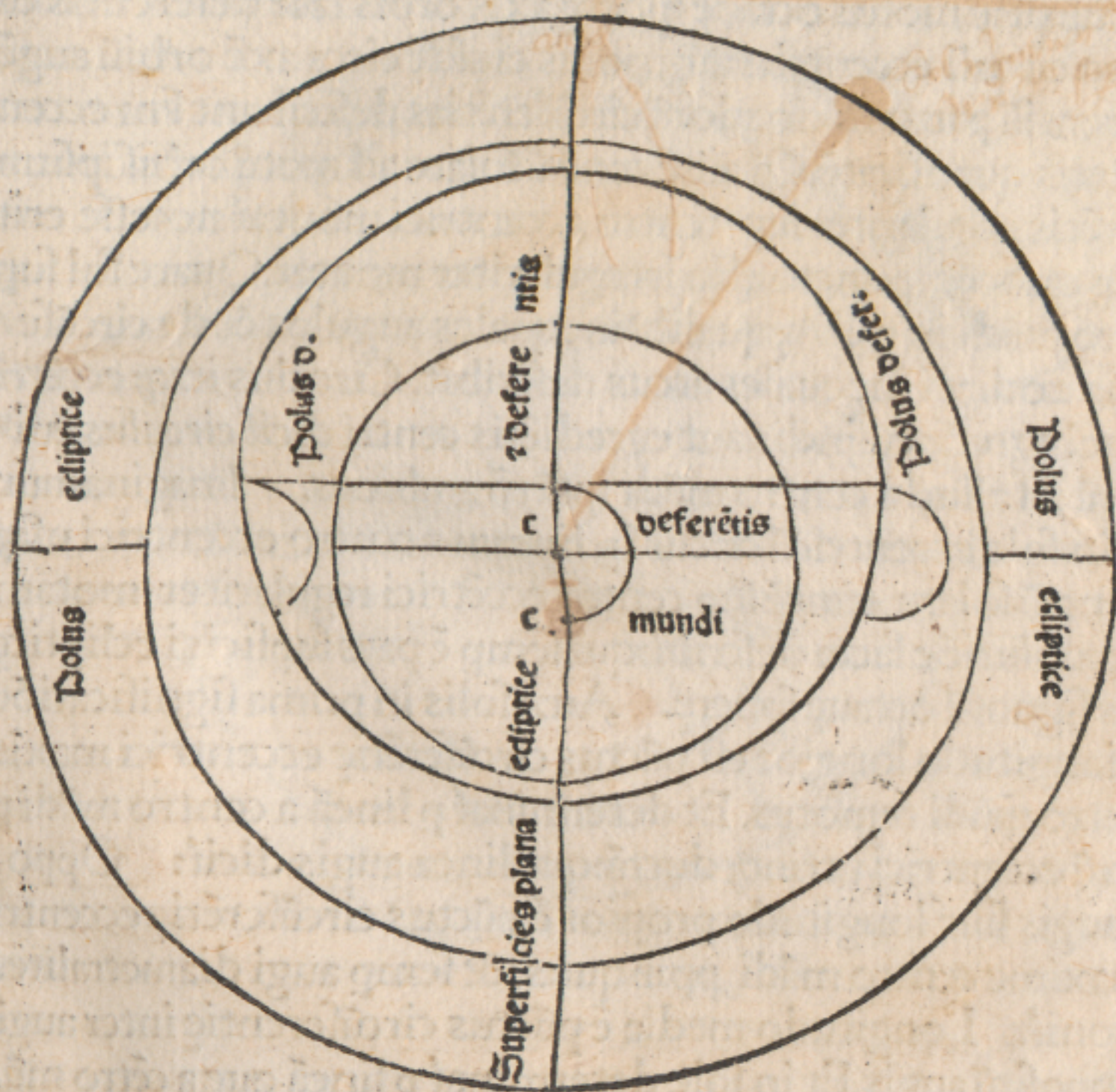

Anni q̄n. fm thebuth fit p redim ad p̄m edip̄m iudēt ut stellā fixā reuolūt
7 fit i diebz 365 diebz 6 horis 9 m̄ 7 12 7
medy moyz sct fit p 360 si diuiseris quātū vniūq̄ die quēt Annum fm
p̄tho m̄ 59 m̄ 8 2 17 5 13 7 12 q̄n 31 sct 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
Caladum p̄ cū die sol m̄dio moyz pagat 59 m̄ 7 restant ad 5 3 9 0 0

cui⁹ centrū ē centrū mūdi. Eccentric⁹ uero cui⁹ centrū est aliud a
centro mūdi. Duo itaq; primi sūt eccentrici sūm quid; & uocant^r
orbes augē solis deferēties. Ad motū enī eorū aux solis uariat^r
Tertius uero est eccentric⁹ simpliciter; & uocat^r orbis solē dese/
rens. ad motū enī eius corp⁹ solare infixū sibi mouet^r. Hi tres or/
bes duo; centra tenēt. Nā superficies cōuexa sup̄remi & concaua
infimi idē centrū habent qđ est mūdi centrū. Vnde tota spha^{ra}
solis sicut & alterius cuiuscūq; planetę tota spha^{ra} concentrica
mūdo dici^t esse. Sed superficies concaua sup̄remi atq; conue/
xa infimi una cū utrisq; superficiebus mediū unū aliud qđ cen/
trum eccentrici dici^t habent. Mouent^r autē orbes deferētes

THEORICA AXIVM ET POLORVM.

augē solis ppriis motib⁹ pportionalib⁹ ita q^d semp strictior pars
 superior sit supra latiorē inferioris. & eque cito circueūt fm mu-
 tationē motus octauę spherę: de quo posteri⁹ dicendū erit. Po-
 li tñ hui⁹ motus sūt eclipticę octauę spherę. Aux enī eccentrici
 solē deferētis in superficie eiusdē eclipticę cōtinue reuoluit. Sed
 orbis solare corp⁹ deferēs motu pprio sup suo centro scz eccen-
 trici regularit^r fm successionē signorū quottidie. 59. minutis: &
 octo secūdis fere de partib⁹ circūferentię p centrū corpis solaris
 una reuolutiōe cōpleta descriptę mouet. Cui⁹ motus poli a po-
 lis priorū orbiū distant: & sūt termini axis illius orbis scz lineę
 euntis p centrū eccētrici axi orbiū augē deferentiū equidistan-
 tis. Ex his apparet q^d ppter motū orbiū augē deferentiū quē ha-
 bent uirtute motus octauę spherę axis orbis solē deferentis cū
 centro circuli eccentrici atq; polus eiusdē circa axē orbiū augē
 deferentiū paruorū circulorū circūferētias describant fm eccen-
 tricitatis quantitatē. Cū autē centrū solare ad motū orbis ipsum
 deferētis regulariter sup centro eccentrici moueat^r necesse erit
 ut sup quocūq; puncto alio irregulariter moueat^r. Quare sol sup
 centro mūdi in tpib⁹ equalib⁹ inēquales angulos & de circūfe-
 rentia zodiaci inēquales arcus describit. Circulus itaq; eccētri-
 cus uel egressę cuspidis aut egrediētis centri dicit^r circulus cui⁹
 centrū est aliud a centro mūdi ipsū tñ ambiens. Imaginamur
 autē in sole eccentricū circulū p lineam a cntro eccentrici usq;
 ad centrū solare euntē sup centro eccētrici regulariter motam
 una reuolutiōe facta describi: qui semp ē pars superficie eclipticę
 orbis signorū octauę spherę. Aux solis in prima significatiōe
 siue longitudo longior est pūctus circūferentię eccentrici maxie
 a centro mūdi remotus. Et determinat^r p lineā a centro mūdi p
 centrū eccentrici utrinq; ductā: quę linea augis dicit^r. Oppo-
 sitū augis siue longitudo propior ē pūctus circūferentię eccentri-
 ci maxime centro mūdi ppinquus. & semp augi diametraliter
 opponit^r. Longitudo media ē pūctus circūferentię inter augē
 & oppositū augis. Et in sole determinat^r p lineā quę a cētro mū-

longitudo media

Si intelligatur media in pportionalitate geometrica q^d psumat^r
 in pportione arithmetica utriusq; p lineā e reuoluto cōpleto
 te cent⁹ mūdi et eccentrici ut pōt videri in disputationib⁹ solis & mūdi
 1710

di exiens facit rectos angulos cū augis linea. Talia duo tantū i
eodē eccentrico reperiunt. Linea medii motus solis est linea
a centro mūdi ad zodiacū extēta lineę a centro eccentrici ad
centrū solare ptractę equidistans. Hę tñ duę lineę bis in anno
sunt una ut cū sol in auge eccentrici uel opposito fuerit. Sicut
autē una earū sup cētro suo regulariter uoluit ita alia etiam sup
suo. Nā semp cū differūt una cū augis linea ēqles angulos faciūt

Medius motus solis ē arcus zodiaci ab ariete incipiēs fm si/
gnorū successionem usq; ad lineā medii motus cōputat. Aux
solis in secunda significatione est arcus zodiaci ab ariete secun
dum successionem signorum usq; ad augis lineam.

THEORICA LINEARVM ET MOTVVM.

Argumentū solis

Linea veri motus

Equatio solis

Equatio solis

Argumentū solis est arcus zodiaci inter augis lineā & lineā
medii motus solis secundum signorum successionē. Hic semper est similis arcui
eccentrici inter augē eccentrici & centrū solis secundum successionem
cadenti. Ex illo patet ratio quod subtracta auge solis in secunda si-
gnificatione a solis motu medio aut ab eo cum toto circulo: argu-
mentū solis remaneat. Linea veri motus solis est linea a centro
mundi per centrū corporis solaris ad zodiacum extenta. Quā sole in
auge uel opposito existēte eandē cum linea mediū motus esse cō-
tingit. Verus motus solis est arcus a principio arietis usque ad ve-
ri motus lineā. Tantū autē existēte sole in auge uel opposito me-
dius motus & uerus idē sunt. Alibi namque semper differunt. Aequatio
solis est arcus zodiaci inter lineas mediū motus & ueri cadens.
Hanc nullā esse accidit cum sol in auge uel opposito fuerit. Maior
uero quę potest esse sole in longitudinibus mediis constituto cōtin-
git. In aliis autē locis secundum argumenti uariationē crescit & decre-
scit. Quāto namque uicinior sol augi fuerit uel opposito augis tan-
to minor ē. quanto uero uicinior est longitudinibus mediis tan-
to maior. Dū argumentū minus sex signis communibus fuerit linea
mediū motus lineā ueri præcedit, quare tunc equatio subtrahit.
Sed dū maior sex signis est fit e contrario, quare tunc equatio medio
motui coniungit ut uerus motus solis exeat.

DE LVNA.

Vna habet orbes quattuor & unā spherulā. Primo
enī habet tres orbes sicut sol in figuratiōe disposi-
tos: scilicet duos eccentricos secundum quid: qui uocan-
tur orbes augē eccentrici lunę deferētes: & terciū
eccentricū simpliciter in horū medio locatū quod de-
ferens epicyclū appellat. Deinde habet orbē mundo centri-
cū aggregatū ex tribus aliis ambientē: qui deferēs caput draconis
dicit. Ultimo habet spherulam quę uocat epicyclus profunditati
orbis terciū imersam in quo quidē epicyclo corpus lunare figi-
tur. Mouent autē deferētes augē eccentrici contra successio-
nē signorum simul regulariter super centro mundi ultra motū diurnum

*ab oriente
in occidentem*

Equatio augis

Tatozis augis

num in die naturali gradib⁹. 11. & 12. minutis fere. Et axis mo/
tus istius axem zodiaci in centro mūdi intersecat. unde & poli
eius a polis zodiaci declinant. & quātitas talis declinatiōis est
quinq⁹ graduū inuariabilis semp. Orbis uero epicyclū deferens
mouet^r fm successione signorū regulariter sup centro mundi ita
q^o oī die naturali tali motu centrū epicycli. 13. gradus & 11. mi
nuta fere pambulet. Axis tamen huius motus p centrū hui⁹ or
bis quod centrū eccentrici dicit^r equidistāter axi augē deferen
tiū mouet^r. Vnde etiā poli motus istius a polis orbiū augē defe
rentiū distabunt fm eccētricitatis quantitatē. *Ex istis sequit^r*

*Nō q^{uo} est id pol⁹ polo
mundi in axi nō ē*

latoz epicycli

Cori^m

THEORICA ORBIVM LVNAE.

Definitio sup^r dicit^r appel²

*regularis sup^r nō ē
ut^r mot⁹ dicit^r
punct⁹ opposit⁹ dicit^r
nō ē dicit^r 11. 4. 11.*

lū⁹ dicit^r dicit^r tū⁹ dicit^r tū⁹

primo q̄ quis eccentricus epicyclū deferens sup axe atq̄ polis
 suis moueat: nō tñ sup eisdē regulariter mouet. **Secūdo** quā/
 to epicyclus lunę augi deferētis cū uicinior fuerit tātō ueloci⁹
 centrū ei⁹ mouet. & quanto uicinior augis ei⁹dē opposito tan
 to tardi⁹. Signatis enī aliquib⁹ angulis equalib⁹ sup centro mun
 di uersus augē & oppositū qui uersus augē est maiore arcum ec
 centrici q̄; alter uersus oppositū complectit. **Tertio** centrum
 eccentrici lunę circa centrū mūdi & axis ei⁹dē orbis circa axē
 augē deferentiū & poli ei⁹dē circa polos illorū uoluunt regu/
 lariter circūferentias contra successione describēdo. **Quarto**
 aux eccentrici lunę similiter contra successione signorū pgre/
 diendo regulariter mouebit & eclipticā pręteribit. unde qñq;
 in superficie eius qñq; uero ab ea aut uersus austrum aut uersus
 aquilonē reperiet. Vnde fit ut etiā centrū eccentrici similiter a
 superficie eclipticę in partes oppositasqñq; recedat. **Quinto**
 nō semp superficies ecliptice supficiē eccentrici p equalia secabit
 Cū enī aux eccentrici in latitudine fuerit: maior portio superfi
 cie eccentrici uersus augē erit. Supficies nāq; eccentrici p sup/
 ficiē eclipticę in diametro eclipticę p centrū mūdi transeūte se/
 catur. **Vocat** autē superficies eccentrici circulus p lineam a cen
 tro eccentrici usq; ad centrū epicycli ptenſā una reuolutiōe fa
 cta descript⁹. Hui⁹ circūferentię ptes aux & oppositū augis atq;
 longitudes medię sicut in sole uocant. **Dicti** uero orbes Lu/
 nę i motu suo talē hñt ad solis motū annexione: ut semp linea
 mediū motus solis sit i medio inter centrū epicycli lunę & augē
 eccentrici ei⁹ uel simul cū eis uel in opposito amborū simul exi
 stentiū. Ita q̄ in oī media solis & lunę cōiunctiōe centrū epicy/
 cli lunę & linea mediū motus solis & aux eccētrici lunę sint in
 uno pūcto zodiaci fm longitudinē. Quare fit ut in oib⁹ quadra
 turis mediis eorū centrū epicycli lunę sit i opposito augis eccen
 trici sui & in oī oppositiōe media rursus i auge. **Vnde patet**
 ratio cur medio motu solis subtracto a medio Lunę remaneat

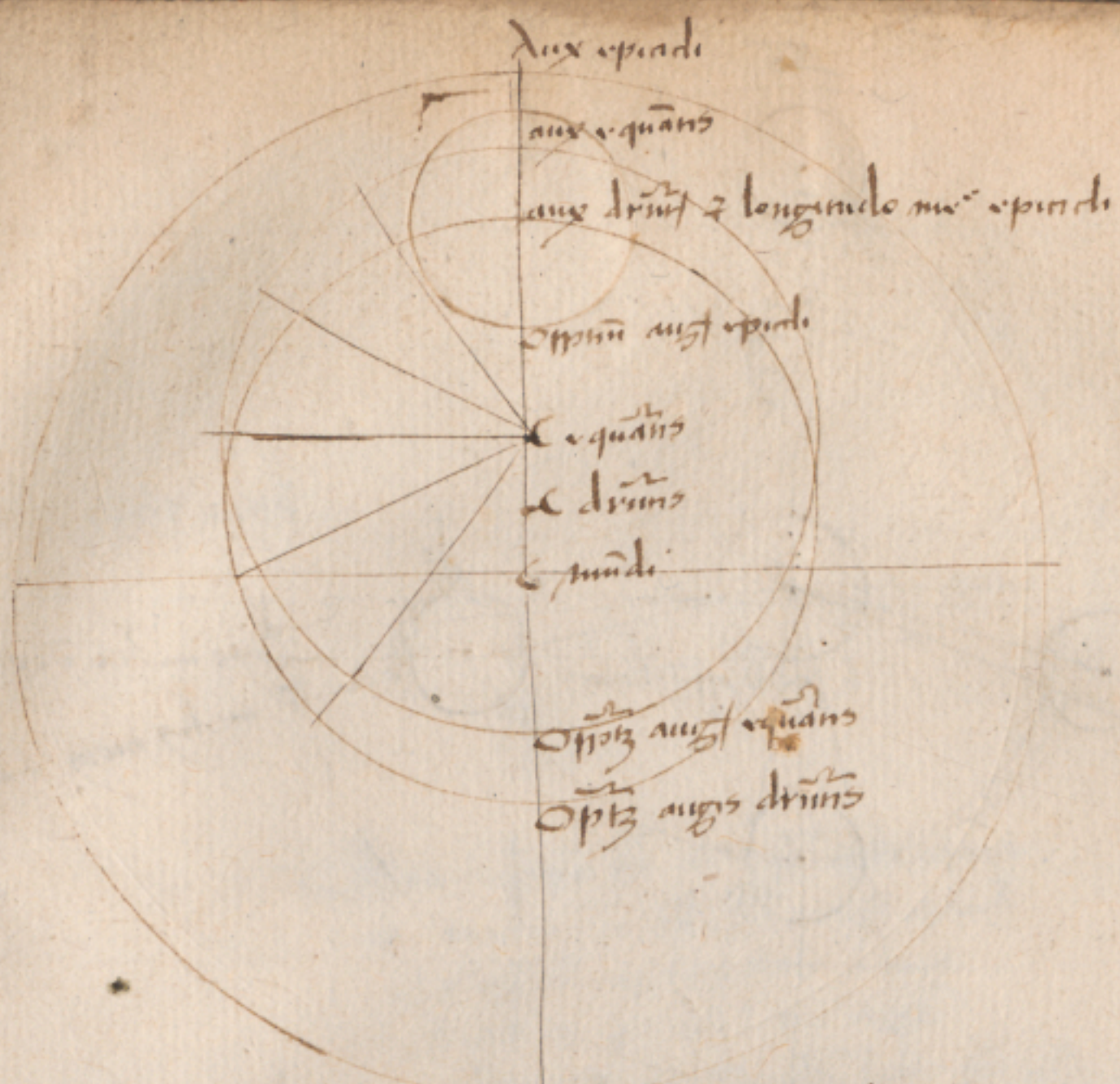
Supficies m?

Oppo m?

*aut ab eo q̄z toto
m circulo.*

*q̄rū sol
tant⁹ de
abūmāp
abūmāp
filiūmāp
3. figūmāp
filiūmāp
filiūmāp
filiūmāp
filiūmāp
filiūmāp*

Centru epidi mouet seip mouet. i. distans uniformi sup omni equans
et i. eglis pte eglis angulos describit & eglis ang de mte mteat qre
mteat ang t eglis de drinis describit

Idho n dnoe almagast
Semidiamet eglis laeozis dnoe 60 p
& semidiamet talu pnt i. saturo
i. 6 pnt 30 m dista a ant de hnt
a ant de hnt i. 3 pnt 25 a
Semidiamet ioms de pido 3 pnt
30 m et al dista a ant de hnt
a ant de hnt i. 3 pnt 3 m & dista
a ant de hnt i. 6 pnt
30 a

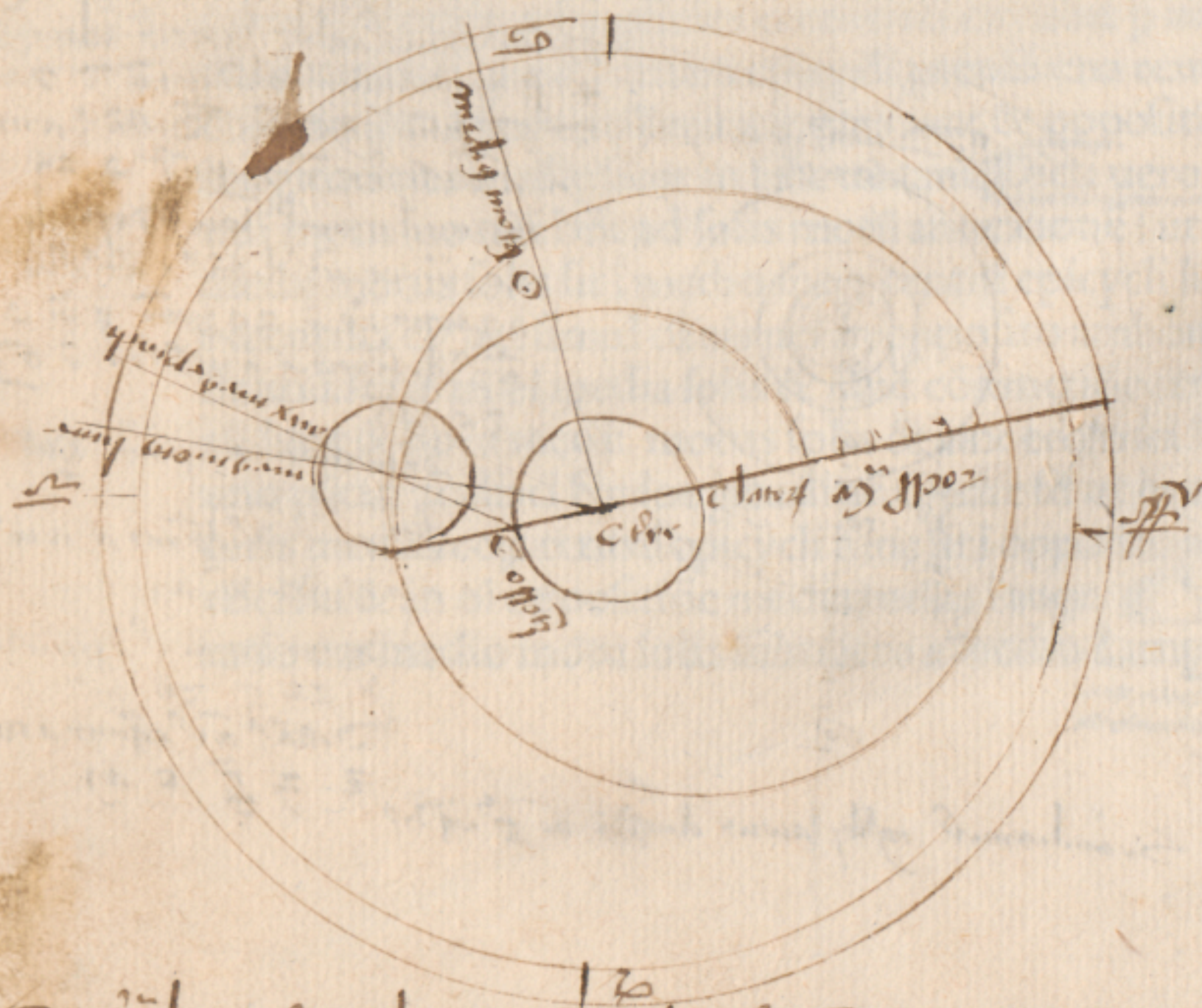
Semidiamet epidi ♀ 43
pnt 12 a
dista a ant de hnt a ant de hnt
i. 1 pnt 16 a

Semidiamet epidi ♀
i. 22 5 20 m
dista a ant de hnt a ant de hnt

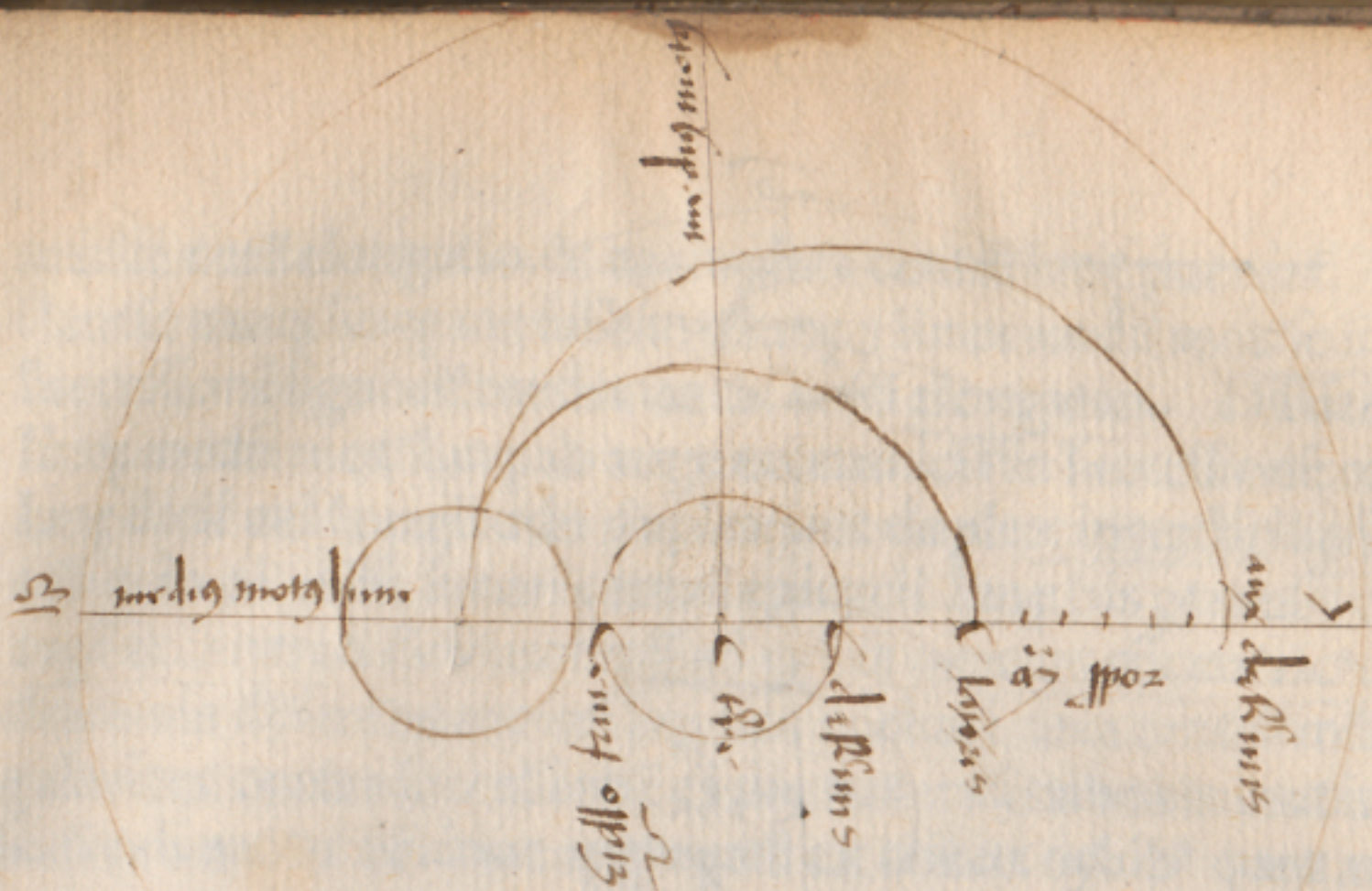
Semidiamet eglis laeozis dnoe 60 p. q. s. 3 3 5 0 a

b a b ar^m mediu
 c a b ar^m ucku
 f e c q^{uo} arⁿ

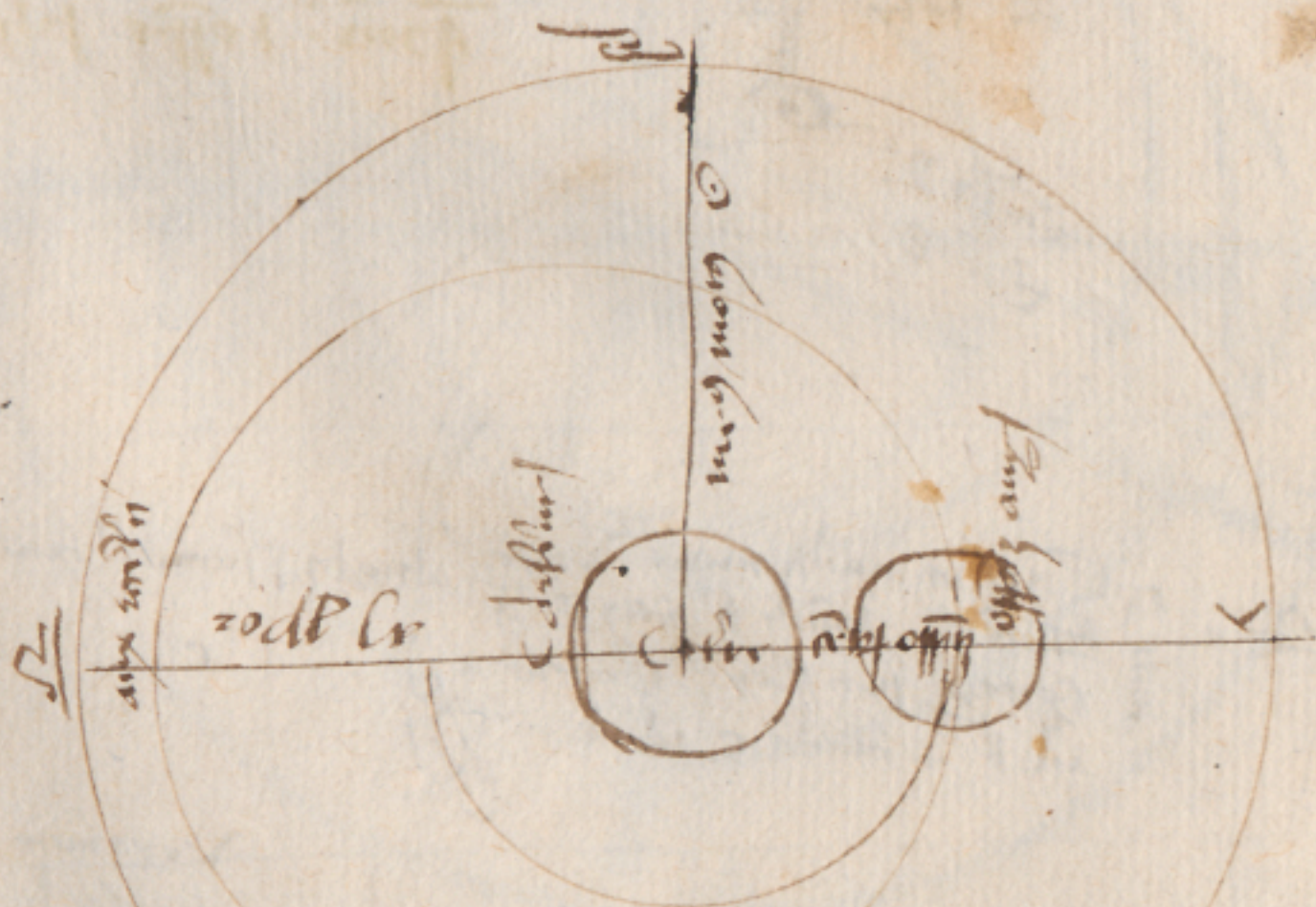
[illegible]

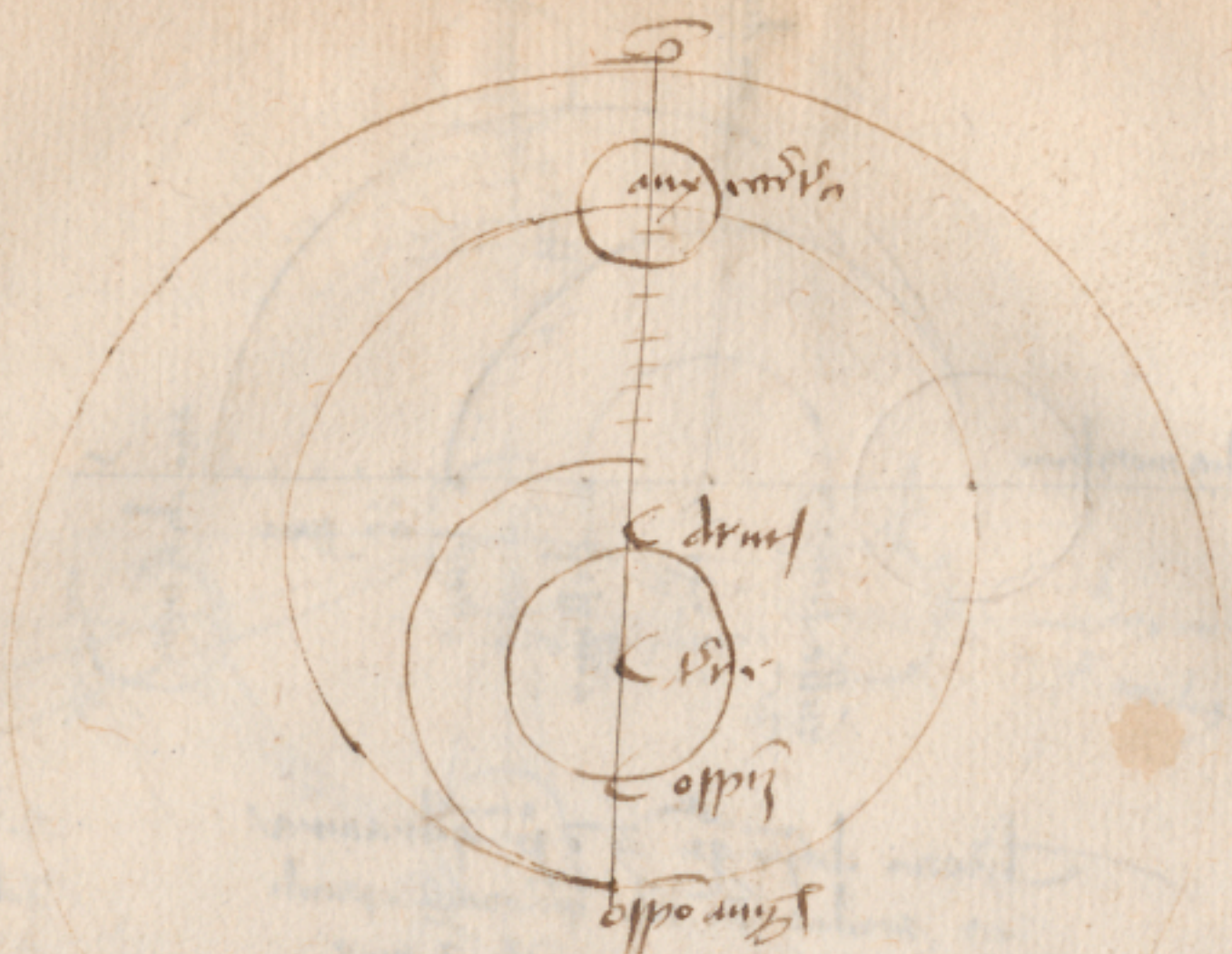
Throon dispo qn 3 i p qdratura
 eg media cu solr qn amz epind
 i oppio augr emda 7 miz
 motg 0 3 i me miz augr
 contrin 7 miz motu hinc su rly epind

2^a 4^a miz d²
 qdratura media p
 miz motg amz

Dispo throon D qn 3 i 20 qdratura eg cu solr qn amz
 epind miz 3 i oppio augr emda 7 0 miz 0 i miz miz
 augr contrin 7 amz epind 7 0 h' debua pzo no
 pzo 4 D. f. dila 0 ad druz a nro pzo 12 p^s
 7 20 miz q4 pzo pzo druz 6 p^s 19 miz
 et illaz pzo epind qn 3 6 p^s 19 miz

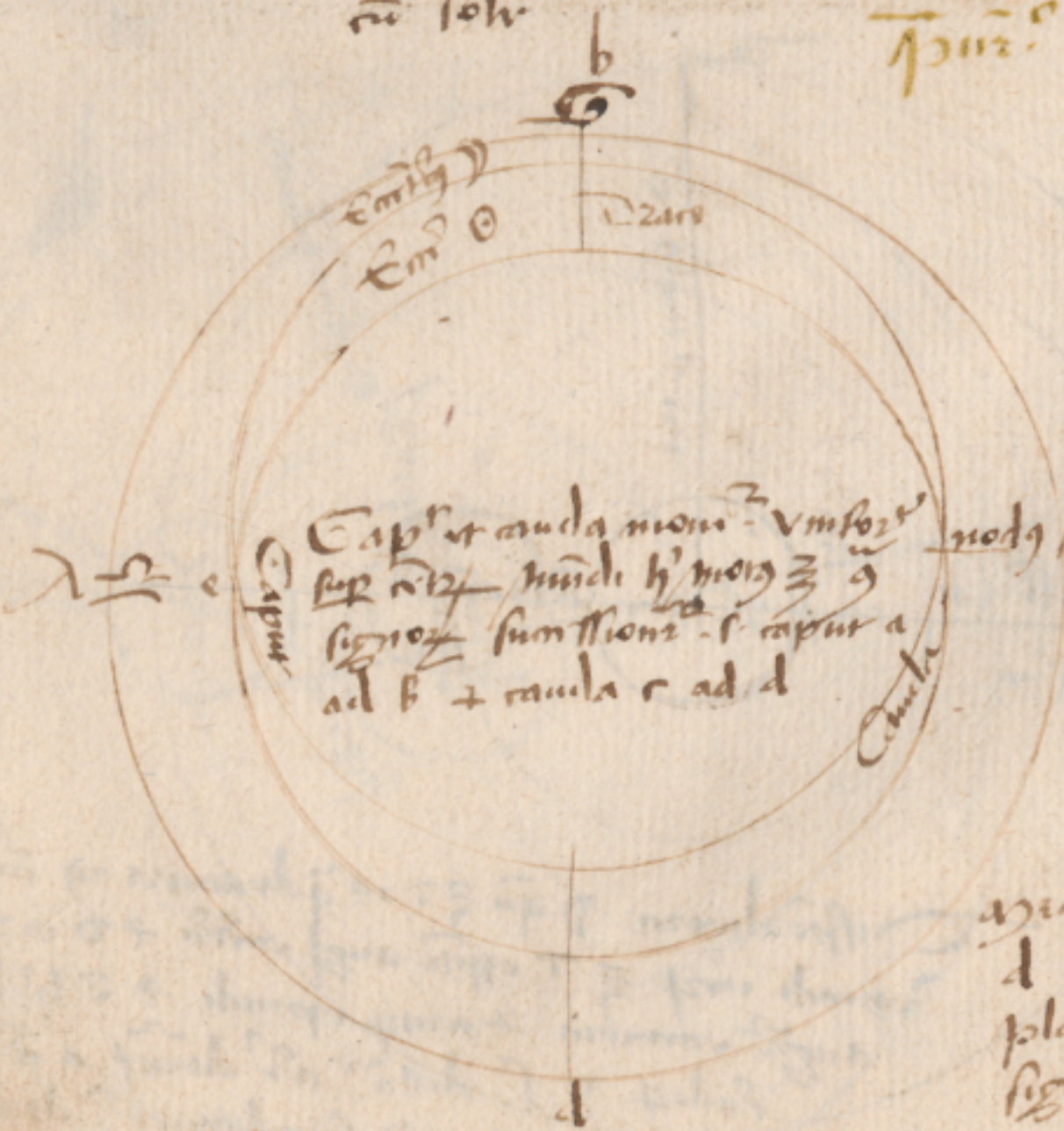

Comme media nel oppo media
 Aut qm 3 nomina nel plendum
 qm du pte gngi vco fitep. 3
 ab arien. No funt annuata 7 loz
 de p^a m^a 7 7 7 7

C' ipso thpo. D qm ipa 3 i
 9^a me a cu solr i p^a m^a
 aut mag motu b 7 mag motu D aux defuif D
 fur i eod loco i p^a m^a i p^a m^a a

Et h^a figura cufsa gftuut thpoan D oppo media
 cu solr

Ipse oppo phot 16 ann

Cap^a et cauda motu 7 vntoz motu / fime l. cauda a cap^a
 Cap^a 7 cauda h^a motu 3 9
 fignoz funt fionz. l. caput a
 ad b 7 cauda c ad d

Verg motu caput ab a
 vntoz b
 vntoz motu 3 ab a vntoz
 d q motu est filis motu
 planetaz 7 m fionz
 fignoz

media eorū elongatio. & ea duplata centrū lunę pueniat. Di-
 stantia namq; lineę mediū motū lunę a lineā mediū motū solis fm
 successione signorū media uocat eorū elongatio. Distātia aut
 lineę mediū motū lunę ab auge eccentrici fm successione centrū
 lunę dicitur uel longitudo duplex: aut duplex interstitiū. Patet
 etiā q̄ in oī mēse lunari centrū epicycli lunę bis ptransit orbes
 augē eccentrici deferentes. Sed orbis quartus cōcentric⁹ caput
 draconis deferens mouet sup axe zodiaci circa centrū mūdi re-
 gulariter contra successione oī die naturali tribus minutis fere
 secū tali motu cōtinue aggregatū ex tribus orbib⁹ quos ambit

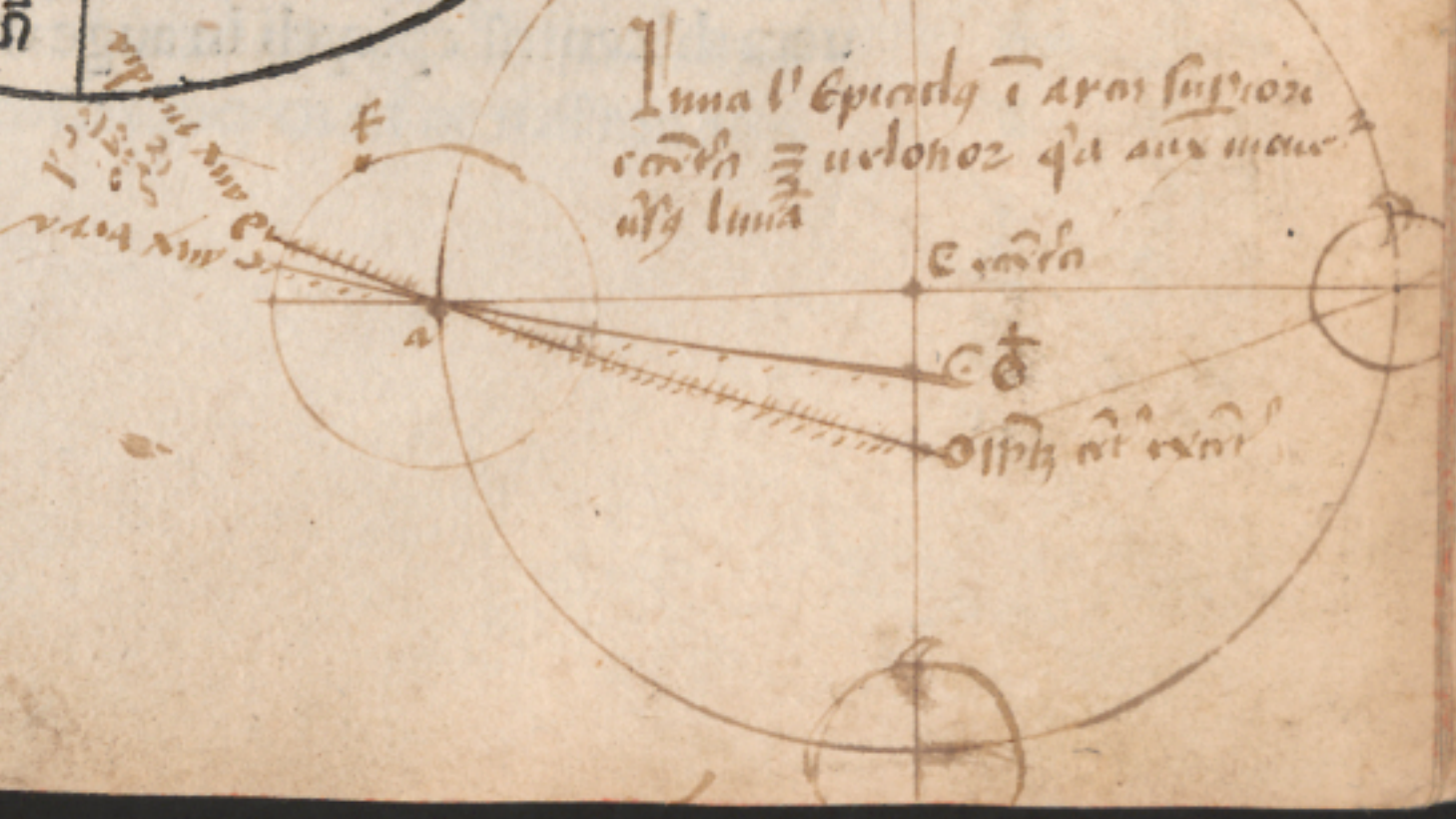
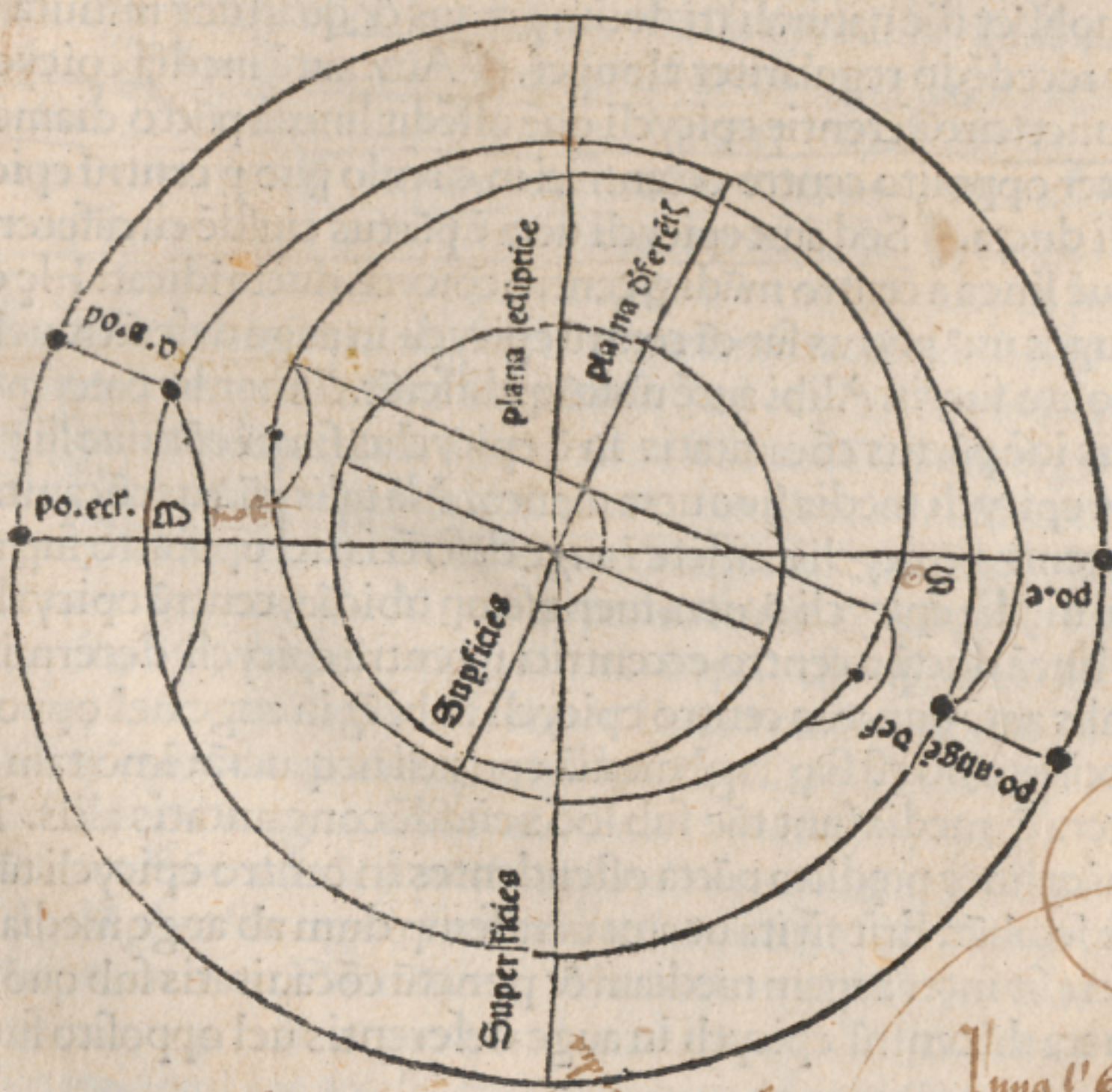
media elongatio

Interstitiū du x

q̄a ruz uenit ad oppo^{ti}onem fun-
 ctionis ruz sole fm centrū mūdi
 uenit ad oppo^{ti}onem fm b^{is}
 quare d^{et}

Orb q̄r

THEORICA AXIVM ET POLORVM.

circūducens. Vnde fit ut circūferentia eccentrici cōtinue supfi-
ciem eclipticę i aliis & aliis pūctis eius uersus occidentē inter-
secet. Sequit̃ etiā ut tali motu poli augē deferentiū circa po-
los zodiaci mouēdo periferias circularū describant. Epicyclus
autē circa centrū suū corp⁹ lunare sibi infixū in supiori pte con-
tra successionem: in inferiori fm deferendo mouet̃ sup axe suo
orthogonaliter sup periferiā eccētrici iacēte ita q supficies pla-
na circūferentię epicycli quā centrū corp⁹ lunę motu epicycli
describit, in supficie plana eccentrici maneat nusq̃ ab eo decli-
nans. Circūuoluit̃ tñ epicyclus taliter ut sup centro pprio atq̃
axe irregulariter moueat̃. Sed hęc irregularitas ad uniformita-
tem reducit̃ istā ut a pūcto augis epicycli medię: quicūq̃ sit ille
quolibet die naturali tredecim gradus & quattuor minuta fe-
re recedēdo regulariter elonget̃. Aux autē media epicycli ē
punct⁹ circūferentię epicycli quē ostēdit linea a pūcto diametra-
liter opposito centro eccentrici in circulo pūo p centrū epicy-
cli ducta. Sed aux epicycli uera ē pūctus eiusdē circūferentię
quē linea a centro mūdi p centrū epicycli ducta idicat. Hę duę
auges un⁹ pūctus sūt cū centrū epicycli in auge deferētis uel op-
posito fuerit. Alibi autē ubicūq̃ differūt. Ex istis patet q nul-
lus idē pūctus cōcauitatis in q epicyclus situat̃ cōtinue sup au-
ge epicycli media siue uera meneat. Nā talis pūctus cōcauitatis
q centro epicycli existēte i auge deferētis uel opposito sup au-
ge media epicycli & uera fuerit semp ubicūq̃ centrū epicycli sit
p lineā ductā a centro eccentrici p centrū epicycli determinat̃.
talis autē punctus centro epicycli alibi q̃ in auge uel opposito
existēte nō est sup augē mediā epicycli neq̃ uerā: imo tam aux
uera q̃ media sunt tūc sub locis eiusdē concauitatis aliis. Tres
nāq̃ lineę p̃dicta pūcta ostēdentes in centro epicycli tūc se-
se secabūt. Erit tñ ita ut aux uera semp dum ab auge media dif-
fert sit inter augem mediam & punctū cōcauitatis sub quo aux
uera dū centrū epicycli in auge deferētis uel opposito fuerit:

Aux media

Aux uera

esse solet. Quare sequitur ut tã aux media epicycli q̃; uera conti-
 nue uariant. Inferi ex hoc etiã q̃ reuolutio epicycli circa cen-
 trũ suũ centro epicycli p̃ supiorẽ eccentrici medietatẽ discurre-
 te sit uelocior. p̃ inferiorem uero tardior. **Linea itaq̃ medii**
motus lunę est quę a centro mũdi usq̃ ad zodiacũ p̃ centrũ epi-
cycli p̃trabit. Medius motus lunę est arcus zodiaci ab arietis
 initio usq̃ ad dictũ locũ. Centrũ lunę patet ex dictis. **Linea**
ueri loci siue ueri motus lunę est quę a centro mũdi p̃ centrum
corpis lunę ad zodiacũ extendit. Verus motus lunę ē arcus
 zodiaci a principio arietis usq̃ ad dictã lineã. **Aequatio cen-**
tri est arcus epicycli augẽ ipsi⁹ uerã & mediã intercicens. Hęc
 nulla fit centro epicycli in auge eccentrici uel opposito existẽte
 maxima uero cũ ipsũ fuerit modicũ infra longitudines medias
 deferẽtis. **Argumentũ lunę mediũ est arcus epicycli ab auge**
epicycli mediã fm motũ centri corporis lunaris usq̃ ad idẽ cen-
trũ lunare cõputat⁹. Argumentũ autẽ uerũ ab auge uera usq̃
 ad centrũ corporis lunę p̃tendit. Differentia igit̃ inter hęc argu-
 menta q̃n differũt est centri equatio. Cũ uero centrũ epicycli lu-
 nę minus sex signis fuerit: maius est argumentũ uerũ medio. iō
 equatio centri argumẽto medio adiicit̃. Sed cũ plus sex signis
 fuerit fit ecõuerso. quare tũc subtrahit̃ ad habendũ uerum argu-
 mentũ. **Aequatio argumẽti ē arcus zodiaci lineis medii mo-**
tus & ueri interiaces. Hanc nullã esse cõtingit dũ centrũ corporis
 lunaris in auge uera epicycli uel opposito fuerit ubicũq̃ tũc sit
 centrũ epicycli. Maxima uero dũ centrũ epicycli i opposito au-
 gis eccentrici fuerit & cũ hoc Luna in linea a centro mundi ad
 periferiã epicycli ducta cõtingenter existẽte. Dũ autẽ uerũ argu-
 mentũ est min⁹ sex signis linea medii mot⁹ lineã ueri p̃cedit i
 signorũ successiõẽ: iō tũc equatio argumẽti a medio motu sub-
 trahit̃. S; dũ plus sex signis fuerit fit ecõuerso. q̃re tũc cõiungit̃
 ut uer⁹ mot⁹ eueniat. Diuersificant̃ tñ eq̃tiones eorũdẽ argumẽ-
 torũ centro epicycli ab auge deferẽtis ad oppositũ eũte. conti-
 nue nãq̃ maiorant̃ fm accessũ centri epicycli ad centrũ mundi.

q̃cuz d̃bat d̃longare cor̃ lune
 d̃ auge mediã p̃ 13 grad⁹ nulla
 mag̃ illa uarietate p̃ ino p̃o p̃o
 q̃ ibi ualor̃ mouet̃

Linea medii
motus
Linea motus lunæ

E q̃. cent⁹

Ar. m. m. m.

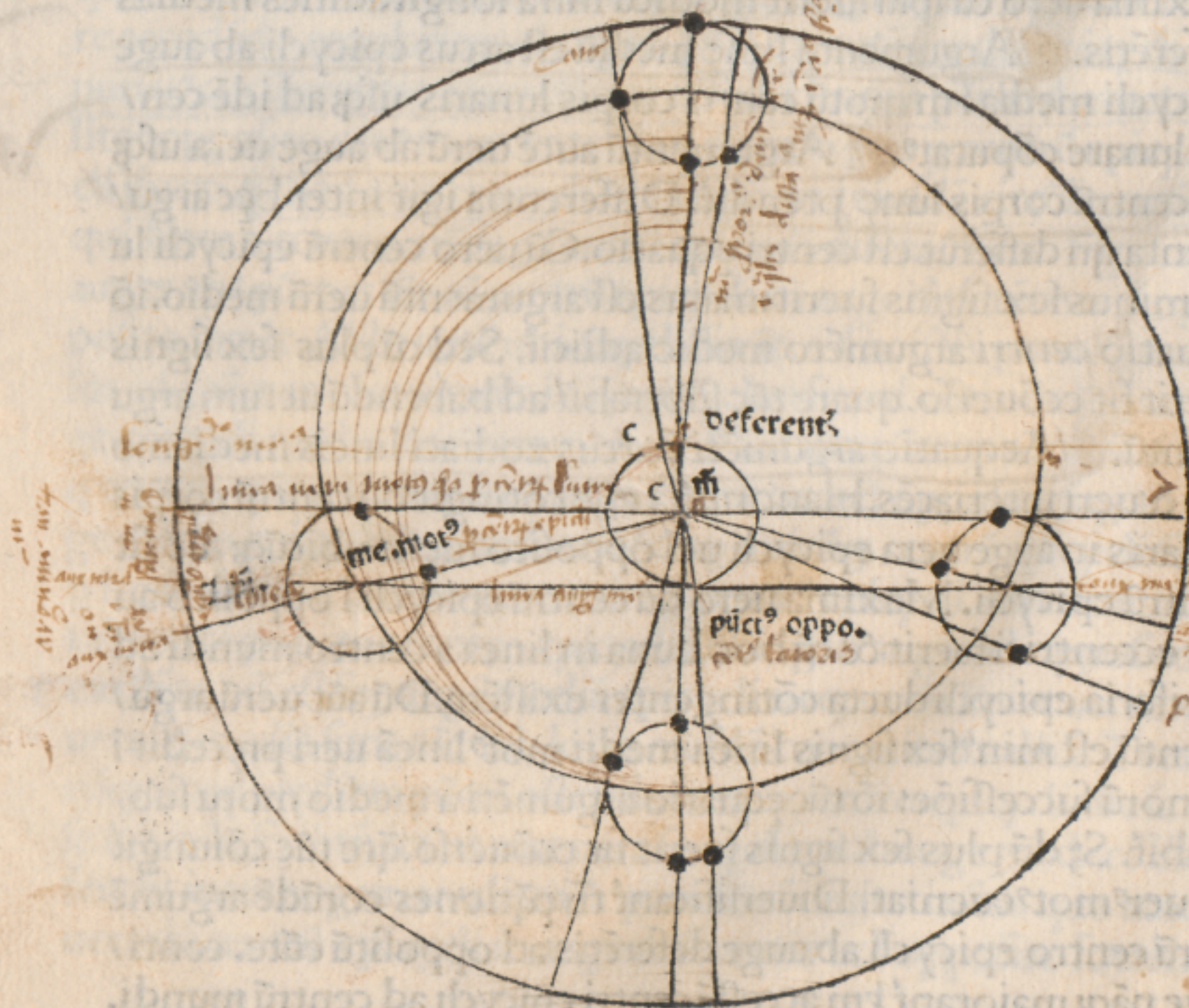
Ar. uerũ

mon a p̃p̃t̃ cr̃ia t̃u2
u' bous a p̃elle a ma granf
tzi bulla t̃iō

Vnde fit ut ϵ q̃tiones singulor̃ argum̃torū quę cōtingūt cētro
epicycli ī opposito augis eccentrici exñte sint maiores singulis
equatiōib⁹ argum̃toꝝ quę fiūt dū centrū epicycli ī auge eccētri
ci fuerit:relatiuas suis relatiuis cōpando. Excessus aut̃ harū sup
illas diuersitates diametri circuli brevis nuncupāť. Linea uero
a cētro mūdi ad auge deferētis p̃tracta longior ē linea ab eodē
centro ad oppositū augis extēta. Excessus aut̃ illi⁹ sup istā di
uisus in .60. pticulas ϵ q̃les mīnuta p̃portionalia dicit̃.& duplus
ē ad eccētricitatē. Linea nāq; medii mot⁹ Lunę quę dirigīt ad
auge eccentrici nullā de istis pticulis extra periferiā eccentrici
tenet: sed omnes intra. Ea uero quę ad oppositū augis porrigīt

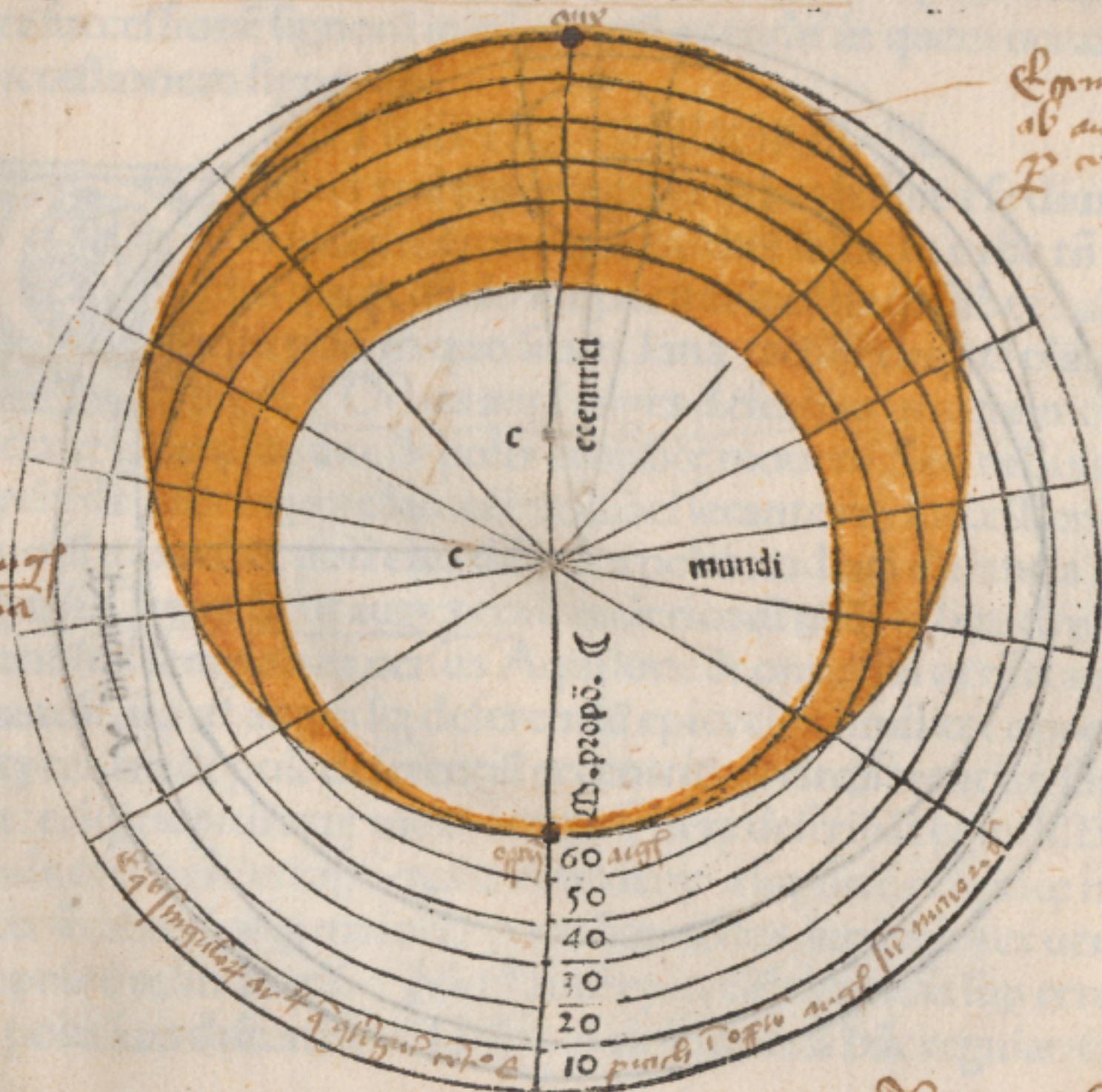
THEORICA LINEARVM ET MOTVVM.

Equat⁹ argu⁹
ad opp⁹ augis
augm̃. 2. 0. 4.
sp̃ ad mūdi vñt
lima

THEORICAM INVTORVM PRO
PORTIONALIVM LVNAE.

Exemplis quibus videtur quod
ab aug. inchoando f. opus videtur
f. a. u. f. d. compend. ad p. 2.

~~In hoc m. d. s. 92 aliquot
m. 7. aliquot 12. 13. magis
et magis dicitur. et d. off.
3. m. s.~~

*Synthes Dynamit Güte mit langer Noia² so y piently
und vgl. lra elum.
Dynamit d'opie augf Duplitz ad yonssid d'augr*

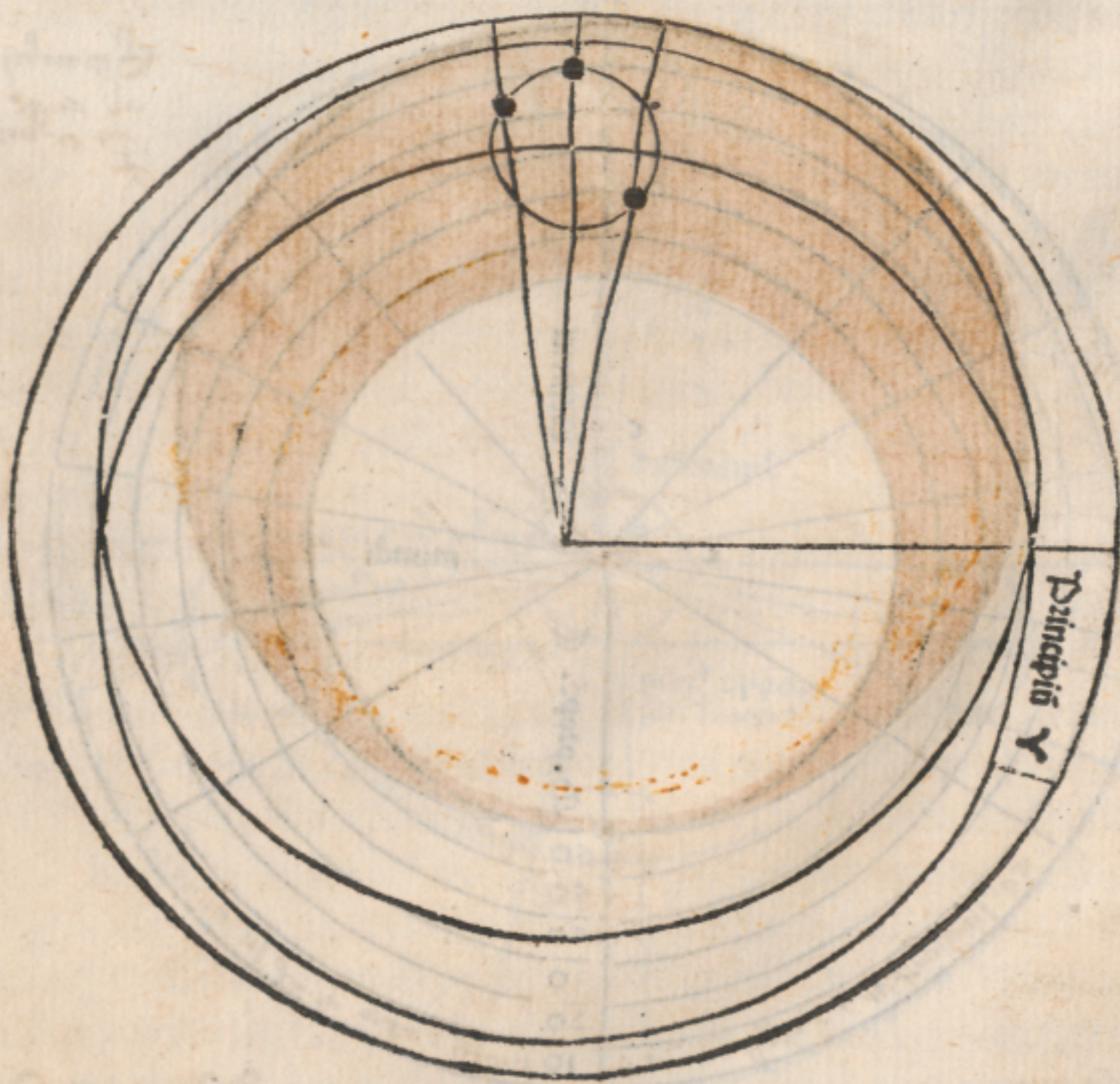

Sed si minus fuerint, nō tota additur sed aliqua eius portio ta/
lis qualia sunt minuta porportionalia respectu, 60. & tūc proue
niet equatio argumenti uera ad talem situm epicycli.

DE DRACONE LVNAE.

Superficies eccentrici Lunę ut dictū est ppter de/
clinationē polorū orbiū augē deferentiū supficiē
eclipticę sup diametro mūdi intersecat. Vnde una
ei⁹ pars uersus aquilonē; altera uersus austrum ab
ecliptica declinabit. Illa igit interseccio circūferen
tię eccentrici Lunę cū supficie eclipticę in qua cū centrū epicy/
cli fuerit uersus aquilonē ire incipit: caput draconis nuncupat.

THEORICA DRACONIS LVNAE.

cauda uero reliqua. Mouentur autem he interfectiones quotidie
ultra motu diurnu uersus occidentem tribus minutis fere uirtute
motus orbis aggregatu triu alioru orbiu lune ambiētis. Medi-
itaque motus capitis draconis lune est arcus zodiaci a principio
Arietis contra successione signoru usque ad lineam a centro mundi p-
sectionem capitis tractam numerat. Verus autem motus capitis est
arcus zodiaci ab Arietis initio ad iam dictam lineam secundum successione
signoru computatus. Similiter dici potest de cauda. Ex his manife-
stum est quod subtracto medio motu capitis a duodecim signis uerus
eius motus remanet. Unde comune dictum dicens caput lune tan-
tum medio motu ire contra firmamentum quantum in ueritate ua-
dat cum firmamento: ita intelligitur. medius motus capitis lune con-
tra successione signoru in eum punctum pertendit in quem uerus secundum
successionem signorum.

DE TRIBVS SVPERIORIBVS.

Quilibet triu superioru tres orbes habet a se diuisos
secundum imaginationem triu orbiu solis. In orbe tamen me-
dio qui eccentricus simpliciter existit quilibet habet
epicyclum in quo sicut in luna tactum est corpus planete
figitur. Orbes autem auges deferentes uirtute motus
octauę spherę super axe & polis eclipticę mouentur. Sed orbis epi-
cyclum deferens super axe suo axe zodiaci secante secundum successione si-
gnoru mouetur: & poli eius distant a polis zodiaci distantia non
equali. Quare fit ut auges eorum eccentricorum nunquam eclipticam tran-
seant sed semper ab ea uersus Aquilonem & opposita uersus austrum
maneant: ita ut auges scilicet deferentiu epicyclos similiter opposita
atque centra & poli deferentiu eccentricorum circūferentias superfi-
ciei eclipticę uirtute motus octauę spherę describant equidistantes
unde etiam in illis superficies eccentricorum a superficie eclipticę ineq-
liter secabuntur atque maiores portiones uersus augem minores uersus
oppositum relinquantur. Motus autem epicyclum deferentis super centro
& polis suis difformis est. Hęc tamen difformitas hanc regularitatis

Cor. 17

**Epicycl⁹ 2 h³
mot⁹**

habet normā ut centrū epicycli sup quodā pūcto in linea augis tantū a cētro hui⁹ orbis quantū hoc centrū a centro mūdi distat elōgato: regulariter moueat. Vnde & pūct⁹ ille centrū equātis dicit^r. & circul⁹ sup eo ad quātitatē deferētis secū ī eadē superficie imaginat^r eccentric⁹ equās appellat^r. Necessario igit^r oppositū ei qđ in luna fiebat accidit ī istis ut scz centrū epicycli quāto uici⁹ nius augi deferētis fuerit tāto tardi⁹: quāto uero p^pinqui⁹ op^pposito tāto ueloci⁹ moueat. Epicycl⁹ uero duos habet mot⁹ quorū un⁹ est in longitudinē: alter ī latitudinē. De secūdo dicendū erit postea. Motus aut⁹ ei⁹ in lōgitudinē ē quo mouet^r circa centrū suū corp⁹ planetę sibi infixū in pte supiori s^m successionem

THEORICA TRIVM SUPERIORVM ET VENERIS.

*Carūq⁹ mouet^r Tepindo 57 d⁹ 72
et mouet^r a^m Tepindo 57 d⁹ 72
A^m Tepindo 57 d⁹ 72*

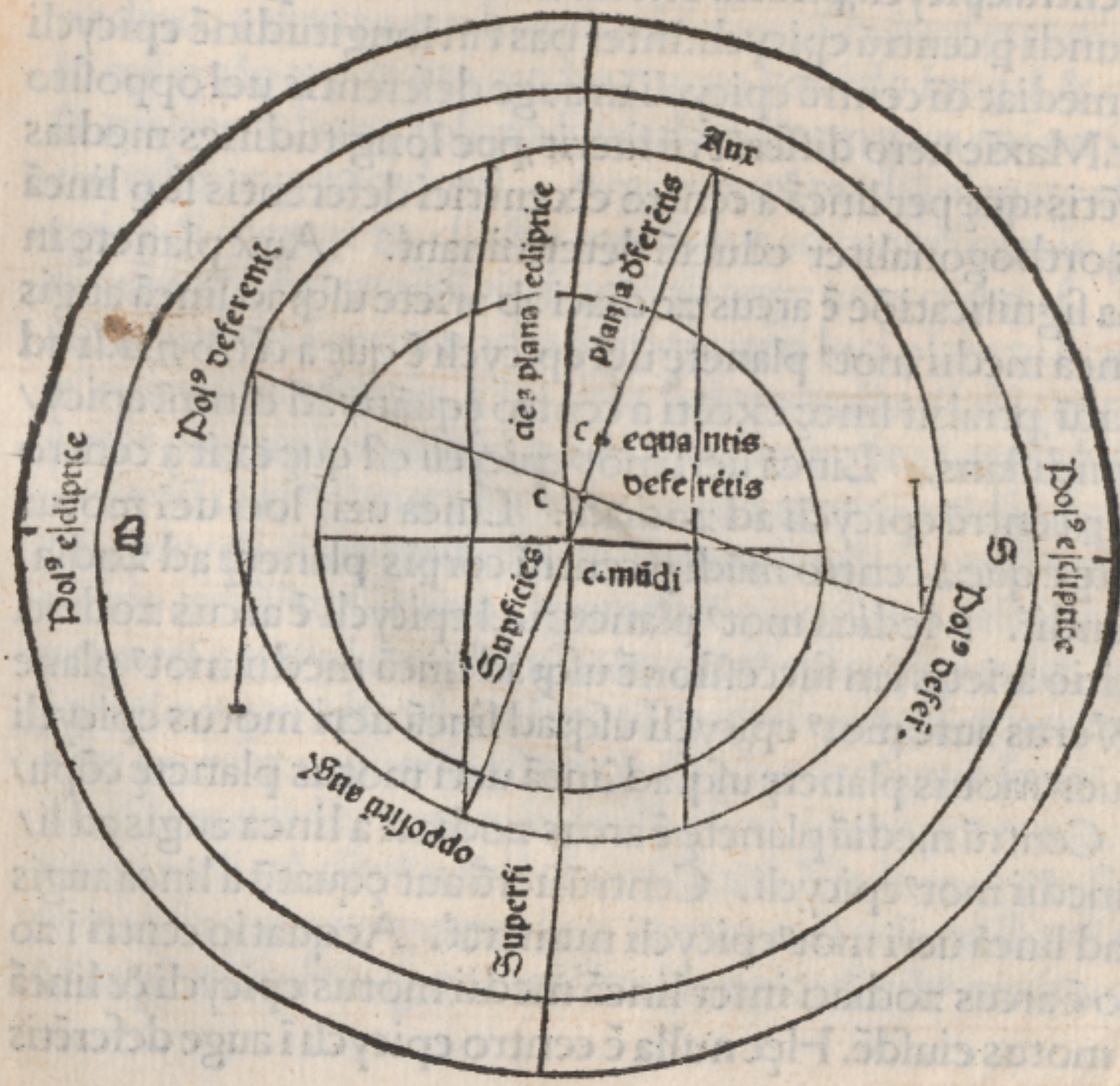
*7 Tepindo 54 d⁹ 192
et a^m Tepindo 54 d⁹ 192
8 Tepindo 27 m⁹ 41 z
9 a^m Tepindo 27 m⁹ 41 z*

in inferiori ecōtra deferēdo. unde p oppositū i hoc se habet epi
cyclo lunę Axis hui⁹ mot⁹ trāsuerſaliter ſup circūferentia iacet
axi eclipticę equidiſtās qñq: qñq: nō ut patebit. & eſt ſup cen/
tro epicycli irregularis. Hęc tñ irregularitas hanc habet regulā
ut a pūcto augis epicycli medię quicūq: ſit corp⁹ planetę regula
riter elonget. Similiter igit in his ſicut in luna ſequi neceſſe eſt
ut cōtinue aux media epicycli ſil' & uera uariant. atq: uelociorē
eſſe motū reuolutiōis epicycli ſup centro ſuo p medietatē defe
ferētis ſupiorē. tardiorē autē p inferiorē. Habet aut epicycli reuo
lutio menſurā illā ut ſemel pciſe i tāto tpe quantū ē a media cō
iunctiōe ſolis & iſtius planetę ad pximā ſequentē reuoluat. ita
THEORICA AXIVM ET POLORVM.

video ſibi contradicere

Aux media

Aux 3°

ut in oī coniūctione media tale centrū corpis planetę sit in au/
ge media epicycli. unde & in oī oppositiōe tali media fiet ī op/
posito augis epicycli. Fit igit̃ ut semp centrū corpis planetę tot
gradib⁹ & minutis distet ab auge media epicycli: quot linea me/
dii mot⁹ solis distat a linea medii mot⁹ planetę. Ergo subtracto
medio motu planetę de medio motu solis necesse ē ut argumē/
tū mediū planetę remaneat. Hinc uideť accidere ut quāto cen/
trū epicycli planetę tardi⁹ circuit: tanto epicyclus ei⁹ ueloci⁹ re/
uoluit. Nā ppter tarditatē talē cōiunctio media motus solis cū
eo citi⁹ reuertit̃. Medi⁹ etiā motus cuiuscūq; triū horū aggregat⁹
motui ei⁹ in suo epicyclo ēqlis medio motui solis in gradib⁹ &
minutis existit. *Aux* aut̃ media epicycli p lineā a cētro equā/
tis p centrū epicycli ptractā ostēdit̃. Sed aux uera p lineā a cen/
tro mundi p centrū epicycli. Inter has fm longitudinē epicycli
nihil mediat cū centrū epicycli in auge deferentis uel opposito
fuerit. Maxie uero differūt cū fuerit ppe longitudes medias
deferētis: quę per lineā a centro eccentrici deferentis sup lineā
augis orthogonaliter eductā determinant̃. *Aux* planetę in
secūda significatiōe ē arcus zodiaci ab ariete usq; ad lineā augis
Linea medii mot⁹ planetę uel epicycli ē quę a cētro mūdi ad
zodiacū ptrahit̃ lineę exeūti a centro equātis ad centrū epicy/
cli equidistans. Linea ueri mot⁹ epicycli est quę exit a centro
mūdi p centrū epicycli ad zodiacū. Linea ueri loci uel motus
planetę ē quę a centro mūdi p centrū corpis planetę ad zodia/
cūptendit̃. Medius mot⁹ planetę uel epicycli ē arcus zodiaci
ab initio arietis fm successiōē usq; ad lineā medii mot⁹ plane/
tę. Verus autē mot⁹ epicycli usq; ad lineā ueri motus epicycli
Sed uer⁹ motus planetę usq; ad lineā ueri motus planetę cōpu/
tat̃. Centrū mediū planetę ē arcus zodiaci a linea augis ad li/
neā medii mot⁹ epicycli. Centrū uerū aut equatū a linea augis
usq; ad lineā ueri mot⁹ epicycli numerat̃. Aequatio centri ī zo/
diaco ē arcus zodiaci inter lineā medii motus epicycli & lineā
ueri motus eiusdē. Hęc nulla ē centro epicycli ī auge deferētis

Trud supior sphaeraz teoria

uel opposito existēte. Maxia uero dū in longitudinib⁹ mediis fuerit. Cū aut cētrū mediū min⁹ ē sex signis: ipsū mai⁹ ē uero. fili/ ter medi⁹ mot⁹ planetę maior ē uero motu epicycli. qre tūc sub/ trahit equatio centri i zodiaco a centro medio & etiā a medio motu epicycli ut cētrū uerū & uer⁹ mot⁹ epicycli remaneāt. Op/ positū uero cōtingit dū cētrū mediū pl⁹ sex signis fuerit. Aeq/ tio cētri i epicyclo ē arc⁹ epicycli augē mediā & uerā ei⁹ interia/ cens. Hęc filiter nulla ē dū cētrū epicycli i auge deferentis uel opposito fuerit: maxia aut in longitudie deferētis media. Qua/ lis uero ē pportio equatiōis centri i zodiaco ad totū zodiacū: ea est equatiōis centri in epicyclo ad totū epicyclū: eo q ppter lineas equidistantes angulus uni⁹ equet angulo alteri⁹. Igit una eadē in talib⁹ accepta habet & reliqua. Dū autē equatio centri i zodiaco a centro medio minuit ut uerū habeat equatio centri in epicyclo argumēto medio p uero habēdo iungit. & ecōuer/ so qñ hęc adiungit altera subtrahit. alternatim enī pariter sese excedūt atq; excedunt. Argumentū mediū planetę est arcus epicycli ab auge media fm motū eius ad cētrū corpis planetę numerat⁹. Argumentū autē uerū ab auge uera cōputat⁹. Aequa/ tio argumēti ē arcus zodiaci lineas ueri loci planetę & ueri lo/ ci epicycli interiacēs. Hęc sicut in luna nulla est dū cētrū cor/ poris planetę i auge ueri epicycli uel opposito fuerit. Maxima uero dū corp⁹ planetę fuerit in linea a centro mūdi ad circūferē/ tiā epicycli cōtingentē educta cētro epicycli i opposito augi de/ rentis existēte. Cū uero argumentū equatū min⁹ est sex signis li/ nea ueri mot⁹ planetę lineā ueri mot⁹ epicycli pcedit. Ideo tūc equatio argumēti ad uerū motū epicycli iungit ut uer⁹ mot⁹ pla/ netę eueniat. ecōuerso cōtingit dū plus sex signis fuerit. Acci/ dit aut equatiōes argumēti in istis sicut i luna ppter accessū cen/ tri epicycli ad cētrū mūdi diuersificari. Vnde maiores sūt equa/ tiones singuloꝝ argumentoz centro epicycli existēte i opposi/ to augis deferētis qz eo existēte i longitudinib⁹ mediis eiusdē.

Equo am rap

Est a geometria si aduo/ rā dōt corpis lineę eadē angulos constituentes qz in omnes ptiāz p trahit in quantū que est p par/ titionis iungit. Et se p lineā in dno circulo est aliud qd sunt

Dr m m m

Dr m m m

Equo ar m

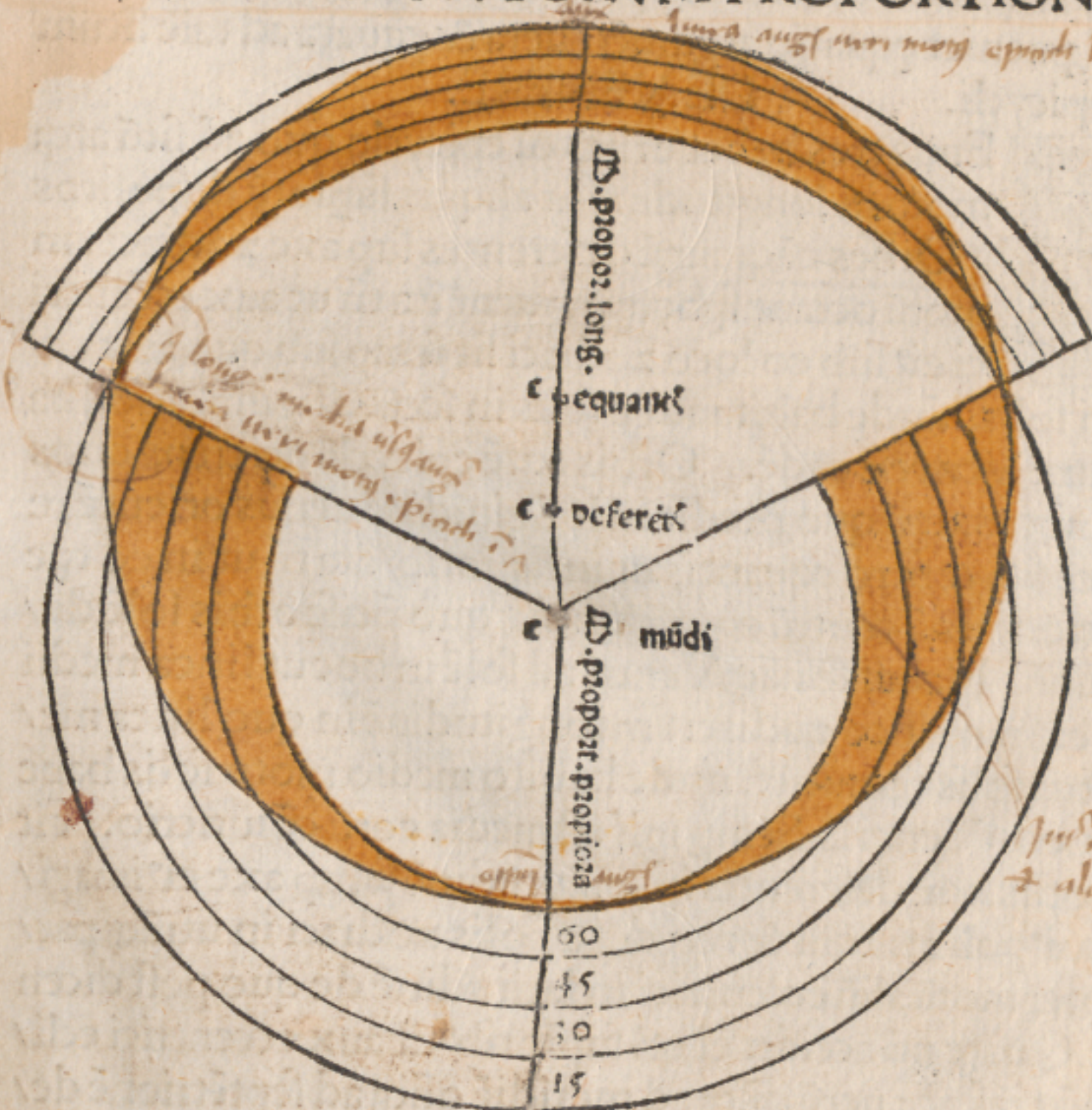

Trin supior Theorica

tionalia longiora siue ad longitudinē longiorem dicit. **Linea**
itaq; ueri mot⁹ epicycli dū i auge deferētis fuerit habet oēs eas
intra deferētis periferiā. s; in media longitudine nullam intra:
oēs tñ extra. In locis aut intermediis aliquot itra & aliquot ex
tra. & de tñto plures itra quāto fuerit centrū epicycli deferētis
augi uicini⁹. Sil'it linea a cetro mūdi ad lōgitudinē deferētis me/
dia extēsa longior ē q; linea q ab eodē centro ad oppositū aug/
deferētis ducit. Excessus aut hui⁹ sup illā i equas sexaginta ptes
diuisus: minuta pportionalia ad longitudinē ppiorē siue ppio/
ra uocat. Linea itaq; ueri mot⁹ epicycli dū i lōgitudie media fue
rit nullā eaz h; extra deferētis periferiā: s; i augis opposito oēs
THEORICA MINVTORVM PROPORTIONALIU.

In locis aut̄ intermediis tāto plures extra quāto centrū epicycli
 augis opposito fuerit p̄p̄inqui⁹. **A**equatiōes aut̄ argumētōrū q̄
 scribunt̄ ī tabulis cōtingūt centro epicycli lōgitudine deferen/
 tis media cōstituto. S; hē ut dictū ē maiores sūt his quē fiūt dū
 ī auge fuerit: minores uero aliis ī augis opposito cōtingentib⁹.
 Cū igit̄ cētrū epicycli extra longitudinē mediā deferētis fuerit
 p̄ centrū uerū cognoscunt̄ minuta p̄portionalia & p̄ argumentū
 accipit̄ diuersitas diametri: longior quidē si minuta p̄portiona/
 lia sint longiora: p̄p̄ior aut̄ si p̄p̄iora: cui⁹ diuersitatis pars p̄por/
 tionalis s̄m p̄portionē minutorū p̄portionaliū ad sexaginta cū
 equatiōe argumēti in tabula repta addēda est uel ab ea minuē/
 da. addēda quidē si diuersitas p̄p̄ior fuerit. minuēda uero si lon/
 gior: & pueniet equatio argumēti uera & equata ad talē situm
 centri epicycli.

DE VENERE.

Venus tres habet orbes cū epicyclo quo ad sitū atq;
 motū in longitudinē ut aliquis superiorū dispositos
Orbes nāq; auge deferentes sup axe zodiaci s̄m
 motū octauę s̄phęre mouent̄ ita tñ ut aux eccentrici
 ei⁹ sub eo loco zodiaci sit sēp sub quo aux ec/
 centrici solis. Vnde habita auge solis in secūda significatiōe ha/
 bet̄ & aux Veneris eadē. Orbis autē epicyclū deferens duos
 habet motus. unū quo p̄cedit in longitudinē uersus orientē re/
 gulariter sup centro equantis ut in superiorib⁹: ita tñ ut in eo tpe
 reuolutionē unā centrū epicycli faciat quo p̄cise orbis solē de/
 ferens unā. Habet se nāq; Venus ad solē in hoc ut linea medii
 motus ei⁹ in eo loco zodiaci s̄m longitudinē in quo linea me/
 dii motus solis terminet̄. unde habito medio motu solis habe/
 tur & medi⁹ Veneris. Sēp igit̄ est media eorū cōiunctio. Fit
 autē motus hui⁹ deferentis in longitudinē sēp axe ei⁹ imagi/
 nario cui⁹ poli accedūt & recedūt a polis zodiaci in utrāq; par/
 tem p̄pter motū aliū eccentrici in latitudinē de quo post dicen/
 dū erit. Quare nō accidit ei qđ superiorib⁹ ut aux eccentrici ecli/
 pticā nō trāseat: uerū qñq; ad meridiē qñq; ad septētrionē de/

*3 orbes instar
sol*

*Orbes auge def^{nt} b
ad motū d s̄phęre
s̄m motū d s̄phęre*

*Orbis epicyclū def^{nt} b
unāq; p̄t s̄m*

*Orbis epicyclū ab auge usq; orbi quondā 36 dñ 5 2 Et 19 epicyclū
 usq; orbi quondā 79 dñ 8 2 sicut 5 motū quondā
 Comū def^{nt} b 3 dñ 12 dñ 7 dñ 12 sicut 1 superiorib⁹
 motū solis 3 motū Venus 7 motū Mercurij
 dñat dñat dñat dñat dñat 1 p̄t 16 m*

W- 003 P. 1

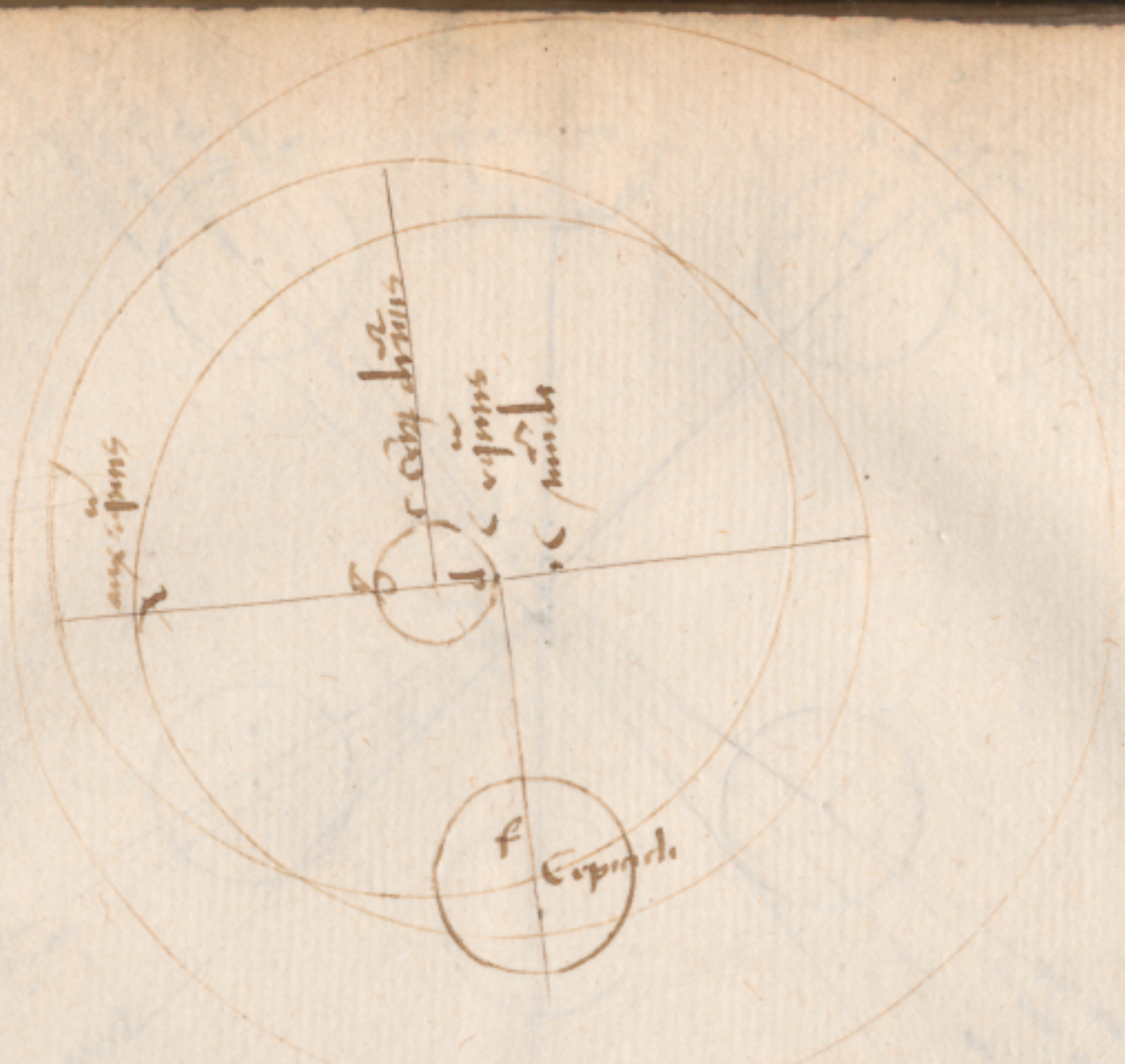

figura ois q qn ruzū dūns pñat qñā pñam pñi qñā tñt ruzū qñā epiadi
 pñat pñam sui dūns unde qñā dūns ē t pñat ē q dñat
 p qñā pñā a pñat q tñt ruzū epiadi ē t pñat f ē dñat p qñā
 pñam tñt ruzū a pñat λ

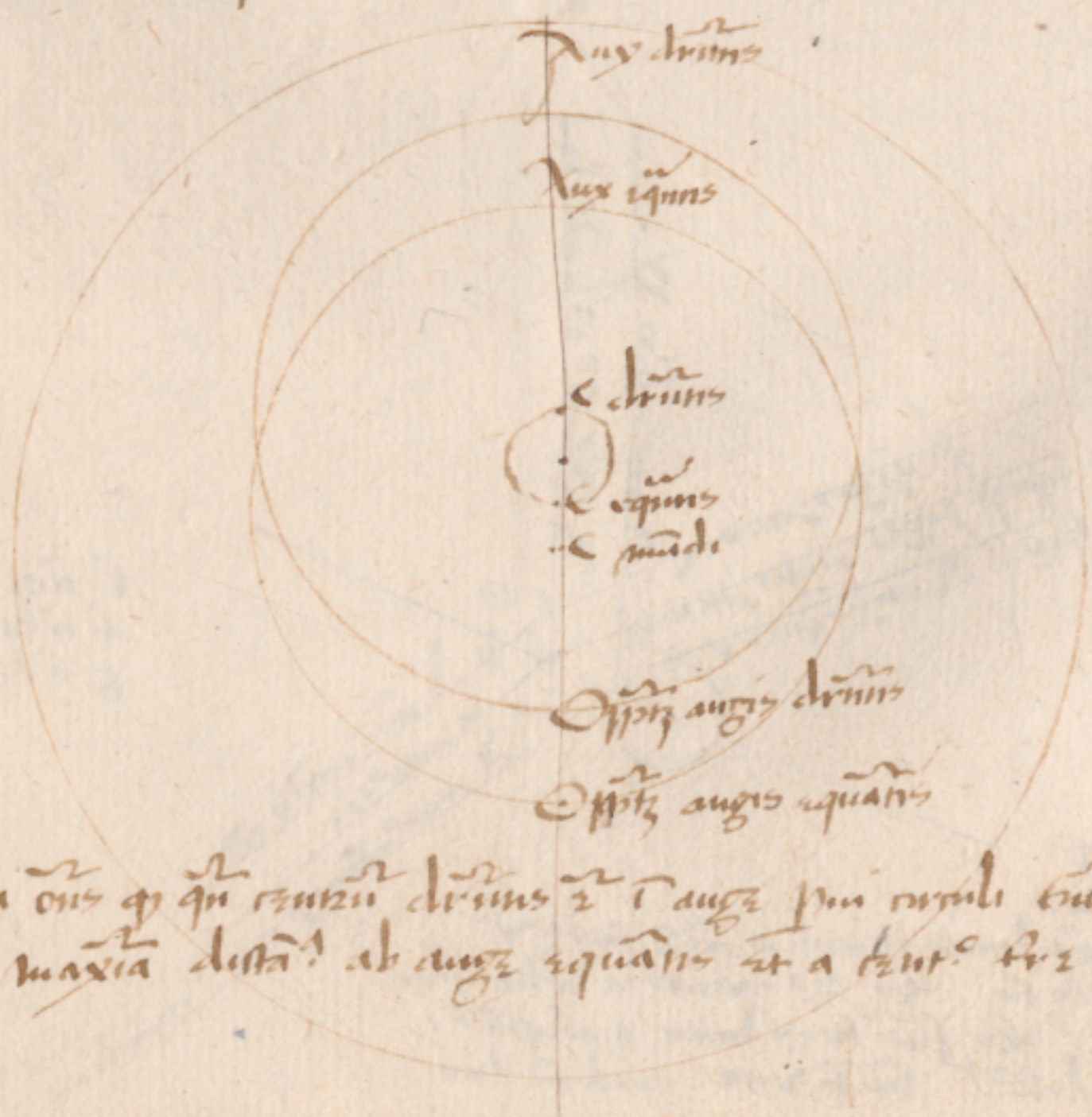
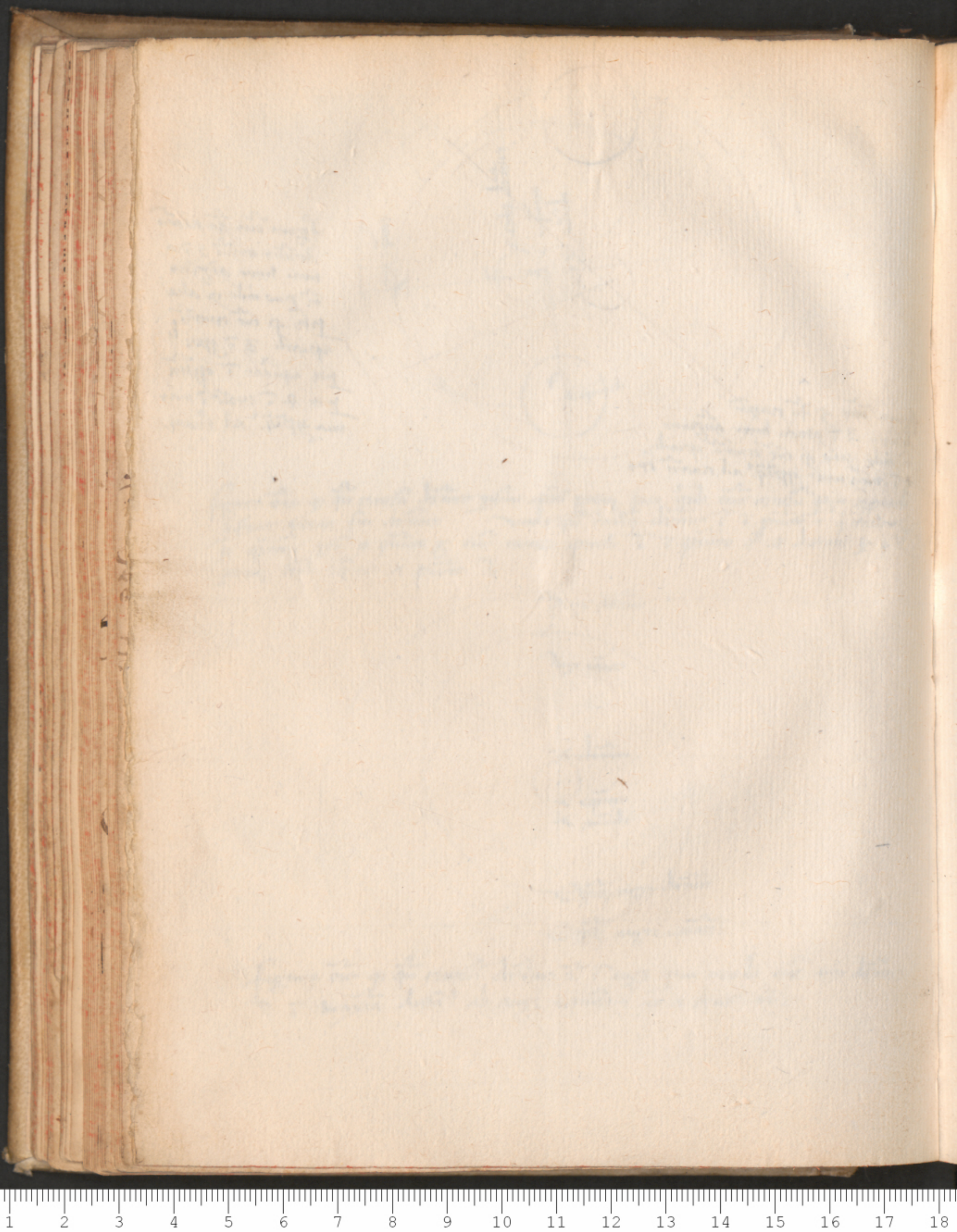

figura ois q qn ruzū dūns ē t angis pñi ruzū tñt aux dūns
 ē t maxia dñat ab angis ruzū et a tñt. tñt

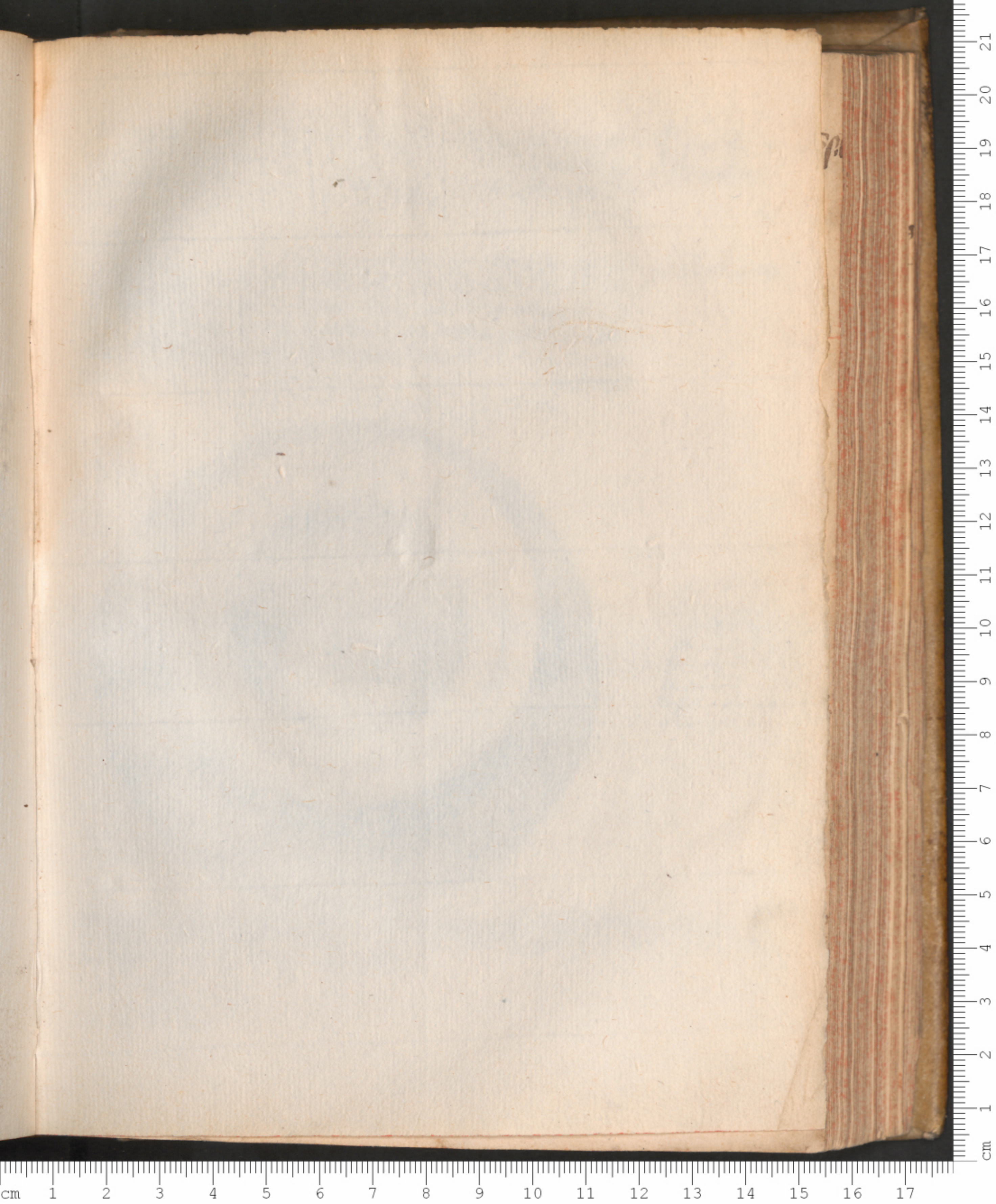

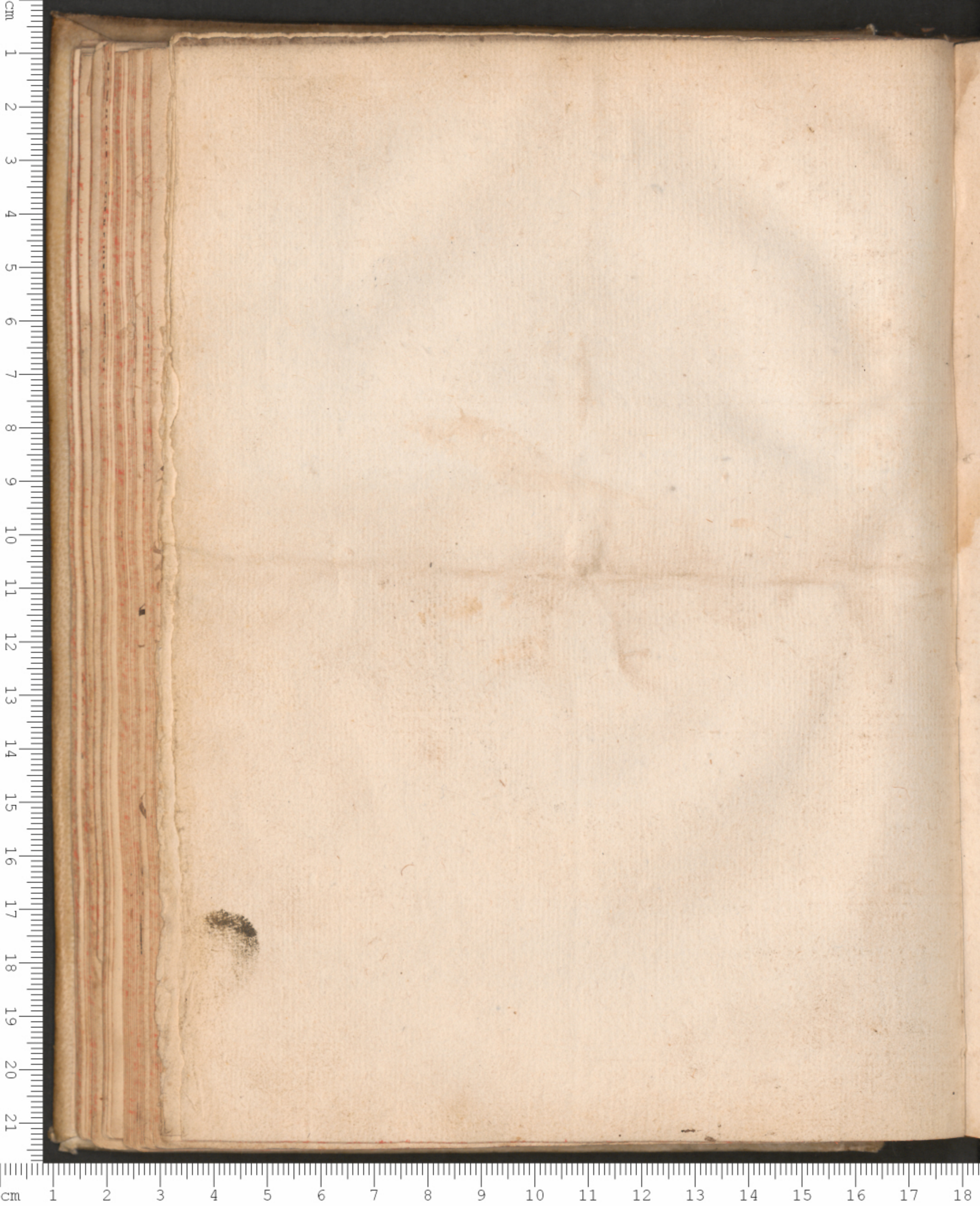

Epistola 19 mis
f. v. l. n. z.

DE MERCVRIO.

Oct 20 1793

Ist. vord.
 d. fnd. aug.
 equit. & mon.
 ad mod. d. fnd.
 fnd. a. d. fnd.
 & vnd. vnd. hnd.
 distat a vnd. fnd. fnd.
 vnd. fnd. a vnd. fnd.

Iste tractatus augustinus contra Iulianum. Iulianus in amicum ad quem scribit hunc tractatum superius et videtur
 si ergo hunc amicum alius sit. d. Iulianus. monachus. 2. super ad quem scribit Iulianus. Iulianus superius
 Iulianus facit voluntatem ad modum notum sit

Deferens augem
equantis ad motu d.

Deferens epicycli

Deferens augem
centri mundi
supra

Deferens epicycli
q. motu fit sup. axi
imaginario

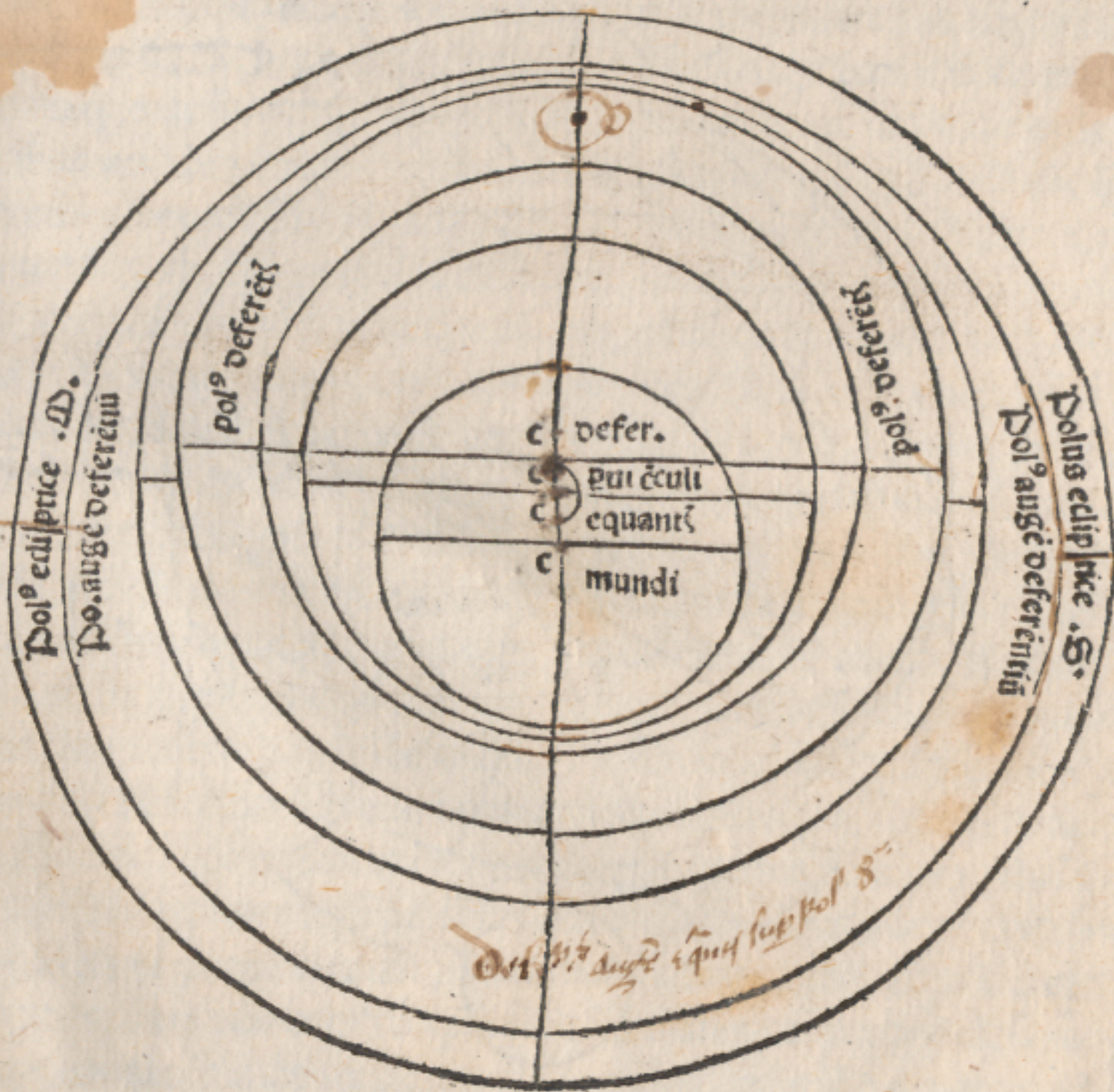
est centrū pui circuli quē centrū deferētis ut uidebit̃ describit.
Vocant̃ autē deferētes augē equantis & mouent̃ ad motū octa
ue spherę sup axe zodiaci. Inter hos extremos sūt alii duo si
militer difformis spissitudinis intra se quintū orbē sc̃ epicyclū
deferentē locātes. Sup̃ficies nāq̃ cōuexa sup̃ioris & cōcaua in
ferioris idē cū paruo circulo centrū habēt. Sed cōcaua sup̃ioris
& cōuexa inferioris una cū utrisq̃ sup̃ficiebus quinti orbis aliud
centrū habēt mobile: qđ centrū deferētis dicit̃. hi duo orbis au
gem eccentrici deferētes uocant̃. & mouent̃ regulariter sup cen
tro pui circuli cōtra successionē signorū tali uelocitate ut p̃cise
ī tpe quo linea medii mot̃ solis unā facit reuolutionē & orbis
isti ī ptē oppositā silit̃er unā pficiāt. Et fit mot̃ iste sup axe qñq̃
equidistante axi zodiaci & p centrū pui circuli transeūte. Mo
tum aut̃ horū orbiū sequit̃ ut centrū orbis deferētis epicyclū cir
cūferentiā quandā pui circuli similiter in tanto tpe regulariter
describat. Hui⁹ uero semidiameter ē tanta quāta est distātia qua
centrū equantis a centro mundi distat. Vnde hęc circūferentia p
centrū equantis ibit. Sed orbis quintus epicyclū deferens in
tra duos secūdos locatus mouet̃ in longitudinē fm successionē
signorū centrū epicycli deferēdo regulariter sup centro equan
tis. qđ quidē in medio est inter centrū mūdi & centrū pui cir
culi. Hanc tñ habet uelocitatē ut centrum epicycli in eo tpe se
mel reuoluat̃ in quo linea medii motus solis unā cōplet̃ reuo
lutionē. Habet se nāq̃ Mercurius in hoc ad solē ut Venus. Fit
enī semp ut medius mot̃ solis sit etiā medius motus horū duo
rū. Ex his igit̃ & dictis superi⁹ manifestū est singulos sex plane
tas in motib⁹ eorū aliquid cū sole cōmunicare: motūq̃ illi⁹ qua
si quoddā cōmune speculū & mensurę regulā esse motib⁹ illorū
Hui⁹ autē orbis epicyclū deferentis motus fit sup axe imagina
rio cui⁹ extremitates sicut apparuit in Venere ppter motū aliū
quē habet in latitudinē similiter accedunt ad polos zodiaci &
ab eis recedūt. axis tñ iste fm se totū mobilis est fm motū cen

tri deferentis in circulo paruo. Patet itaq; sicut in luna centrū
epicycli bis in mense lunari deferentes auge eccentrici ptran/
sit: ita in Mercurio centrū epicycli bis in anno deferētes auge
epicyclū deferentis pagrare, nō tñ est in auge deferentis nisi se/
mel. Aux enī deferētis Mercurii nō circulariter mouet circu
lares reuolutiones cōplendo sicut in luna contingit, sed ppter
motū centri deferentis in paruo circulo nunc fm successionem
signorū nūc contra procedit. Habet nanq; limites certos quos
egredi ab auge equantis recedendo nō ualet: sed continue sub
arcu zodiaci a duabus lineis circulū paruū cōtingentib⁹ a cen
tro mūdi ad zodiacū ductis cōprehensio: ascendēdo & descen
THEORICA AXIVM ET POLORVM.

*Epicycli nūc bis
in mense deferētes auge
centri
nō Mercurii in anno
est in auge deferentis*

Epicyclus

dendo uoluit atq; reuoluit. Quotiescūq; enī centrū epicycli fuerit in auge deferētis ipsū etiā motuū similitudine erit ī auge equā-
tis & centrū deferētis in auge sui parui circuli. Quare tūc cētrū
epicycli in maxia remotione a centro mūdi fiet: & centrū defe-
rentis ī duplo plus distabit a centro equātis q̃ centrū equantis
a centro mūdi. Deinde uero cū centrū deferentis p motū orbiū
duorū secundorū mouebitur ab auge sui circuli uersus occiden-
tem: centrum epicycli p motum deferentis mouebitur ab auge
equantis tantūdem uersus orientē. Vnde centrū deferentis ad
centrū mūdi incipit accedere & aux deferētis ab auge equātis
uersus occidētē recedit cōtinue donec centrū deferētis fuerit ī

THEORICA MOTVVM.

Centrū epicycli ī auge deferētis & equantis

Deferētis h' ī auge sui parui circuli ī duplo distat a centrū equantis

parui circuli

equantis

mūdi

k

i

linea cōtingente circulū occidē tali. Id aut fit cū ab auge pui cir/
 culi q̄ttuor signis distiterit. & tūc siliter centrū epicycli ab auge
 equātis uersus orientē distabit q̄ttuor signis. Aux autē deferē/
 tis erit ī maxia sua ab equātis auge uersus occidentē remotiōe
 atq; ī hoc situ centrū epicycli fiet ī maxia sua quā solet habere
 ad centrū mūdi accessiōe. nō tñ tūc erit ī opposito augis deferē/
 tis: nec ī linea ad paruū circulū cōtingenter p centrū mūdi pdu/
 cta. Post enī descendēte centro deferētis uersus centrū equātis
 aux deferētis īcipit reaccedere uersus augē equātis: centrū autē
 epicycli pportionalit̄ descēdet in altera medietate uersus oppo/
 sitū augis equātis. Vnde magis remouebit̄ a centro mundi: nec
 perueniet ad oppositū augis deferētis nisi cū ipsū fuerit ī oppo/
 sito augis equātis. Id aut fiet cū centrū deferētis pueniet ī centz
 equātis & tūc aux deferētis erit etiā cū auge equātis. & tā defe/
 rens q̄ equas ex quo equales in quātitate cōstituunt̄: erūt cir/
 culus un⁹ & plus distabit a cētro mūdi centrū epicycli tūc q̄ di/
 stabat cū erat ī situ ab auge equātis p signa q̄ttuor. Hinc autē cū
 centrū deferētis recedet a cētro equātis ī suo circulo ascenden/
 do centrū epicycli recedet ab opposito augis equātis & deferē/
 tis & cōtinue magis centro mūdi ppinquabit. Sed aux deferē/
 tis remouebit̄ ab auge equātis uersus orientē continue donec
 pueniet centrū deferētis ad lineā contingentē circulū paruū a
 parte oriētis. q̄ pūctus cōtactus etiā ab auge parui circuli uersus
 orientē q̄ttuor signis distat. Tūc enī aux deferētis fiet ī maxia
 remotiōe ab equātis auge uersus orientē. & centrū epicycli ite/
 rū erit ī maxia ei⁹ ad terrā accessiōe quā habere solet. non tñ
 erit ī opposito augis deferētis. Ab hoc uero loco ascēdēte cen/
 tro deferētis uersus augē parui circuli aux deferētis cōtinue re/
 uertē ad augē equātis. & centrū epicycli magis elongabit̄ a cē/
 tro mūdi uersus augē equātis ascēdēdo usq; dū centrū deferē/
 tis ad augē parui circuli pueniet. Nā tunc aux deferētis crit cū
 auge equātis: & centrū epicycli similiter tā in auge deferētis
 q̄ equantis. Vnde iterū erit ī maxia remotiōe a centro mūdi

Ad id q̄ motus mercurij & ♄ Centz mē^m & uerū^m Ar^m mē^m & uerū^m
 Equo^m cē^m & zodiaci & epicyclo Aux mē^m & epicyclo & uerū^m & equo^m
 oia subū^m h' & ♄ & ♀ sicut ī superioribz

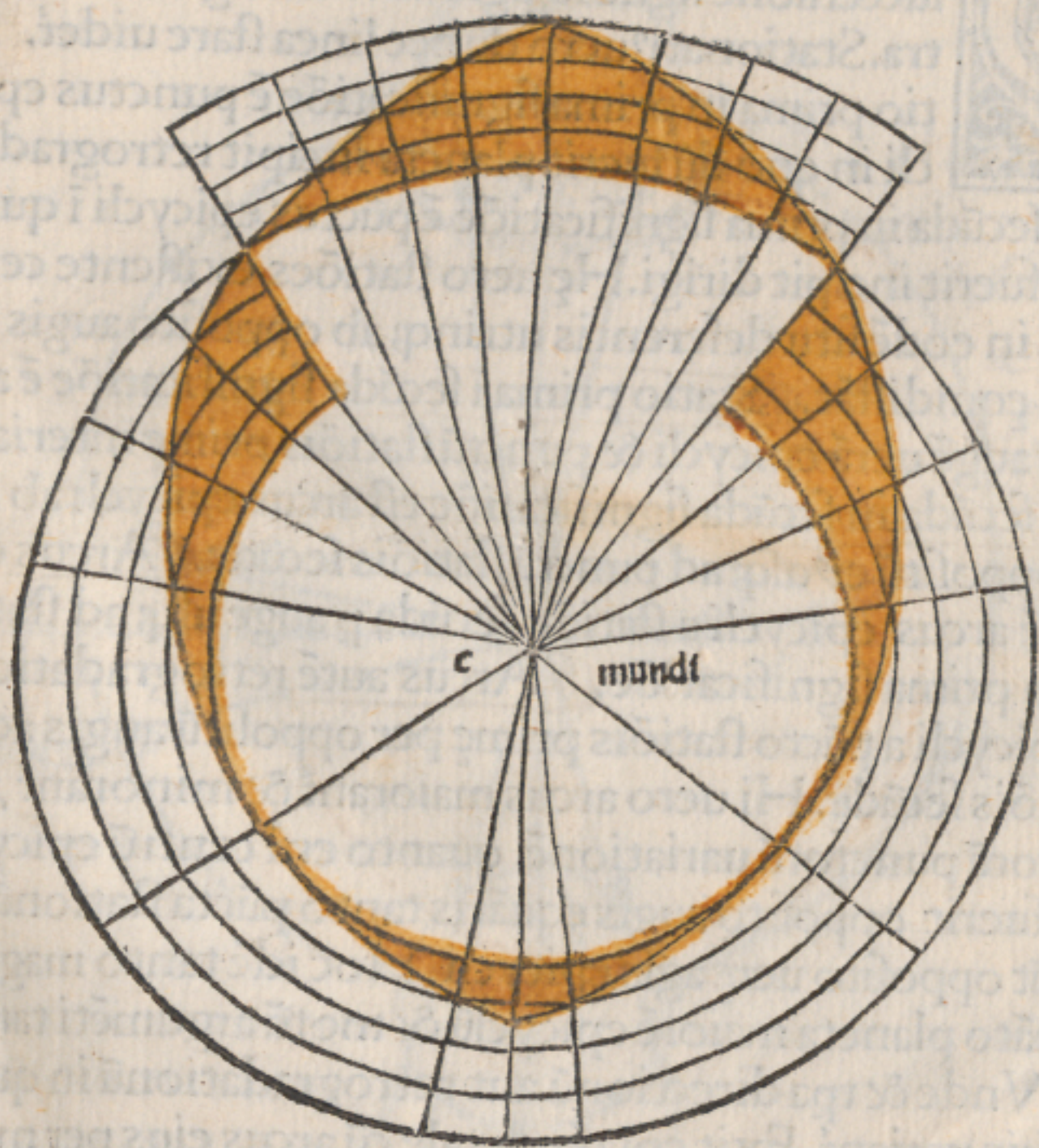
sicut primo. rursusq; deinde similis ut iā dicta est mutatio redi-
 bit. Ex his primo uidet in anno tantū semel centrū deferētis
 esse idē cū centro equantis. alias autē semp deferentis centrum
 a centro mūdi distantius esse q̃ equantis centrū. Quare sequit
 contrariū ei qđ in supiorib⁹ & Venere accidit: ut sc̃ quāto cen-
 trū epicycli uicinius augi equātis fuerit tanto uelocius: & quā-
 to uicini⁹ ei⁹ opposito tanto tardi⁹ moueat. Secūdo licet centrū
 epicycli tantū semel in maxima remotiōe fuerit in anno a cen-
 tro mūdi: bis tñ in maxima p̃pinquatiōe quā habere solet ipsū
 esse cōtingit. Similiter quāq; bis in anno sit ī maxima accessio-
 ne. tñ tantū semel in anno in opposito augis deferētis reperi-
 t. Tercio necesse est ut oppositū augis deferentis centro epicycli
 extra auge equātis aut oppositū ei⁹ existente inter centrū epicy-
 cli & oppositū augis equantis semp uerset: aliqñ quidē uersus
 centrū epicycli aliqñ ab eo tam p̃cedēdo q̃ sequēdo sese de-
 uoluens. Quarto sicut aux deferentis ad certos limites utrinq;
 ab auge equātis remouet ita etiā se habet oppositū augis defe-
 rentis respectu oppositi augis equātis: maior tñ est arcus huius
 modi motus augis deferētis q̃ arcus motus oppositi ei⁹. Vnde
 motus uni⁹ motu alteri⁹ uelocior erit. Quinto & si centrū epicy-
 cli cōtingat esse in pūcto deferētis a centro mūdi remotissimo
 nūq; tñ est in pūcto deferētis quē centro mūdi uicinissimū esse
 cōtingit. Nā dū centrū epicycli fuerit in auge deferētis talis est
 habitudo deferentis ut oppositū augis ei⁹ sit centro mūdi ita ui-
 cinū q̃ in quacūq; alia deferentis quā habet habitudine nullus
 pūctus ei⁹ uicinior aut tā uicinus centro mundi reperiā. In tali
 aut pūcto quē uicinissimū esse cōtingit: centrū epicycli nō ē eo
 tpe quo p̃pinquissimū eū esse cōtingit: sed ī ei⁹ opposito. Sexto
 ex dictis apparet manifeste centrū epicycli Mercurii p̃pter mo-
 tus supra dictos nō ut ī aliis planetis sit: circūferentiā deferētis
 circularē sed poti⁹ figurē habētis similitudinē cū plana ouali pe-
 riferiā describere. Epicycl⁹ uero ī longitudinē mouet sicut epi-
 cycl⁹ ueneri reuolutionē tñ unā ī q̃ttuor mēlib⁹ solarib⁹ fere sup

h. r. figurā de
 p̃p̃. ouali

+ sicut q̃ mot⁹ s̃ ex motu eq̃ t̃ epicyclo s̃ q̃ tñ sicut ī supiori p̃te q̃ ad orientem
 quondā 3 5 6 q̃ de p̃p̃t epicycli
 + q̃ motu s̃ t̃ epicycli t̃ oratio deferētis vsq; orientē it̃ sup̃ a m̃t equantē
 quondā 29 m̃ 8 ē sicut mot⁹ q̃
 + Et ex motu s̃ t̃ deferētis t̃ oratio p̃p̃o vsq; orientē quondā s̃ 29 m̃ 8 ē d̃
 p̃p̃t ouali p̃p̃
 + Et motu tarde s̃ t̃ a m̃t a m̃t 5 . 1 vsq; orientē sicut mot⁹ augm̃ fixat

cētro suo pficit. Termini aut tabulaz hic sicut i supiorib⁹ decla/
 rant nisi q^d diuersitas i minut⁹ pportionalib⁹ aliqlis existit. Aeq^q
 tiones eni argumētoꝝ Mercurii q^d in tabul⁹ scribunt^r sūt q^d cōtin
 gūt dū cētrū epicycli fuerit i mediocri ei^a terra remotiōe. Hęc
 aut accidit cētro epicycli ab auge equātis p duo signa quattuor
 grad⁹ & 30. minuta distāte. s; i aliis planet⁹ cētro epicycli i longi
 tudine media deferētis existēte fiebat. Itē minima centri epicy
 cli Mercurii a cētro mūdi remotio fit dū cētrū epicycli ab auge
 equātis ei^a .4. signis distiterit. Hęc aut i aliis cētro epicycli i po
 sito aug⁹ equat⁹ exn^{te} cōtangebāt. Minuta igit^r pportiōalia lō
 giora sūt excess⁹ remotōis cētri epicycli maxie sup mediocrē ei^a
THEORICA MINVTORVM PROPORTIONALiū.

remotionē in sexaginta ptes equales diuisus. Sed minuta ppor-
tionalia ppiora dicuntur excessus remotiōis centri epicycli me-
diocri sup remotionē ei⁹ minimā. sicut in .60. particulas eqles
diuisus. Et fm hoc duplex diuersitas diametri diffiniat. Quia
tñ a loco maxime accessionis centri epicycli uersus oppositum
augis equantis minuta pportionalia ppiora minuuntur quę pri⁹ a
loco mediocri remotiōis usq; ad locū maxime accessiōis con-
tinue augebantur: iō dicitur i mercurio minuta pportionalia tripli-
citer se hñre: quę tñ in uenere atq; trib⁹ superiorib⁹ dupliciter: in
luna uero simpliciter ut manifeste patuit: se habere solent.

DE PASSIONIBVS PLANETARVM DIVERSIS.

Planeta dicitur directus qñ linea ueri motus ei⁹ fm
successionē signorū pgreditur. Retrogradus autē cō-
tra. Stationari⁹ uero dū hęc linea stare uidetur. Sta-
tio prima in prima significatiōe ē punctus epicy-
cli in quo dū fuerit planeta incipit retrogradari.

Statio secūda in prima significatiōe ē pñctus epicycli i quo dū
planeta fuerit incipit dirigi. Hęc uero statioēs existente centro
epicycli in eodē situ deferentis utrinq; ab opposito augis uerę
epicycli equidistant. Statio prima i secūda significatiōe ē arcus
epicycli augē uerā epicycli & punctū statiois primę interiacēs.

Statio secūda in secūda significatiōe est arcus epicycli ab auge
uera p oppositū ei⁹ usq; ad punctū statiois secūde. Arcus dire-
ctionis ē arcus epicycli a statioē secūda p augē usq; ad stationē
primā in prima significatiōe. Arcus autē retrogradationis ē
arcus epicycli a pñcto statiois primę per oppositū augis ad pun-
ctū statiois secūde. Hi uero arcus maiorantur & minorantur ppter
predictorū punctorū uariationē. quanto enī centiū epicycli ui-
cinius fuerit opposito augis equantis tanto pñcta stationū uici-
niora sūt opposito uerę agis epicycli. Hoc idē tanto magis eue-
nit quāto planeta maiore epicyclū & motū argumēti tardiorē
habet. Vnde & tpa directionū aut retrogradationū in quanti-
tatib⁹ suis uariant. Exit enī tēpuz tale cū arcus eius per motum

Planeta Directus

Stationarius

Statio 1^a

Statio 2^a

Statio 3^a

Statio 4^a

Statio 5^a

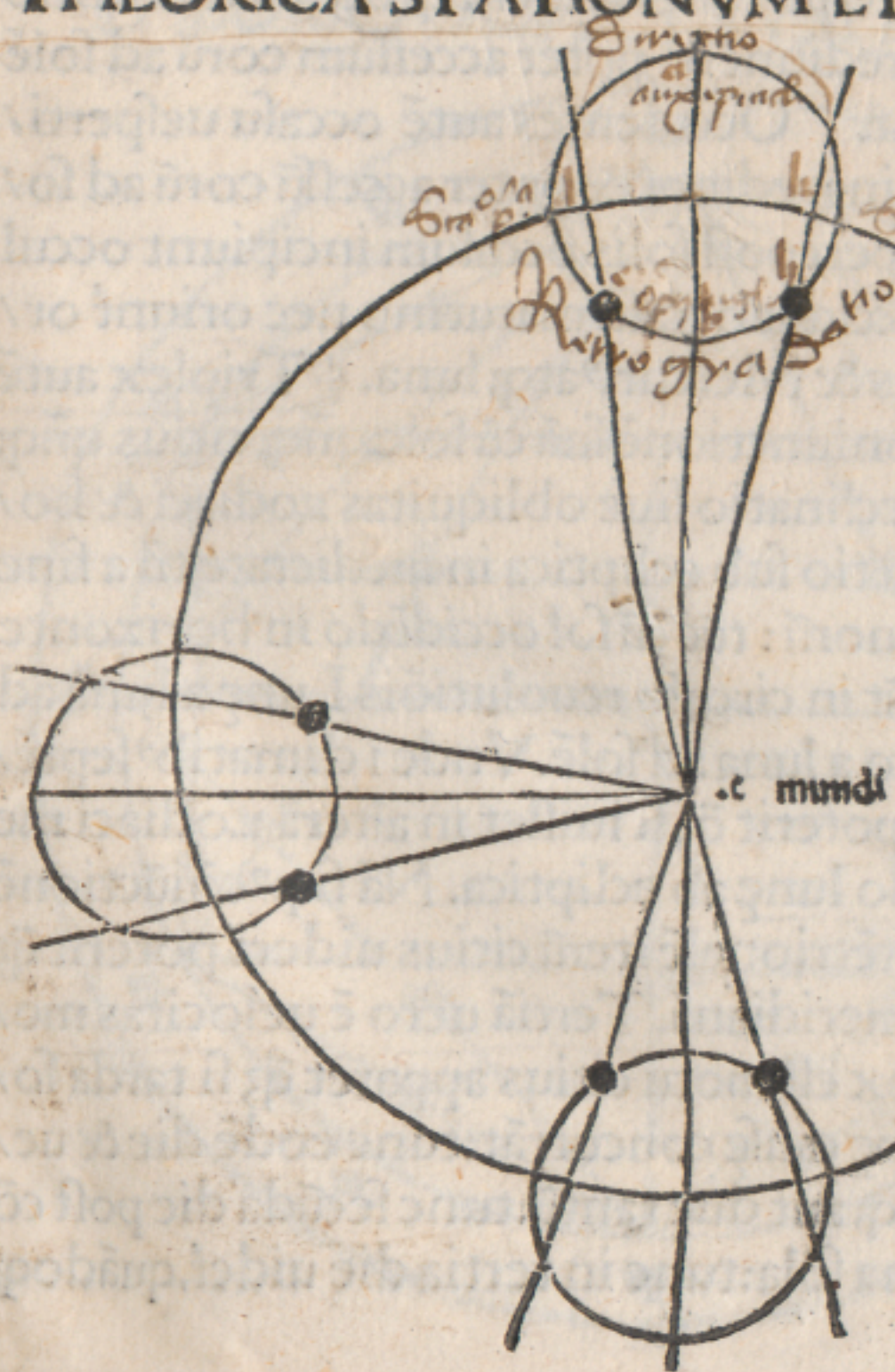
Ex. in motu planetarum i zona pñcti ex motu planetarum i pñcto qd dicitur ar. n. & ex motu
centri epicycli i statione
Vnde dicitur qd a solis pñcto i statione i 48 gradibus. Et dicitur qd i 28 gradibus
sol distans ab auge minus 90 gradibus an. & uerō i tardis omnia si plg uelox
p 90 mediocri

argumēti planetę in uno die diuidit. Ex dictis sequit si statio
prima subtrahit a toto circulo remanet statio secūda. sed subtra
cta statione prima a statione secūda arcus retrogradationis ha
bebit. q si de toto circulo demit: manet arcus directionis lunę
tñ quāq epicyclū habeat: sicut aliis quinq statio siue retrogra
datio nō accidit ppter uelocitatē mot⁹ centri epicycli ei⁹: semp
enī centrū epicycli maiorē arcū zodiaci quolibet die fm succes
sionē describit q̄ sit arcus zodiaci correspondēs arcui epicycli
quē centrū corpis lunę quocūq die fm successionē i superiori
pte epicycli perambulat: Verūtamen eā cum in supiori medie
tate epicycli fuerit tardā: in inferiori uero uelocem cursū fieri
THEORICA STATIONVM ET REGRESSIONVM.

Hō spale luna

luna de tanta vel
veloxi

plan⁹ i v h vi² stat⁹. A d e z h
qñz nūq pūda z z h vi² retrograri
z sumā veloxi i pūto b

Quā ē i supiori pte. dūqz lunaz
q̄t ingratū tūc mot⁹ p̄ sum
signoz plq q̄ sit mediq mot⁹
z

q̄ i d e h tūc plan⁹ i mot⁹
tūc q̄tū ē mediq mot⁹ z

Quā ē i infiori pte. dūqz lunaz
tūc mot⁹ p̄ sum mediq mot⁹

Tardi planeti

*veloces
Aucti lūe*

*Orientales
Occidentales*

*Luna p^o quātiū
qūq; citius qūq; tardi
monens videt^r*

necesse est. *Tardi* dicuntur planetę & minuti cursu cū linea veri mot^o eorū tardi^o qūq; linea mediū mot^o: aut cōtra successionē ince/
dit. *Veloces* uero & aucti cursu qūq; ueloci^o ē in successionē mo/
uent. *Aucti* numero qūq; equatio addit sup mediū motū. Mi/
nuti uero qūq; minuit. Aucti lumine cū recedūt a sole: uel sol ab
eis. Minuti uero lumine cū accedunt ad solem: uel sol ad eos.
Orientales & matutini cū oriunt^r ante solē. *Occidentales* uero
& uespertini cū occidūt post solē. *Orientes* ortu matutino sūt
qui de sub radiis exeūtes ppter accessū eorū ad solē: aut solis ad
eos mane apparere incipiūt. *Orientes* ortu uespertino sunt q de
sub radiis exeūtes ppter remotionem eorū a sole uesperī post
solis occasum apparere incipiūt. *Occidentes* occasu matutino
sunt qui radios solis ingrediunt^r & ppter accessum eorū ad solē
mane occultari incipiunt. *Occidentes* autē occasu uesperti/
no sunt qui solis radios ingrediunt^r & ppter accessū eorū ad so/
lem: aut solis ad eos uesperī post solis occasum incipiunt occul/
tari. Tres superiores nō occidūt occasu matutino nec oriunt^r or/
tu uespertino. sed Venus & Mercuri^o atq; luna. *Triplex* autē
est ratio cur luna post coniunctionē suā cū sole qūq; citius qūq;
tardius appareat. una declinatio siue obliquitas zodiaci & ho/
rizontis. Nā si sit cōiunctio sub ecliptica in medietate tñ a fine
Sagittarii ad finē geminorū: tūc cū sol occidēdo in horizonte
fuerit plures gradus erūt in circulo reuolutiōis Lunę a luna ad
horizontē qūq; de zodiaco a luna ad solē. Vnde ī climatib⁹ septē/
trionalib⁹ citius uideri poterit qūq; si fuisset in altera zodiaci me/
dietate. Secūda ē latitudo lunę ab ecliptica. Nā si p^o cōiūctionē
mouet^r in latitudinē septētrionalē iterū citius uideri poterit qūq;
si moueret^r ī latitudinē meridianā. Tertiā uero ē uelocitas mo/
tus lunę ueri. Nā si uelox est motu citius apparet qūq; si tarda fo/
ret. Fit igit^r qūq; ut oēs hę causę concurrāt: tunc eodē die & ue/
rus & noua apparet: qūq; aut duę tantū: tunc secūda die post cō/
iunctionē. qūq; uero una sola: tunc in tertia die uidet^r. quādoq;

*Nota theorica q^d q^d & q^d dicit^r cōiūctio qūq; an sol^o oriat^r om̄ib⁹ p^o sol^o om̄ib⁹
tres superiores dicit^r cōiūctio qūq; ut^o eos & sol^o sū m̄iūq; 180 g^o d^o si nō
plures fuerūt g^o d^o dicit^r cōiūctio*

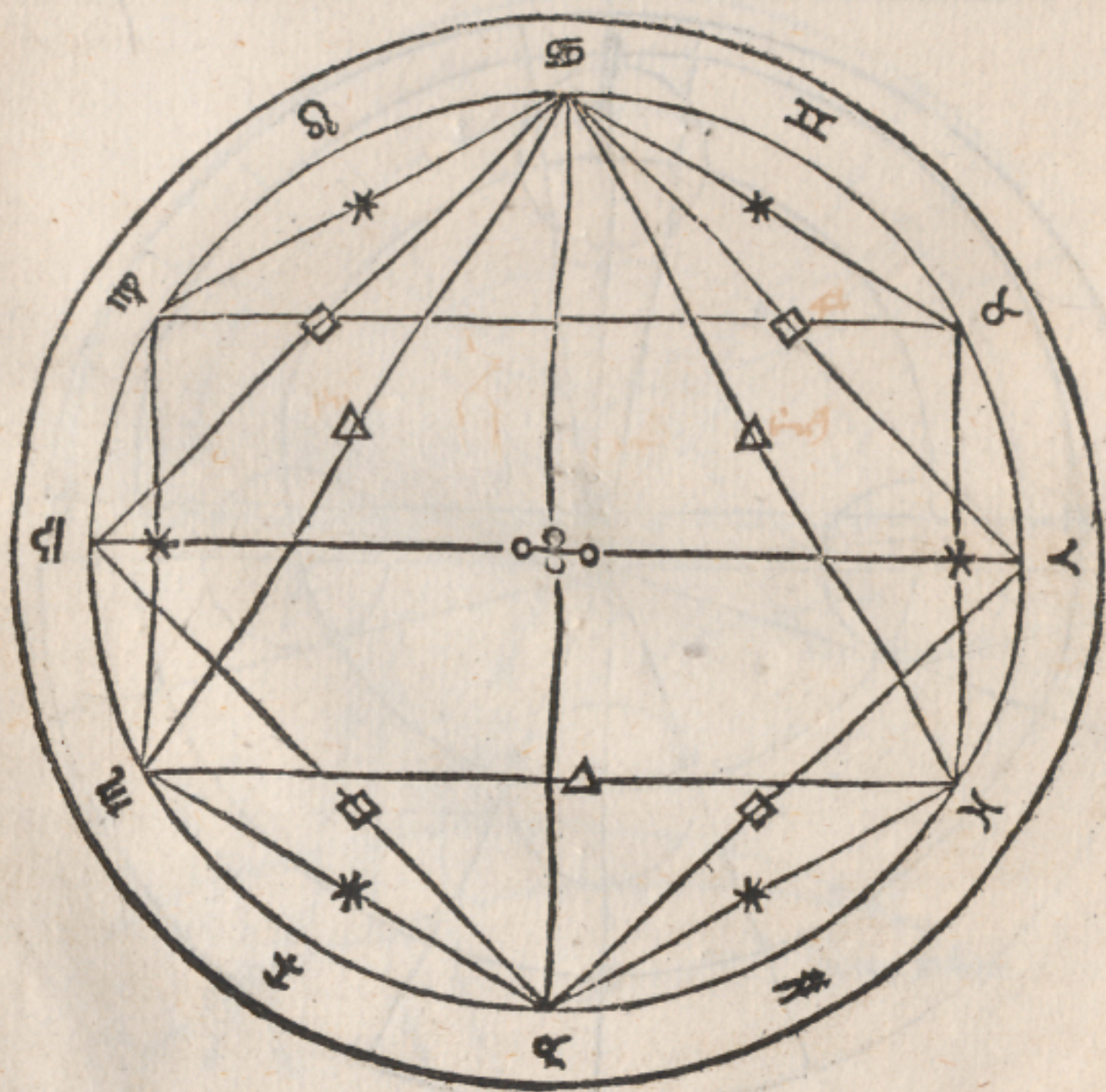
Passiões planetarū

etiā omniū eorū oppositū accidit: tunc quarto die contingit eā apparere. *Aspectus planetarū trin⁹* est cū p tertiā ptē. Quadratus cum p quartā. Sextilis uero cū per sextam eclipticę partē eorū uera loca distiterint. *Coniunctio media planetarū* fit quādo lineę mediorum motuū eorum fm longitudinem zodiaci coniungunt. Vera autē quando lineę uerorū motuū sic conueniūt. Sed uisibilis quando lineę ab oculo nostro p centra corporum suorū eductę coniungunt in unū. Similiter de oppositione media & uera dicendum. Et attendunt hęc in eisdem signo gradu & minuto. Ex isto p sepe coniūctionē uerā esse qñ media pces sit aut futura ē. sepe etiā uerā eē qñ tñ uisibilis nō est. aliqñ etiā

THEORICA ASPECTVVM ET RADIORVM.

Trin⁹ 3 pla²
aspect⁹
Coni^o media

Coni^o uera
Visibilis

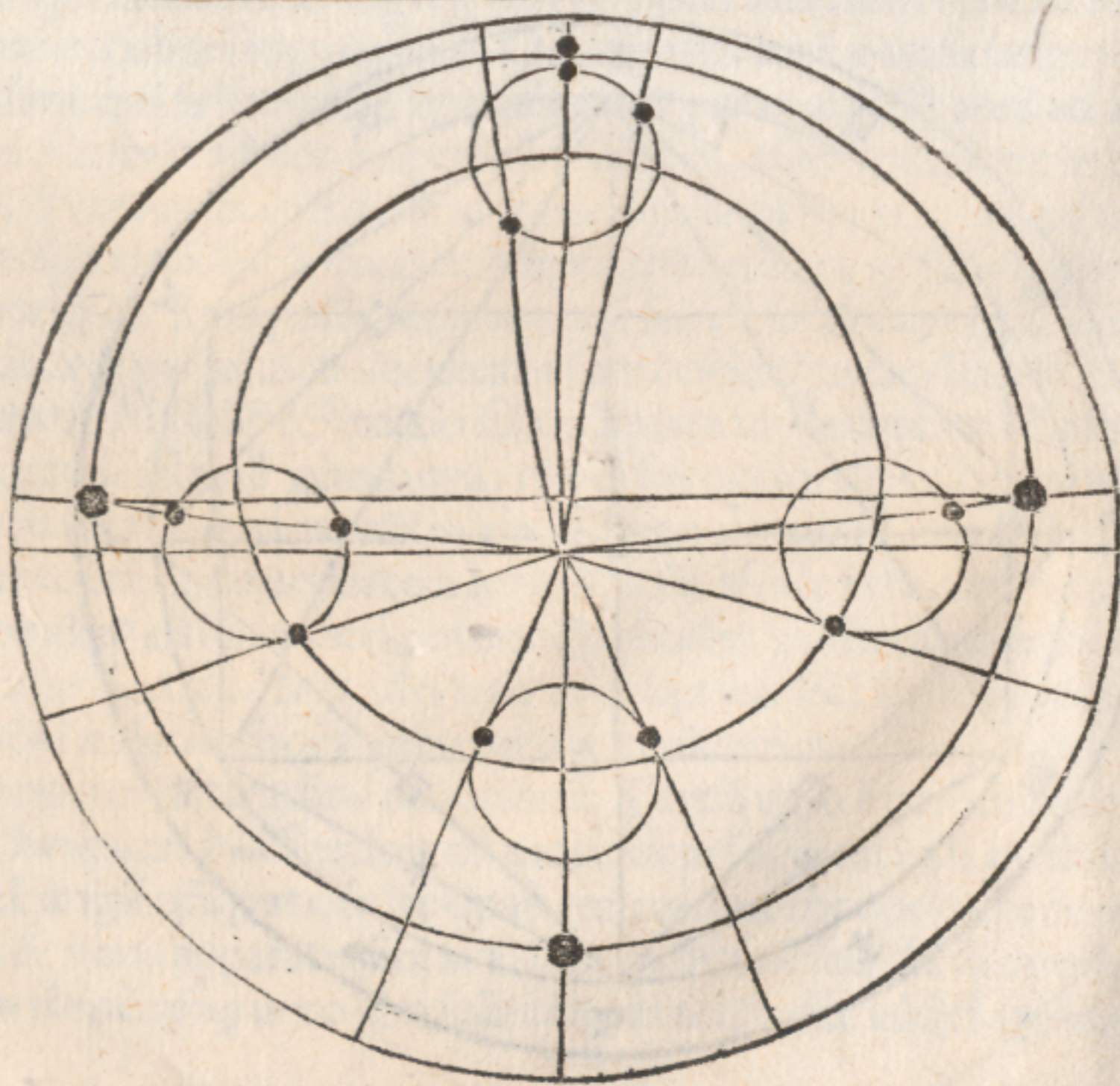

Logos atri

Diuisio atri

uisibile uerā pcedere: qñq; uero sequi. **Locus** uerus atri ē pū/
ctus firmamēti lineā a centro mūdi p centrū atri ptentā termi
nās. Locus aut uisus siue apparēs p lineā ab oculo p centrū atri
ptractā determinat. **Diuersitas** atri ē arc⁹ circuli magni p ze/
nith & uerū locū atri transeūtis inter locū atri uerū & apparen
tem intercept⁹. Inde manifestū ē quāto uicini⁹ astrū centro mū/
di & horizonti fuerit tāto maiore hēre diuersitatē aspect⁹. Hāc
quoq; maximā in luna repiri. In Marte uero nō bñ pceptibile
Habet nāq; semidiameter terrē sensibilē ad semidiametrū or/
bis lunę: nō multū aut pceptibile ad semidiametrū orbis Mar/

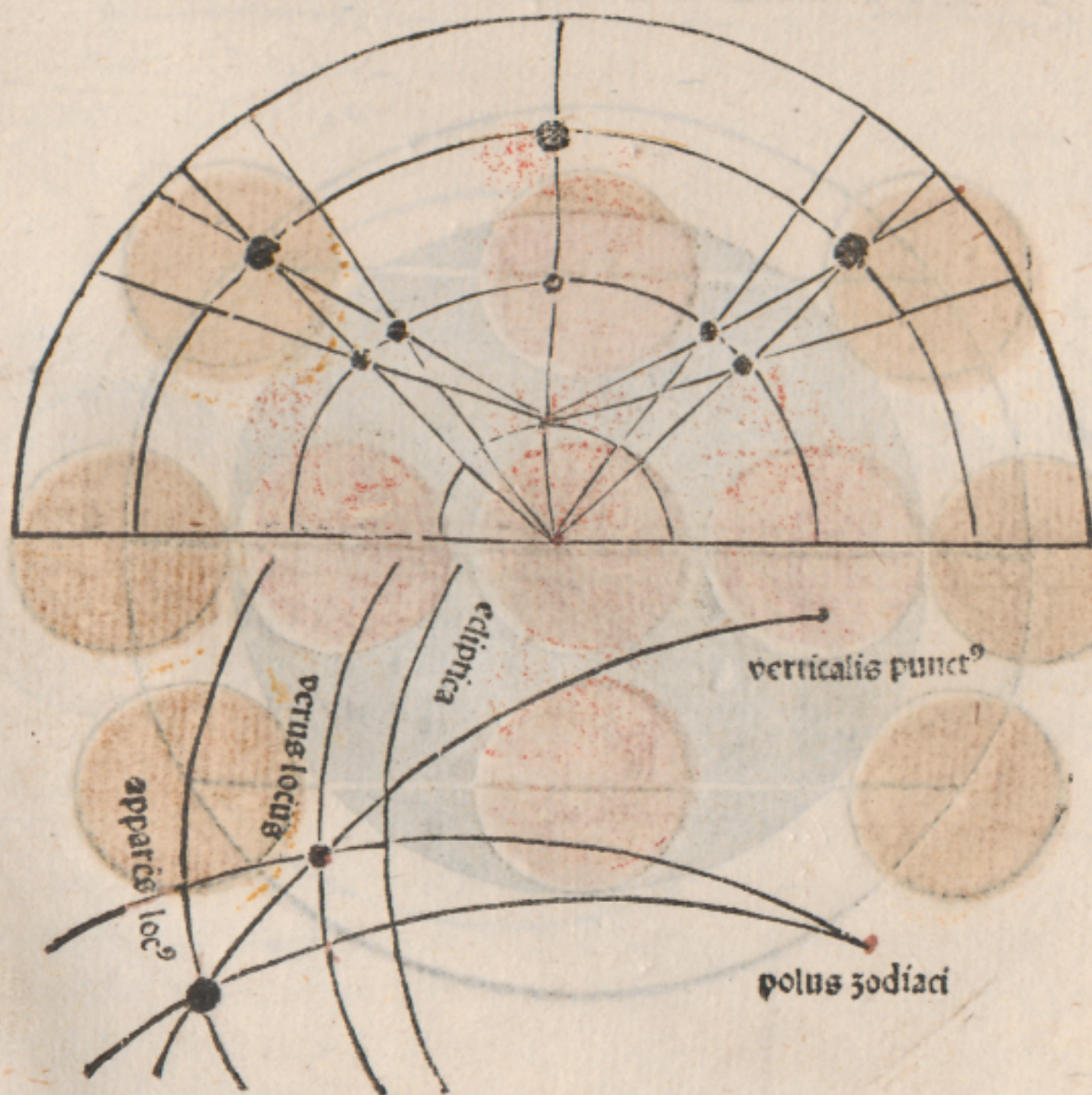
**THEORICA CONIUNCTIONIS ET
OPPOSITIONIS LUMINARIVM.**

tis magnitudinē. Diuerſitas aspectus aſtri in longitudine eſt arcus eclipticę inter duos circulos magnos interceptus quorū unus p polos eclipticę & locū uerū pcedit: alter autē p eodē polos & locū aſtri uisum. Diuerſitas aſtri in latitudine ē arcus circuli magni p polos zodiaci tranſeuntis & locū aſtri uerū: in / terceptus inter duos circulos eclipticę equidistantes quorū un⁹ per locū uerū aſtri p greditur alter p locū eius uisum. Id autē qđ de his circulis equidistantibus eclipticę intercipiūt inter circu / los magnos per polos zodiaci tranſeuntē simile eſt diuerſitati aspectus in longitudine. unde diuerſitas aspectus quaſi linea

TEORICA DIVERSITATIS ASPECTVS
ET CONIUNCTIONIS VISIBILIS.

Diuerſitas aspectus aſtri in longitudine

Quid aspectus lune

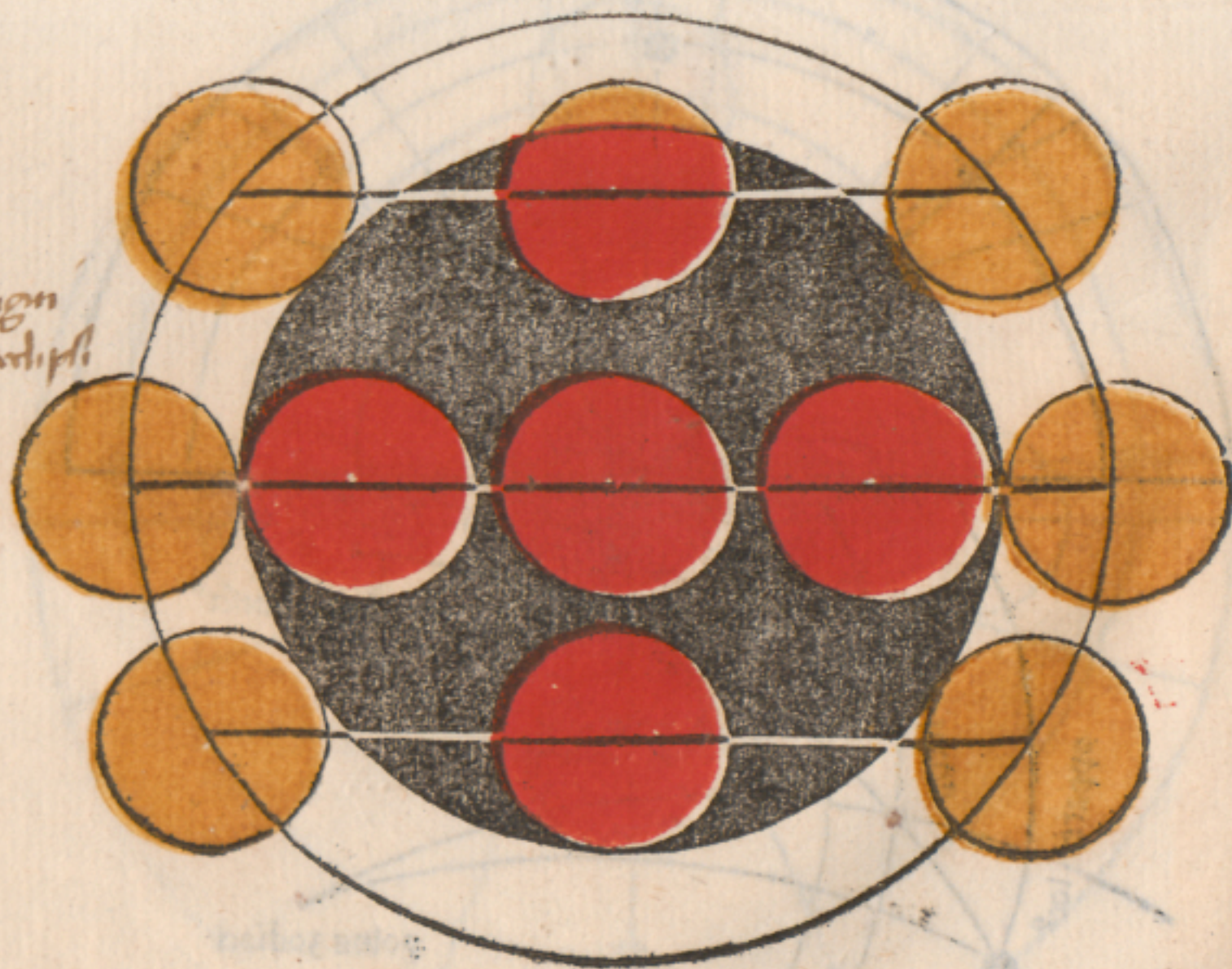
diagonalis quadranguli cui⁹ latera sūt diuersitates aspectus in longitudine & latitudine. Diuersitas aspectus lune ad solē est excessus diuersitatis aspect⁹ Lune sup diuersitatē aspectus solis Si uera cōiunctio luminariū fuerit inter gradum eclipticę ascē dentē & nonagesimū eius ab ascendente: uisibilis eorū cōiun / ctio p̄cessit uerā. Si autē inter eundē nonagesimū & gradū oc cidentē fuerit: uisibilis uerā seque^r. Sed si in eodē gradu nona gesimo acciderit tūc simul uisibilis cōiūctio cū uerā fiet nulla^q diuersitas aspect⁹ in longitudine cōtinget. Nonagesim⁹ nanq³ gradus eclipticę ab ascendēte semp ē in circulo p̄ zenith & po / los zodiaci pcedēte. Latitudo lune uisa ē arcus circuli magni

THEORICA ECLIPSIS LVNARIS.

Latitudo lune

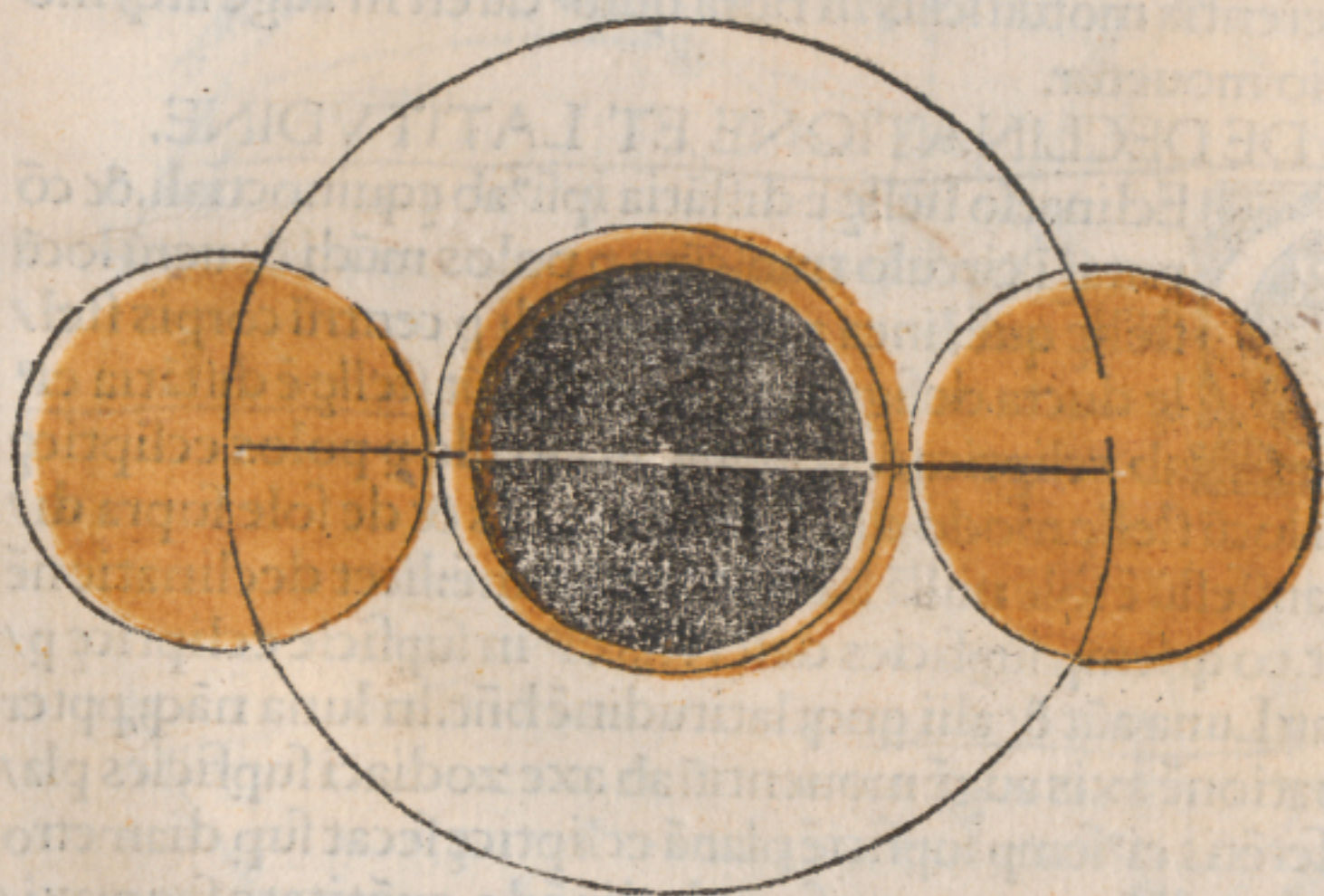
*figura quālibet tēp^{or}e
eclips^{is} ☉ & ☾ tēp^{or}e p̄ dign^o
v. b. duc p̄s. i. p̄tētia tēp^{or}is
b. d. ad 4. tēp^{or}*

p polos zodiaci & locū lunę uerū aut uisū transeūtis inter ecli/
pticā & circulū sibi equidistantē incedentē p locū uisum inter/
ceptus. *¶* **Digit** ecliptici dicuntur duodecimę diametri corporis so/
laris aut lunaris eclipsatę. *¶* **Minuta casus** i eclipsi lunari sūt mi/
nuta zodiaci quę luna pambulat solē supando a principio ecli/
psis usq; ad mediū eius: si particularis fuerit: aut uniuersalis si/
ne mora. uel a principio usq; ad initiū totalis obscurationis si/
uniuersalis cū mora fuerit. *¶* **Minuta morę** dimidię sūt minuta/
zodiaci quę luna solē supando a principio totalis obscuratiōis/
usq; ad mediū eius pambulat. *¶* **Minuta casus in eclipsi solari**
sūt minuta quę luna a principio eclipsis usq; ad mediū supatiōe

THEORICA ECLIPSIS SOLARIS.

*Digit ecliptici
Minuta casus*

*Minuta morę
Dimidię*

*Minuta casus in
eclipsi*

sua ultra solē pficit. Quare si minuta ista p supationē lunę in ho-
ra diuidant temp^o quo ea ptrāsit eueniet. Diameter solis uisua/
lis in auge eccentrici. 31. minuta chordat: sed i opposito trigin-
ta quattuor. semp tñ quę est pportio quinę ad sexaginta sex ea
est motus solis in hora ad diametrū suā uisualē. lunę uero i au-
ge eccentrici & ecliptici. 29. minuta sed i auge eccentrici & op-
posito augis epicycli. triginta sex. semp tñ quę est pportio qua-
draginta octo ad quadraginta septem ea ē motus lunę in hora
ad diametrū suā uisualē. Quare sequit^r q^d possibile sit ut etiā qñ/
q^d solis eclipsis accidat uniuersalis nunq^m tñ naturaliter appare-
re potest ratione diuersitatis aspect^o ut totus sol toti terrę uni-
uersaliter eclipsē. Dū sol in auge eccētrici fuerit diameter um-
brę in loco transitus lunę se habet ad diametrū lunę uisualē si-
cut tredecim ad quinę. Excessus autē eius dum sol est in auge
sup diametrū eius dū sol alibi fuerit in eccentrico decuplus est
ad differentiā motuū solis in hora quib⁹ dū est in auge atq³ illo
loco alio mouetur.

*Quia semp ouz lu-
na est eptōa soli
est in auge sui eccē-
trici.*

DE DECLINATIONE ET LATITVDINE.

Declinatio stelle

Declinatio stelle ē distātia ipsi⁹ ab equinoctiali. & cō-
putat^r i circulo transeūte p polos mūdi & uerū locū
stelle quē linea a centro mūdi p centrū corpis stel-
le ducta designat. Latitudo autē stelle ē distātia ei⁹
ab ecliptica & cōputat^r in circulo p polos eclipticę
& uerū locū stelle modo dictū eūte. Ex his & de sole supra di-
ctis manifestū ē solē nullā habere latitudinē: licet declinationē
habeat. eo q^d semp supficies deferētis ei⁹ in supficie eclipticę p-
maneat. Luna autē & alii qñq³ latitudinē hñt. In luna nāq³ ppter
declinationē axis augē mouentiū ab axe zodiaci supficies pla-
na deferētis ei⁹ semp supficiē planā eclipticę secat sup diametro
mūdi ab eadē i partes oppositas declinādo quātitate suę maxi-
mę declinationis semp eadē iuariabiliter pmanente. Supficies
nāq³ plana epicycli ei⁹ nūq^m a supficie deferētis recedit. Quap-
pter nō habet nisi latitudinē unā scz quę ppter declinationem

In vtra latitudo

*Latitudo planarū ē distātia ei⁹ ab ecliptica i via solis & mūdi magni transitūs p potū zodi-
aci & mūdi pmanēt usq³ ad eclipticā
Declinatio ē distātia planarū ab equinoctiali i arcu mūdi magni transitūs p polos
mūdi & mūdi pmanēt usq³ ad equinoctiale*

deferētis ab ecliptica cōtingit. Hęc autē cognoscit per argumē-
tum latitudinis lunę uerū. Vnde argumentū latitudinis lunę
mediū ē arcus zodiaci inter lineā ueri motus capitis draconis
& lineā mediū motus lunę fm̄ successiōē signorum acceptus.

Argumentū latitudinis lunę

Argumentū autē latitudinis lunę uerū est arcus zodiaci a li-
nea ueri motus capitis ad lineā ueri motus lunę numerat⁹ fm̄
successiōē. Subtracto igit̄ uero motu capitis de uero loco lu-
nē aut addito uero motu lunę cū medio motu capitis argumē-
tum latitudinis lunę uerū pdabit. Tres uero superiores dupli-
cem habēt latitudinē, unā quę contingit ppter declinationem
superficiē deferentis a superficie eclipticę in oppositas partes

Dixi sup̄iorū
latitudo

THEORICA DECLINATIONIS ET LATITVDINIS.

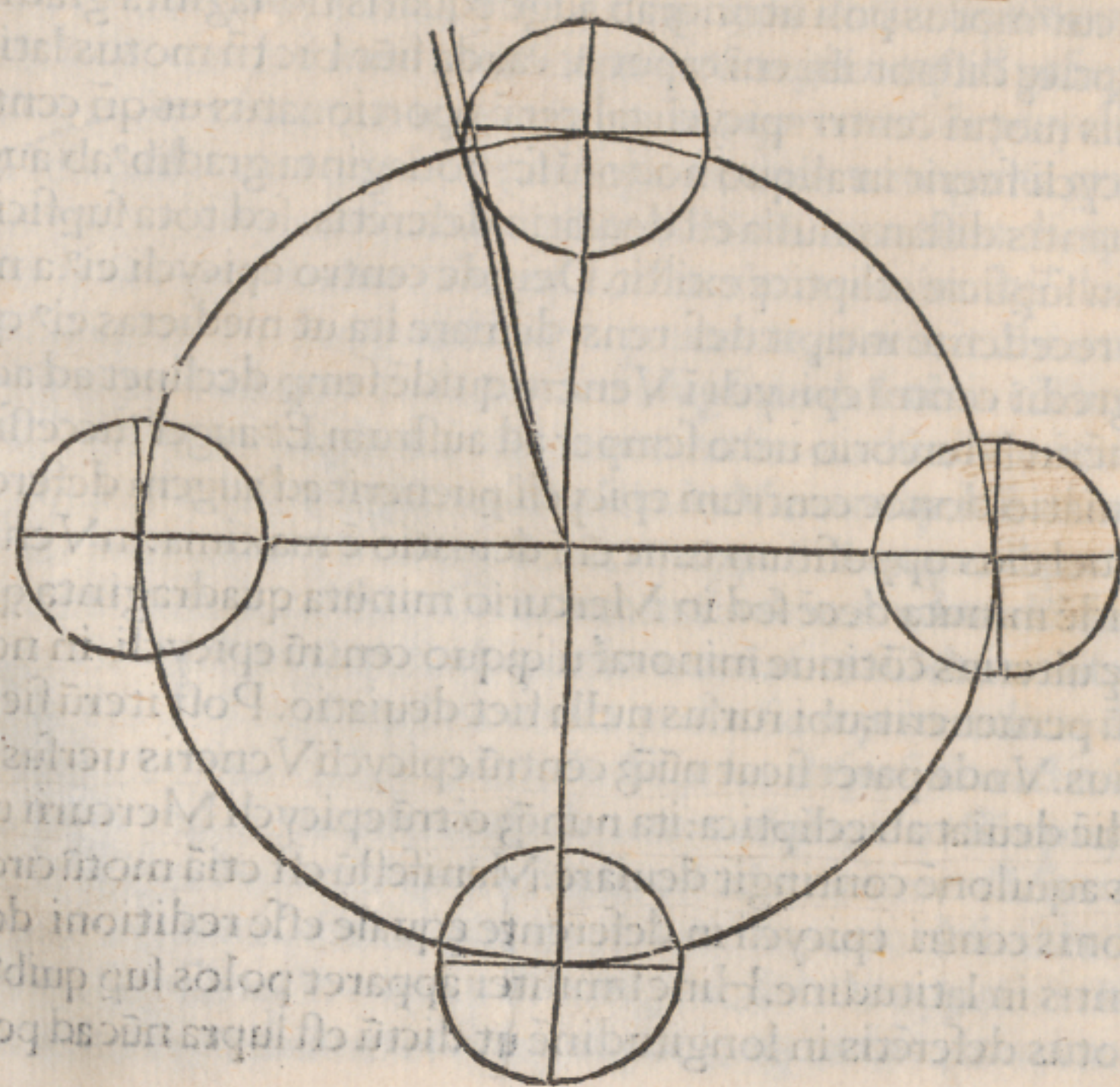

sicut in luna: semp quātitate maxima inuariabili manente. In/
tersectiones tñ deferentiū cū ecliptica sup diametro mūdi quę
etiā caput & cauda dicunt nō mouent sicut in luna contra suc/
cessionē signorū sed sicut dictū est fm motū octauę spherę: ita
ut auges deferentiū illorū semp circūferentias eclipticę equidi/
stantes a pte scptētrionis describant. Quanq; autē auges illorū
semp sint septētrionales nō tñ in oībus tribus sunt puncta ma/
ximarū latitudinū deferentiū ab ecliptica. imo solum in Marte
sic est ut aux deferētis maxime declinet ad aquilonē ab eclipti/
ca. Sed in Saturno talis pūctus distat ante augē sui deferētis scz
contra successionē quinquaginta gradib⁹. In Ioue uero post au/
gem scz fm successionē gradib⁹ uiginti. Latitudinē autē aliā ex
pte supficie planę epicycli qñq; a superficie deferētis plana de/
clinantis. Mouet enī epicyclus in latitudinē respectu augis ue/
rę sup axe suo p centrū ei⁹ & longitudes medias transeūte ta/
liter tñ ut cū centrum epicycli fuerit in nodo capitis aut caudę
aux uera & oppositū epicycli directe sint in supficie deferentis
& supficies epicycli in superficie eclipticę. Postq; aut recedit a
nodo diameter augiū epicycli declinare incipit a supficie defe/
rentis ita q; oppositū augis uerę epicycli remoueri incipit a su/
perficie deferētis uersus eā partē ad quā medietas deferentis p/
quā tūc moueri centrū epicycli incipit ab ecliptica: & aux uera
epicycli tantūde ad ptē oppositā. Et sic cōtinue remouent aux
& oppositū augis epicycli a superficie deferētis donec centrū epi/
cycli pueniat ad punctū deferentis maxime ab ecliptica decli/
nantē scz inter duos nodos mediū. ibi tūc maxime epicycli su/
pficies cū dicta diametro a deferēte declinat. Ab hoc autē loco
successiue declinatio epicycli a deferēte mīoraī usq; quo centrū
epicycli puenit ad nodū aliū i quo iterū tota supficies epicycli
erit in superficie eclipticę. & diameter augiū uerarū i superficie
deferentis. Vnde axis sup quo fit motus iste i latitudinē semp
dū centrū epicycli extra nodos fuerit superficie eclipticę equi/
distabit. ¶ Ex his apparet primo q; axis ut dictum est superius

super quo fit reuolutio epicycli in longitudinem axi eclipticę
quādoq; equidistabit: quandoq; uero nōnunq; autē axi eccen-
trici equidistabit. **S**ecundo semp corpus planetę dum in su-
periori medietate epicycli fuerit centro epicycli extra nodos
existente erit inter duas superficies sc; eclipticę & sui deferentis
dū autē fuerit in inferiori medietate epicycli erit distantius ab
ecliptica q; deferens ab eadem. Non igit semper astrum inter
deferentē & eclipticā reperiēt. **T**ertio auges epicyclorū ue-
ras & medias nō semper terminos esse linearum quę per cen-
trū epicycli trabunt. Verūtamen eas per tales lineas contingit
determinari. Vnde aux media epicycli semper est in superficie

THEORICA LATITVDINVM.

4°

$\odot \times \odot + \odot$
 latitudo
 Azima^o
 Azima^o
 Reflexio

nodus 1° scilicet 1° caput
 2° cauda

plana orthogonaliter superficie deferētis in linea augis medie
 secante. & aux uera epicycli in fili superficie secante deferente
 in linea augis uere. Quarto manifeste patet centra deferentiū
 & equantiū a superficie plana eclipticę declinare. Latitudines
 autē horū quę scribunt in tabulis contingūt dū centrū epicycli
 in pūcto deferētis maxie declinante fuerit. Sed Venus & Mer
 curius triplicē solent habere latitudinē. unā ex parte deferētis
 quę deuiatio dicit. Aliam ex parte inclinatiois diametri augis
 uere & oppositi epicycli quę inclinatio uocat. Tertiā ex parte
 reflexionis diametri longitudinū mediarū respectu augis uere
 quę reflexio appellat. Superficies nāq; deferentis in latitudinē
 nūc ad partē septētrionis nūc meridiei sup diametro mūdi mo
 uet. cui⁹ motus poli utrinq; ab auge equātis nonaginta gradib⁹
 eclipticę distant. ibi enī caput & cauda fiūt. hic tñ motus latitu
 dinis motui centri epicycli taliter ē pportionatus ut qñ centrū
 epicycli fuerit in aliquo nodorū sc; nonaginta gradib⁹ ab auge
 equantis distans. nulla est deuiatio deferētis. sed tota supficies
 ei⁹ in supficie eclipticę existit. Deinde centro epicycli ei⁹ a no
 do recedente incipit def. rens deuiare ita ut medietas ei⁹ quā
 ingredi centrū epicycli i Venere quidē semp declinet ad aqui
 lonē; in Mercurio uero semper ad austrum. Et auge⁹ successiue
 deuiatio donec centrum epicycli puenerit ad auge⁹ deferen
 tis uel eius oppositum. tunc enī deuiatio ē maxima: in Venere
 quidē minuta decē sed in Mercurio minuta quadraginta qñq;
 quę ulterius cōtinue minora⁹ usq; quo centrū epicycli in nodū
 aliū peruenerit: ubi rursus nulla fiet deuiatio. Post iterū fiet ut
 prius. Vnde patet sicut nūq; centrū epicycli Veneris uer⁹ me
 ridiē deuiat ab ecliptica: ita nunq; cētrū epicycli Mercurii uer
 sus aquilonē contingit deuiare. Manifestū est etiā motū circui
 tionis centri epicycli in deferente equalē esse reditioni defe
 rentis in latitudine. Hinc similiter apparet polos sup quib⁹ fit
 motus deferētis in longitudinē ut dictū est supra nūc ad polos

Epicyclorum passionibus

zodiaci accedere: nunc ab eis remoueri. Propter dictas autem de/
uiationes orbibus prenumeratis alium mundo concentricum predictos
omnes includentem supradidi uideatur oportere: ad cuius motum trepida/
tionis predictae deuiationes accidant. Sed superficies epicycli plana
a superficie deferentis hac atque illac declinando mouetur: primo sup/
diametro epicycli per longitudes medias ab auge uera eunte. quo
motu fit ut diameter augis ueræ & oppositi superficie deferentis
secet ita ut aux uera in una parte & oppositum in alia a deferente de/
clinent. Hæc tamen declinatio motui centri epicycli taliter propor/
tionatur ut quandoque centrum epicycli fuerit in auge equantis dicta
diameter nusquam a deferente declinet: sed in superficie eius constituat.
Centro autem epicycli ab ea recedente aux uera epicycli a superficie
deferentis declinare incipit. In Venere quidem uersus septentrionem: in
Mercurio uero ad meridiem. & oppositum augis ueræ ad partem oppo/
sitam quæ declinatio continue augetur usquequo centrum epicycli ad
nodum caudæ puenerit scilicet dum ab auge equantis nonaginta gradi/
bus secundum successionem signorum destiterit: tunc enim maxima dictæ dia/
metri continget declinatio: quæ postea continue minorabitur donec
centrum epicycli ad oppositum augis equantis puenerit ubi rursus
nusquam dicta diameter declinat: sed in superficie deferentis constituit.
Inde uero centro epicycli recedente uersus nodum alium aux uera
declinare incipit a superficie deferentis. In Venere quidem ad meri/
diem: in Mercurio autem ad aquilonem. & oppositum augis ad partem
oppositam & maiora successive declinatio donec ad nodum alium
puenerit centrum epicycli ubi rursus maxima fiet. Dehinc autem de/
crescit donec in auge equantis uenerit: ubi sicut primo dicta dia/
meter in superficie deferentis erit. Inde prior dispositio redit. Quan/
doque igitur maxima deferentis deuiatio contingit nullam epicycli
declinationem habet. & quando hæc nulla est: illa maxima est. Secun/
do autem mouetur superficies plana epicycli a superficie deferentis de/
clinando super diametro epicycli per auge uerā & eius oppositum eunte.
quo motu fit ut diameter epicycli per longitudes medias ab

Epicyclor passionēs

auge uera transiēs sup̄ficiē deferētis quādoq; secet: ita ut medie-
tas epicycli sinistra in unā partē: dextra in aliā a deferente refle-
ctant. sinistra aut uoco quę post auge epicycli fm successionem
existit. Hęc tamē dicta diametri reflexio etiā motui centri epi-
cycli pportionata ē talit̄ ut quādoq; centrū epicycli fuerit ī
nodo capitis sc; in interfectiōe ante auge deferētis contra suc-
cessionē signorū gradib⁹ nonaginta nulla sit dictę diametri refle-
xio: s; in eadē sup̄ficie cū deferēte locet. Centro aut epicycli hīc
uersus auge recedēte medietas diametri dictę sinistra siue oriē-
talis a sup̄ficie deferētis: In Venere quidē ad septētrionē: sed in
mercurio ad austrū incipit reflecti. altera uero medietas uersus
partē oppositā: quę qdē reflexio cōtinue augeī usq; quo centrū
epicycli ad auge equantis uenerit ubi tūc maxia fiet. Post uero
uersus nodū aliū decrescet donec ad eundē centrū epicycli pue-
niet: ubi rursus nulla accidet reflexio. Sed ab hoc loco centro
epicycli transeūte uersus oppositū augis equantis iterū medietas
sinistra diametri euntis p longitudines medias incipit reflecti
in Venere quidē ad meridiē: ad aquilonē autē in mercurio: &
augebit usq; quo ueniet ad oppositū augis equantis: ubi tūc iterū
maxima fiet. Hic autē minuet successiue usq; dū centrū epicycli
ad nodū capitis reuertit: ubi nulla fiet reflexio. & rursus habi-
tudo prior redibit. Manifestū est igit̄ in loco deferētis ubi nul-
la cōtingit epicycli declinatio maximā ei⁹ reflexionē accidere.
Deuiationes itaq; ab ecliptica: declinatiōes aut & reflexiones
a deferēte cōputant̄. Et quę scribunt̄ in tabulis sūt quę cōtingūt
dū maxime fiūt. Cū autē maxima contingit reflexio sc; in auge
deferētis uel opposito existēte centro epicycli: extremitas dia-
metri quę reflectit̄ minorē habet reflexionē q̄ plures ptes cir-
cūferētię epicycli sub ea uersus oppositū augis existētis. punct⁹
tamē circūferētię epicycli cōtactus a lineā eā cōtingente a cen-
tro mūdi ptracta tūc prę ceteris maximā habet reflexionē. Si-
cut itaq; mot⁹ declinatiōis epicycli sit sup̄ diametro q̄ reflectit̄:

ita ecōuerso motus reflexionis epicycli sup diametro declinā/
te accidit. Vnde uicissim una est axis mot⁹ alteri⁹. Nō igit^r ī istis
sicut in supiorib⁹ oportet axē sup quo fit mot⁹ inclinatiois epi/
cycli cū extra nodos fuerit supficie eclipticę equidistare. Pro/
pter dictas epicyclorū inclinationes atq; reflexiones orbes pui
epicyclos intra se locātes a quibusdā ponunt^r ad quorū motum
eēdē contingūt. **DE MOTV OCTAVAE SPHERAE.**

Octauę uero sphaerę ad cui⁹ motū ut sepe dictū ē or/
bes deferētes auges planetarū mutant^r triplex inest
motus. Vn⁹ quidē a primo mobili sc; diurn⁹: quo ī
die naturali semel sup polis mūdi reuoluit^r. Altera
nona sphaera quę fm mobile uocat^r. qui semp ē fm
successionē signorū contra motū primū sup polis zodiaci regu/
laris ita ut ī qbuslibet ducētis annis p unū gradū & uigintiocto
minuta fere pgrediūt. Hic mot⁹ augiū & stellarū fixarū in tabulis
appellat^r. Et ē arcus zodiaci primi mobilis iter caput arietis pri/
mi mobilis & caput ariet^r nonę sphaerę. Supficies nāq; eclipticę
nonę sphaerę semp ē in supficie eclipticę primi mobilis. Tertius
autē ē sibi pprius q mot⁹ trepidatiois uocat^r siue accessus & reces/
sus octauę sphaerę. & fit sup duos circulos puos ī cōcauitate no/
nę sphaerę equales sup pīcipia arietes & librę eiusdē descriptos
sic q; duo pūcta certa octauę sphaerę q; capita arietis & librę eius/
dem uocant^r diametralit^r opposita circūferentias taliū duorū cir/
culorū nonę sphaerę regularit^r describāt: cū hoc q; ecliptica octa/
uę sphaerę semp intersecet eclipticā nonę: dū intersecat saltē ī ca/
pitib⁹ Cancrī & Capricornī nonę diametralit^r oppositis. Vnde
sequit^r cū unus eorūdē pūctorū octauę sphaerę est ī medietate sui
circuli meridiani: alte erit ī medietate sui circuli septētrionali.
Ecliptica quoq; octauę sphaerę sp eclipticā nonę ī ptes eqles dū
secat: secabit. atq; portiones circuloz paruoꝝ alternatim eqles.

Velocitatis uero motus isti⁹ regula est ista ut quilibet duorū
pūctorū circūferentiā sui parui circuli in quo circūferūt in septē

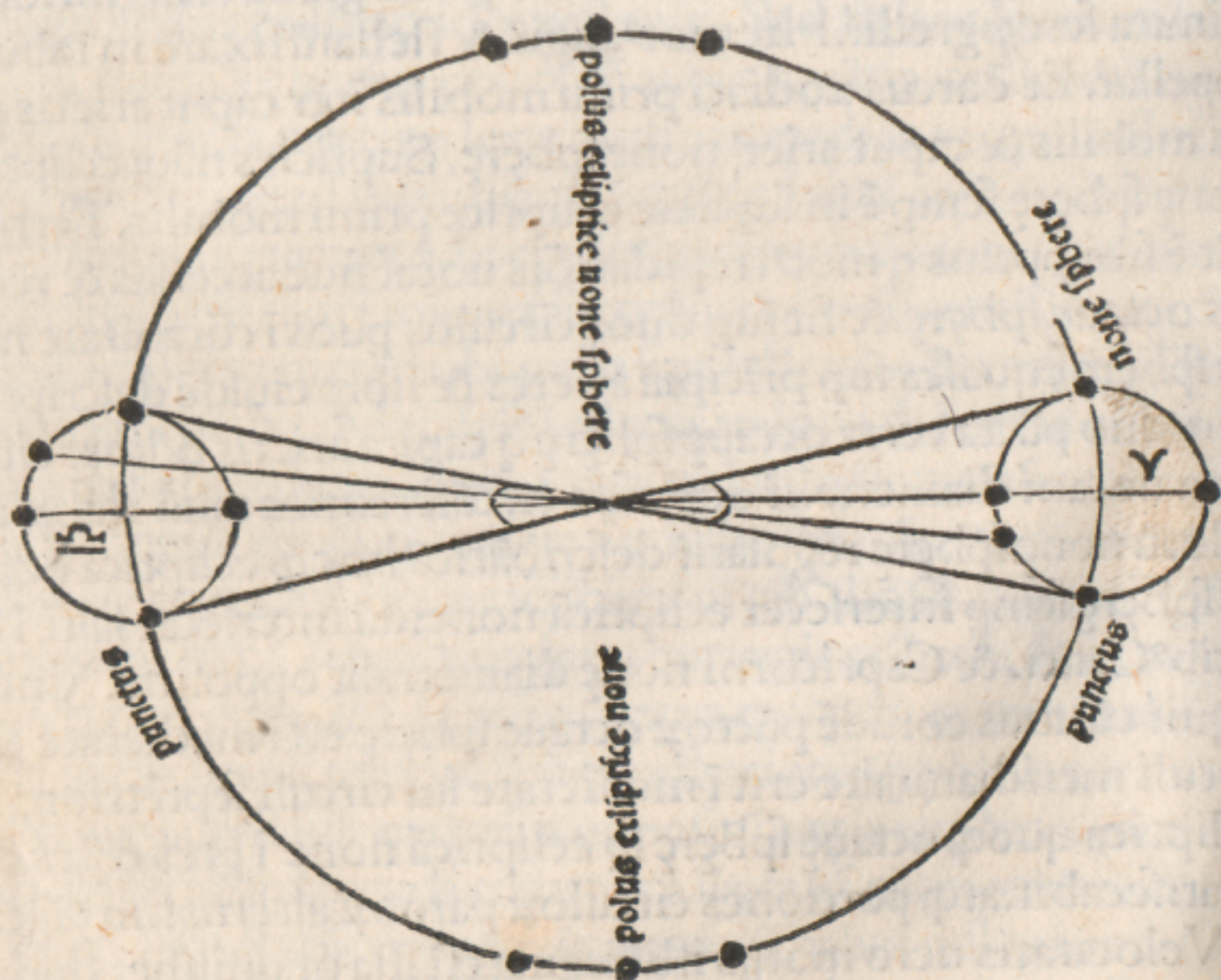
Jo.

no spe 1.2 mo

39 motu pdaos

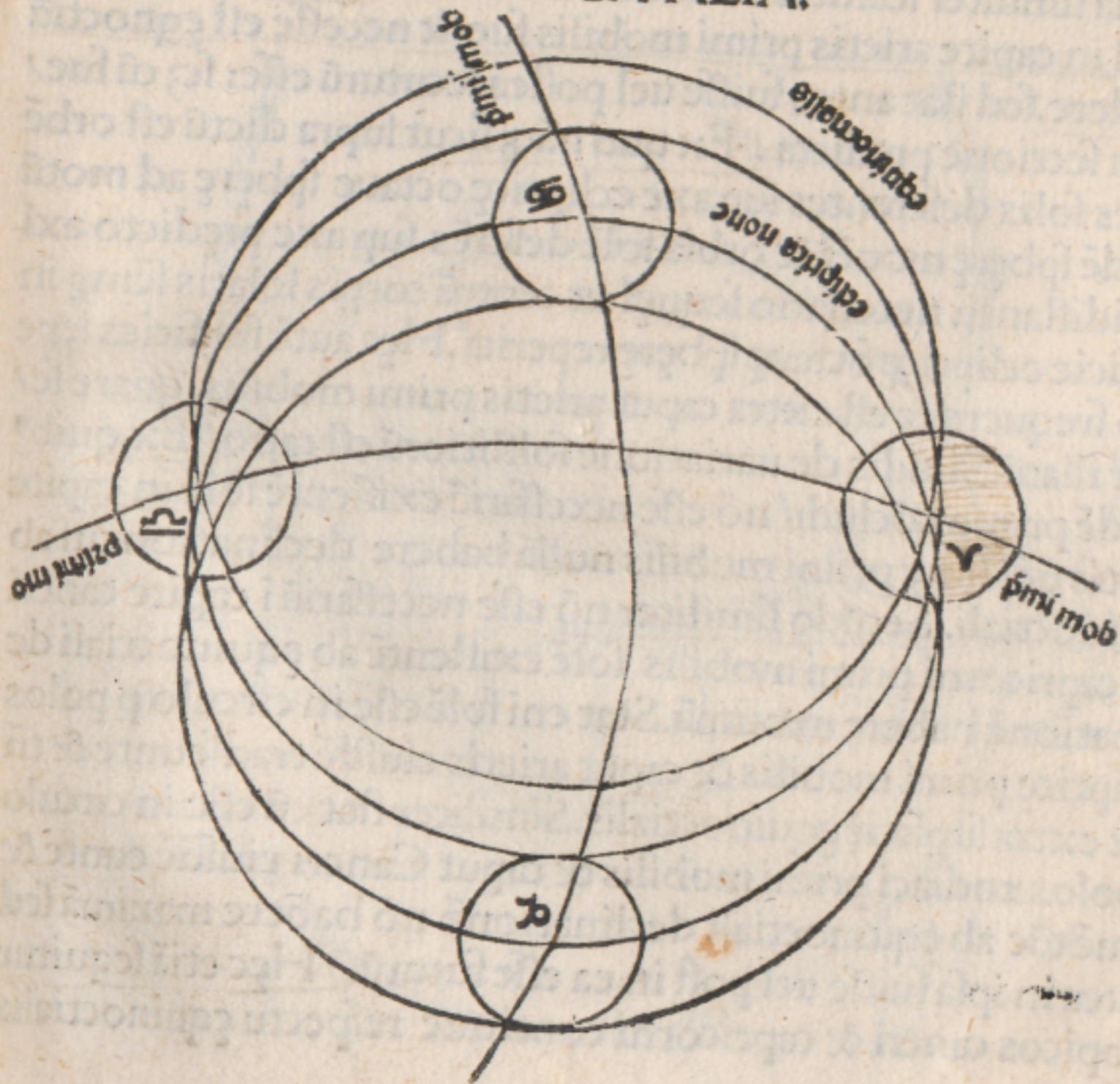
milib⁹ annorū p̄cise pficiat. Quāq̄ aut hoc motu p̄dicta duo
 p̄cta sc̄z capita arietis & librę octauę sphęre duas ēquales circu-
 lorū circūferētiās describāt: nulla tñ alia p̄cta ei⁹ circūferētiās
 circularū describere contingit. Capita uero cancri & capricor-
 ni octauę sphęre q̄si figuras conoidales habētes pro basi lineas
 curuas utrinq̄ a capitib⁹ Cancrī & Capricornī nonē pagere ne-
 cesse est. Vnde & q̄nq̄ p̄cedēt ea: q̄nq̄ uero sequent̄. q̄nq̄ aut
 cōiungunt̄. Coniungunt̄ enī caput Cancrī octauę & caput Can-
 cri nonē dū caput Arietis octauę fuerit in maxima latitudine
 ab ecliptica nonē. qđ accidit in circulo magno p̄ polos zodia-
 ci nonē & centra circularū transeūte. Poli autē eclipticę octauę
THEORICA MOTVS OCTAVAE SPHERAE.

Moty theorie 8^m sphere

iproprie dicti poli qñq; accedūt ad polos eclipticę none: qñq;
sunt sub eis: qñq; uero ab eisdem remouent. tales tñ accessus &
recessus semp est sup circulo magno per polos zodiaci none &
centra circulorū paruoꝝ eunte. Cōtingit itaq; ut ecliptica octa
uę sphere sub diuersa ei⁹ habitudine successiue in diuersis suis
partib⁹ equinoctialē primi mobilis interfecet atq; interfectio
talis nūc in ipso capite arietis primi mobilis accidat nunc citra
nunc ultra: ita ut in tpe quo centrū parui circuli reuolutionem
unā pficit: quę in quadraginta nouē milib⁹ annorū cōtingit lo/
quēdo naturaliter: quilibet punct⁹ eclipticę octauę sphere equi
noctialē prope caput arietis atq; etiam prope caput librę primi
TEORICA ALIA.

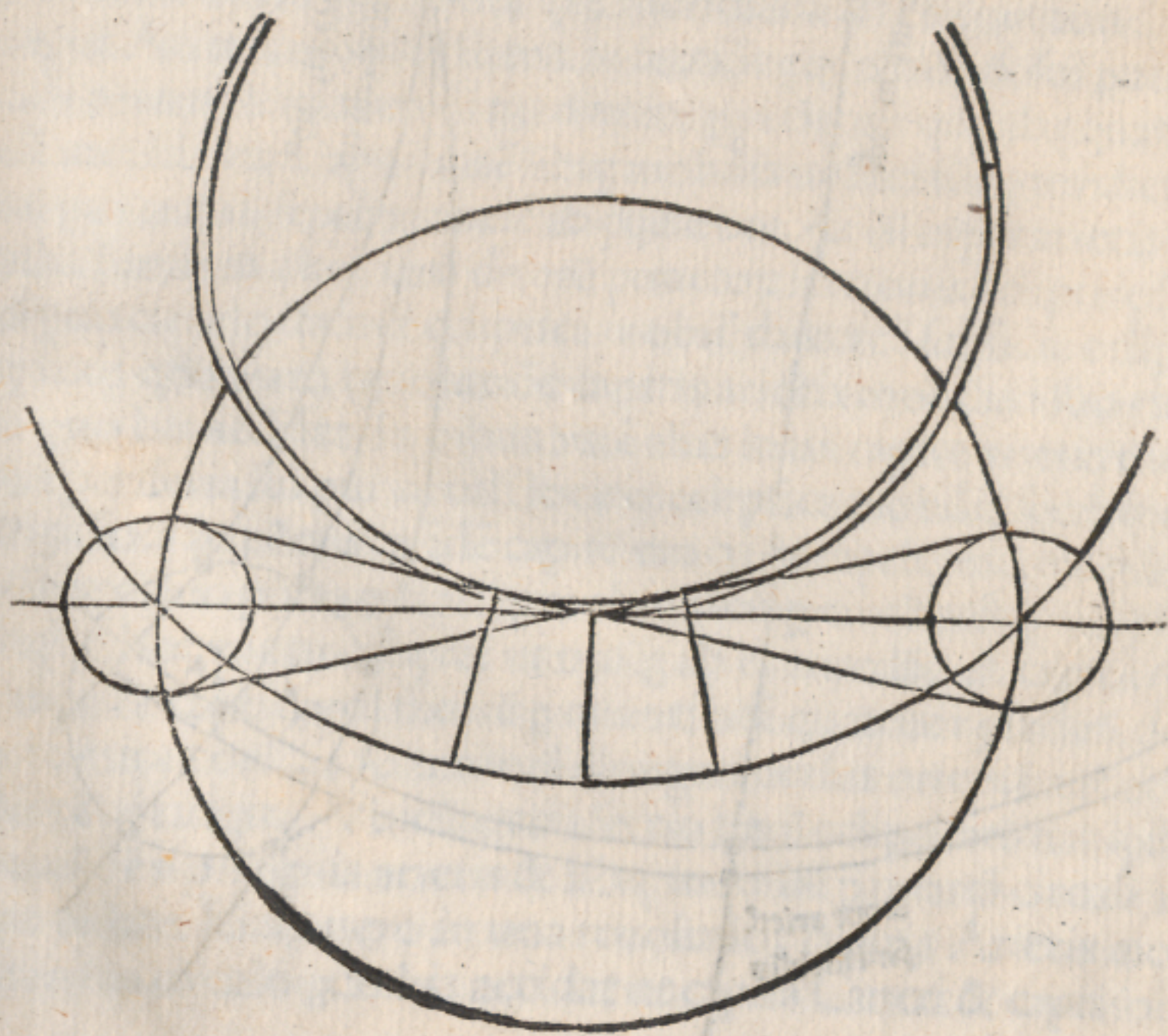
mobilis secuerit. quę quidē sectiōes ī equinoctiali accedere quāq;
ad capita arietis & librę primi mobilis quāq; autē ab eisde remo
ueri uident: aliquā quoq; sē: aliquā cōtra successiōē signorū p/
grediēdo. Vnde fit ut maxime zodiaci declinatiōes uariabiles
existāt. Hinc itaq; cōtigisse credit a diuersis astronomis diuer/
sis tpib⁹ earūde maximaz zodiaci declinationū quātitates fuis/
se nō equaliter inuētas. Maiores nāq; reperte sunt a Ptolemeo
q̃ ab Almeone. qđ utiq; cū similib⁹ uis & modis pcesserūt uix
aliter q̃ tali motus diuersitate uel simili sicut dictum est modo
euenire potuit. Variationē aut sectionis eclipticę octauę & eq/
noctialis respectu arietis pmi mobilis necessario sequit ut eq/
noctia similiter solstitia cōtinue diuersificent. Vnde non semp
cū sol in capite arietis primi mobilis fuerit necesse est equinoctiū
accidere. sed stat antea fuisse uel postea secuturū esse: sc̃z cū fue/
rit in sectione p̃dicta. Ex quo nāq; sicut supra dictū est orbē
auges solis deferentes sup axe eclipticę octauę spherę ad motū
eiusde spherę mouēt & orbis solē deferēs sup axe p̃dicto axi
equidistanti: necessario sequet ut centrū corpis solaris semp in
supficie eclipticę octauę spherę reperiāt. Hęc autē supficies sepe
imo frequenter est extra caput arietis primi mobilis. quare se/
quit illatū. Similis de uariatione solstitionū est ratio. Ex quib⁹
quidē primo cōcludit nō esse necessariū existentē solē in capite
arietis uel librę primi mobilis nullā habere declinationem ab
equinoctiali. Secūdo similiter nō esse necessariū ī capite cancri
uel capricorni primi mobilis solē existentē ab equinoctiali de/
clinationē habere maximā. Stat enī solē esse in circulo p polos
eclipticę primi mobilis & caput arietis eiusde transeunte & tñ
esse extra supficiē equinoctialis. Similiter stat eū esse in circulo
p polos zodiaci primi mobilis & caput Cancrī eiusde eunte &
tamē tūc ab equinoctiali declinationē nō habere maximā sed
antea in ipsa fuisse uel post in ea esse futurū. Hęc etiā sequitur
tropicos cancri & capricorni continue respectu equinoctialis

Motus 8. sphaerae

uariari: nūc quidē uersus eū p̄pinquādo: nūc ab eo elongando: certos tñ limites quos exire nō potest habet illa uariatio. Ex his autē stellaz motib⁹ satis aptū est motū aggregatū ex motib⁹ nonē & trepidatiōe octauę qñq; s̄m successionem nūc quidem uelociter nūc tarde: quādoq; autē stationariū & quādoq; cōtra successionē cōtingere s̄m diuersum sitū capitis Arietis octauę sphaerę i circūferētia sui p̄ui circuli. Difficile igit̄ ualde fuit hui⁹ mot⁹ antiq; repire q̄litatē. unde diuersi diuersimode i hoc fuerūt imaginati. Aliq nāq; dicebāt auges & stellas fixas moueri p̄ noningētos ānos uers⁹ oriētē cōtinue usq; ad grad⁹ septē. dein/ de p̄ alios noningētos ānos tantū dē ecōuerso uersus occidētē.

THEORICA ALIA OCTAVAE SPHERAE.

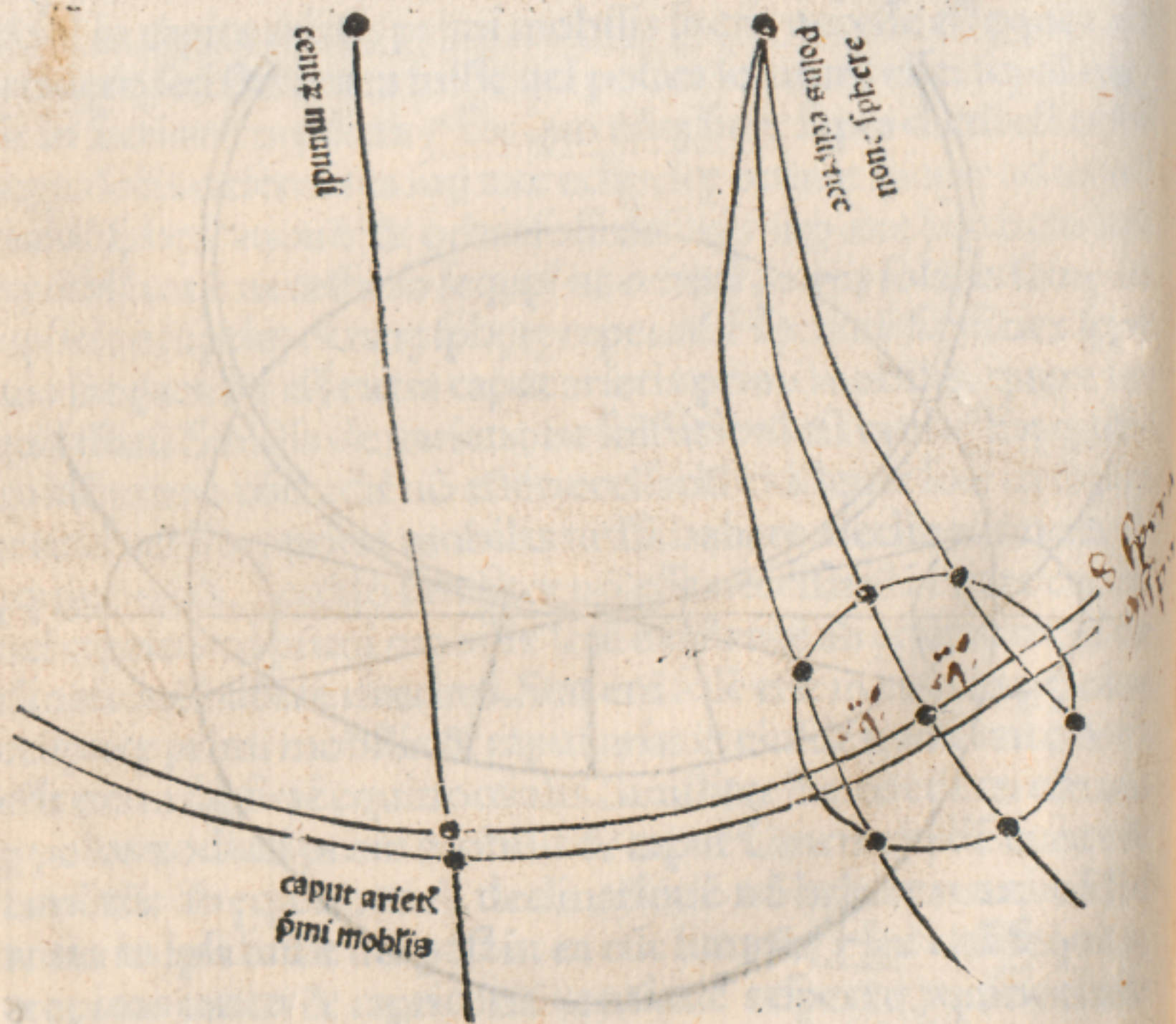

Medig Moty

Eq^o

Albategni uero dicebat eas moueri uno gradu in .60. annis & quattuor mensib⁹ sp uersus orientē. Alfragan⁹ aut putauit q^d i centū ānis unū gradū semp uersus oriētē pficerēt. Medi⁹ itaq³ motus accessus & recessus octauę sphęre est arc⁹ circuli pui a pūcto supremo qrtę fm successionē signorū usq³ ad caput arietis octauę sphęre cōputat⁹. Aeq^otiō aut octauę sphęre ē arcus eclipticę nonę sphęre centrū pui circuli & circulū magnū a polis eclipticę nonę p caput arietis octauę transeūtē interiaces. Cū igit me⁹dius mot⁹ accessus & recessus nihil fuerit aut semicircul⁹: nulla sit dicta equatio. Sed si .90. grad⁹ aut .270. fuerit ipsa erit maxia. Cū autē talis mot⁹ accessus & recessus fuerit semicirculo minor
THEORICA AD TERMINOS SPECTANS.

Notiz 8 Sphæra

equatio erit semp addēda, sed cū maior fuerit: erit minuenda.

Thebit uero duplicē tantū octauę sphęre motū inesse dixit. unū a primo mobili siue sphęra nona diurnū scz, aliū uero p̄priū scz trepidationis q̄ fit sup̄ circulis p̄uis. *Duplicē eclipticā asse-* ruit fixā qdē ī nona sphęra: mobilē autē ī octaua, ita ut capita Arietis & Librę mobilis circūferant ī duob⁹ circulis p̄uis quo- rū media seu poli sūt ipsa capita arietis & Librę eclipticę fixę. & arcus eclipticę fixę inter polos horū puorū circulorū & circūfe- rentias suas quattuor grad⁹ habet decē octo minuta. 43. secūda. Dixit autē capita Arietis & librę mobilia taliter circūferri ut cū caput Arietis mobilis fuerit ī sectiōe p̄ui circuli & equato- ris occidentali ipsū mouebit ī medietatē parui circuli quę ab equatore septētrionalis est. caput autē librę mobilis mouet tūc p̄ medietatē sui p̄ui circuli quę meridiana est ab equatore. Et cū caput Arietis mobilis fuerit, ī sectiōe equatoris & sui p̄ui cir- culi orientali mouebit ī medietate p̄ui circuli quę ab equatore est meridiana. Caput autē librę mobilis uoluet tūc p̄ medietatē sui p̄ui circuli septētrionalē ab equatore. At cū caput arietis mo- bilis fuerit ī alterutro duorū punctoꝝ sectionis eclipticę fixę cū p̄uo circulo statuet ecliptica mobil' directe ī sup̄ficie eclipti- cę fixę qđ ī una reuolutiōe capitis arietis mobilis ī suo circu- lo p̄uo bis accidet. In oībus autē aliis locis capite arietis mobi- lis ī periferia sui p̄ui circuli locato: ecliptica mobilis secabit ecli- pticā fixā ī p̄uctis quidē capitū cancri & capricorni mobiliū. Nā hęc duo p̄ucta eclipticę mobilis semp circūferētię eclipticę fixę ī hoc motu coherēt ut nusq̄ ab ea recedāt. A capitib⁹ tñ cancri & capricorni fixorū p̄ quantitatē quattuor graduū, decē octo minutorū. 43. secundorū elongari uersus orientē aut occi- dentē cōtingit. Vbicūq; etiā sectio harū eclipticarū fiat ipsam necesse ē a p̄icipiis arietis & librę mobiliū p̄ quartā circuli ma- gni distare. Licet uero ī una reuolutiōe capitis Arietis mobi- lis ī suo circulo p̄uo bis accidat ut capita Cancrī & capricorni

Duplicē ecliptica

*Maxima Dista. opus
V. Mobil*

Maxima Declin.

Equo d. sphaera

mobiliū statuant sub capitib⁹ Cancrī & Capricorni fixorū: nūq̃
tñ capita Arietis & librę mobiliū sub capita Arietis & librę fi/
xorū puenient. Nā dū ecliptica mobilis cōtinget circulū parū
a parte septētrionis ī pūcto arietis mobilis: capita Cancrī & ca/
pricorni mobilia iūcta sunt cū capitib⁹ fixorū. Similiter accidit
in contactu meridiano. sed capita Arietis & librę semp a capiti
bus fixorū quātitate quę dicta ē: distant. Ecliptica etiā fixa semp
secat equatorē ī capitib⁹ Arietis & librę fixorū ad angulū semp
eundē pūcta. 23. graduū. 33. minutorū. & 30. secundorū. Sed ecli/
ptica mobilis equatorē successiue secat in singulis pūctis cōpre/
hensis in duob⁹ arcub⁹ quos ecliptica mobilis in duob⁹ sitib⁹ cō/
tactuū ab equatore separat & quātitas cuiusq̃ est circiter. 21. gra/
dus & 30. minuta. Est enī maxima distātia capitis Arietis mobi/
lis a sectione eclipticę cū equatore p grad⁹ decē & quadraginta
quinq̃ minuta. Vnde maxima declinatio eclipticę mobilis ab
equatore uariabilis est: maior qñq̃ declinatione eclipticę fixę:
qñq̃ minor eadē: qñq̃ sibi equalis. Tūc enī equalis est illi cum
mobilis sub fixę superficie fuerit. maior uero in sitib⁹ contactuū.
Vnde eā Ptolemęus. 33. graduū. 51. minutorū. 20. secundorū re/
perit. Minor autē dū caput Arietis mobilis in sectiōe equato/
ris & pui circuli fuerit. nā tūc intersectio eclipticarū erit in pun/
cto eclipticę mobilis maxime declinante q̃ minus declinat q̃
caput Cancrī & Capricorni fixū. Aequatio itaq̃ octauę sphe/
rę ē arcus eclipticę mobilis inter caput arietis mobilis & inter/
sectionē eiusdē eclipticę cū eqnoctiali intercept⁹. Sed mot⁹ ac/
cessus & recessus ē arcus circuli pui inter caput Arietis mobilis
& intersectionē equatoris & circuli pui p medietatē circuli se/
ptētrionalē pgrēdiēdo. Hoc moto contingit ut stelle fixę ui/
deant nūc moueri uersus orientē: nūc uersus occidētē: nūc mo/
tu ueloci: nūc motu tardo. Nā cū fuerit caput arietis mobilis in
quartis pui circuli ab equatore uidelicet ppe situs cōtactuū de
quib⁹ diximus tarde uident⁹ moueri uersus eam partem uersus

Motus 8. sphaerae

quam est motus earū. q̄ tunc equatio octauę sphaerę parū crescat aut decreseat. Sed cum fuerit caput arietis mobilis in ulterutra sectionū equatoris & circuli parui uel prope: uelociter moueri uidebunt stellę ad eam partē ad quā est motus earū. q̄ sub eisde sitibus equatio octauę sphaerę plurimum crescat aut decreseat.

Hinc diuersitas manifesta in motu earū inuenta est. Ptolemeus enī earū loca tpe suo uerificata cōparauit ad loca earū ab Hipparcho & aliis inuenta. repitq; motas motu tardo: uidelicet in centū annis gradu uno. Nā tunc caput Arietis erat separatum a pūcto quartę circuli parui meridianę uersus equatorē accedēs Posteriores uero dū magis accederet iueuerūt moueri in sexaginta sex annis uno gradu. Nūc nostro tpe scz Anno dñi. 1460. factū est caput arietis septētrionale fere sexaginta sex gradibus a sectione pui circuli & equatoris distans, unde & a sectione eclipticę mobilis cū equatore. 90. gradib⁹ quadraginta octo minutis fere distat. Sectio igit iā fit sup. 20. gradu. 12. minuto Piscium eclipticę mobilis. Maxima autē equatio octauę sphaerę contingit dū caput arietis mobilis fuerit sup pūctis quartas circuli parui ab intersectionib⁹ eius cū equatore distinguētib⁹ & est decem graduū quadraginta quinque minutorū. Vnde quilibet pūctus a decē nouē gradib⁹ quindecim minutis piscium usq; ad decē grad⁹ 45. minuta arietis eclipticę mobilis pōt fieri i loco intersectionis q̄ ē pūctus equitatis uernalis. Idē intelligendū de pūcto equitatis autūnalis i arcu opposito. Cōstat etiā pūcta tropica non spē ēē i capite cancri aut capricorni mobil: sed i pūctis p quartā a sectione equatoris cū ecliptica mobili distātib⁹. Ptolemeus itaq; iudicās stellas tpe suo moueri ab occidēte i oriētē credidit unū tm ēē zodiacū fixū scz q̄ sp eandē haberet declinationē ab equatore. ad qđ seq̄t id qđ dixit. Nā ex quo stellę meridionales a tropico hyemali recedētes accedebāt uersus pūctū equitatis uernalis & inte hoc pūctū & tropicū estiuū in ptē septētrionis recedebant ab equatore: iudicauit moueri fm successionē signorū.

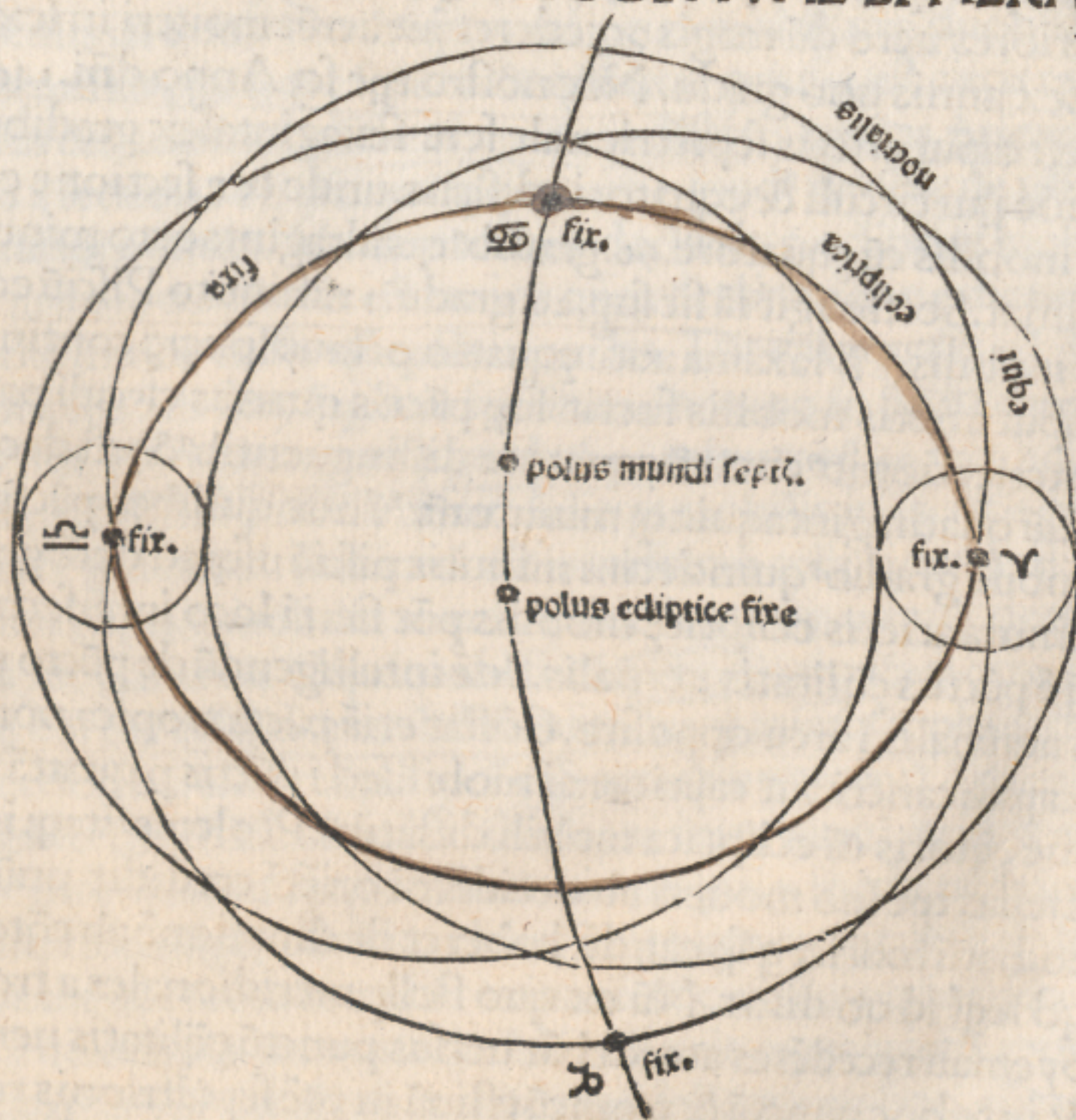
In 100 annis
gradū uno

Maxima eq̄ 8. sp.

Sed supposito hoc motu tempore suo in rei ueritate moueban-
tur contra successione signorū eclipticę fixę. Verū ē tñ q̄ ppter
equationē octauę spherę tūc decrecentē moueri uise sūt ad suc-
cessionē signorū. q̄ in intersectione eclipticę mobilis cū equa-
tore putabat esse caput arietis zodiaci imobilis, quā intersectio-
nē semp fixā existimabat. Hunc motū sequunt̄ oēs spherę infe-
riores ī motibus suis ita ut respectu hui⁹ eclipticę mobilis sint
auges deferentiū & declinationes earū semp inuariabiles.

THEORICA VLTIMA OCTAVAE SPHERAE.

DISPUTATIONVM IOANNIS DE MONTE REGIO
CONTRA CREMONENSIA IN PLANETARVM
THEORICAS DELIRAMENTA PRAEFATIO.

Vniuersis bonarū artium studiosis Ioānes de mōte regio. S P. D.

Ostēq; emisimus iudicē operū quē li-
brariis nostris formanda trademus
nōnulis ut accepimus ledendi ma-
gis q; iuuandi studio inflāmati il-
lud mox uisū est reprehensione di-
gnū q; quorūdā opa scriptorū imuta-
re conamur: aliorū uero prorsus re-
licere nouis uidelicet illatis tradu-
ctionibus: deinde q; plerisq; probis
uetustisq; auctorib; contradicere: ac
quorūdā recentiorū cōmētaria ob-
litterare nō ueremur: noīb; etiā qđ ut isti putāt: acerbū est: enū-
ciatis. Mibi autē uolenti poti; p̄mpta rectaq; exemplaria uer-
sare q; aut noua condere aut mendosa excubare haud quāq;
diffidendū ē id libēter atq; cōsulto factū esse nō quo aliene de-
trahā auctoritati: sed quo mathematicarū studia iā inde a secu-
lis mltifariā inq̄nata ac p̄neq; ab oīb; derelicta: oī labe qđ ad ei;
fieri pōt absterfa illustrent: qđ p̄fecto quō imutandi plurima tū
denuo traducēdi officio fieri necesse ē. Contradicere autē scri-
ptorib; quāq; antiquis si usq; ut hoīes errauerint iusti uiri ac li-
beralis ingenii esse arbitramur exemplo moniti omniū fere co-
rū qui unq; aliqd noui cōposuere. Qđ deniq; noībus scriptorū
nō pepercim; haud absenteū uideri debet cū miselli quidam
nimia capti credulitate tantū tribuāt festiuis librorū inscriptio-
nibus auctorūq; uetustati ut de re quapiā disputaturi supremū
ac ualidissimū argumentādi locū semp ab auctoritate mutuan-
dum censeant sc; alieni assertioni qualicūq; plus fidentes q; ra-
tioni certissime. Affert nescio qđ singularis indulgentiē mors

hominū qui aliqd in uita cōposuere: ut quos adhuc uiuos for/
sitan negligeremus eorū iā uita functorū opa religiosius ample/
xemur: siue q̄ sententiis ipsorū refragari non licet ne p̄ inuidiā
aut insolentiā id fieri credat: siue qđ aliena placita excutere ar/
gutiūsq; diiudicare grauamur: qm̄ id plerūq; sine magno labore
fieri nequit. Hinc ergo factū esse crediderim ut cōplura littera/
rū studia somnii cuiusdā aut anilis fabulę speciē cōtraxerint ob/
lectiones nimiū secutas ac cōmentatiōes obsequiosas. Verūenī
uero & si contagiū illud oībus ferme liberalib⁹ studiis cōmune
sit: in mathematicis tñ oīno pudendū est ac intolerabile: q̄ppe
quę cōfessu omniū ppetuā semp̄ p̄ se ferentia certitudinē no/
stri delidia seculi ad fecē quandā decocta sūt adeo ut in scientia
siderali: uniuerſas enī inducere longū est p̄ter Gerardū cremo/
nensem ac Ioannē de sacro busto cūctos p̄ne autores negligā/
mus: iāq; p̄ astronomis celebremur q̄ eorū cōmenta Theoricas
sq; planetarū Sphērāq; ut uocāt: materialē uidimus. At ubi nu/
merorū quoq; tabulariū p̄dictorūq; inchoamenta quēdā attigi/
mus: tū demū p̄fecti undiq; credimur. Hinc alii lectionib⁹ pu/
blicis allegamur discipulos sq; facturi quales ipsi sum⁹ p̄cepto/
res. Alii ad cōsultatiōes principū accersimur. quorū applosione
firmati mox in publicū ac plebeiā turbā deliramēta nostra p̄ſū/
dere nō erubescim⁹. Pudet p̄fecto recensere quāta nobis inde.
cōtumelia plerūq; obueniat: & quidē nō indigne qm̄ p̄ cecitatē
stolidā p̄prie p̄cones sum⁹ ineptię. Sed hęc quidē quū adnexa
sibi p̄na luanī leuiori egēt censura q̄ q̄ ad corrigēda exēplaria
scīaz quāuis reconditarū indiscrete ruimus. Hoc etenī: nisi fal/
lor: piaculū est snīas auctoz nobiliū obtenebrare cōtagiis p̄prie
suppositis ignorātię: posteritatēq; uiciatis librorū exēplis infi/
cere. Quis enī nesciat mirificā illā formādi artē nūp a nostrati/
bus excogitatā obesse tantū mortalib⁹ si mendosa disseminent
librorū uolumina quantū p̄dest exemplarib⁹ rite correctis. Nō
quēo mihi tēperare quo minus unū p̄ferā exemplū correctoris

audaculi qui geographiā Strabonis latinā aliquā factā romanis
nuper librariis formandā exhibuit: quāuis ridere magis libeat
q̃ litteris indicare hoīs scioli confidentiā. Is in tertio uolumīe
ubi de p̃lixitate diei maxime agit quē accidit habitātib⁹ inter
Romā & Neapolim dies inquit maxima est horarū solstitiona
liū quindecim. illic etiā sepius hoc epitheo solstitionaliū repe/
titio inscitiā suā atq; barbarismū indicans uno sc̃z uerbo dupli/
cem p̃stituit ignorantiam. Quū enī auctor gr̃ecus dicat copcon
ισμ. επινcon qđ latine ē horarū equinoctialiū: stolidus ille mi/
ratus ē quo nā modo equinoctiales horę diē solstitii cōstitue/
te possint: equinoctio ac solstitio multū inter se distātib⁹. Itaq;
a solstitio horas illas denotauit ignorans utiq; cur equinoctia/
les dicant⁹ horę etiā ille quē in die solstitiali numerant⁹. Nemo
sane tantū traductori Guarino uitiū imputabit. is enī superius
haud longe post caput secūdi uoluminis diē maximā apud bri/
tānos horarū equinoctialiū esse decem & nouē insinuat. Non
diceret ille solstitionaliū sicut grāmaticellus iste: sed a solstitio
solstiale formaret Lucanum imitatus dicentē rapidiq; leonis
solstiale caput. Tali correctori imo potius corruptori exēpla
ria emēdatu difficilia plurimūq; ipedita o amice credis! Quid
quēso fiet si traductoris incuria primū exemplar uitio sit ob/
ductum! aut ab esurienti quouis librario p̃perā imutatū! Quo
rū p̃fecto utrūq; cernere est in eo ope qđ hodie p̃ Geographia
Claudii Ptolemēi circūferē: ubi nec litteralis cōtextus auctori
gr̃eci respōdet sentētiis Iacobo Angelo Florentino inuertēte:
neq; tabulę puinciarū pticulariū a Ptolemēo institutā seruāt ef/
figiē sed friuolā ab hoīe famelico passē sūt imutationē. Igit⁹ qui
se habere putabit Cosmographiā Ptolemēi ne umbrā quidem
tanti op̃eris poterit ostentare. fidēq; nemo non habebit sūma/
tim dicēti mihi opus hoc nō dū ad latinos translātū ēē p̃sertim
si reseruerit ipsum ob difficultatem suā diu apud gr̃ecos quoq;
p̃ditū oīnoq; interiturū fuisse nisi monachi cuiusdam Maximi

lus 3 p̃lix 7
1 horis ss

Thama 19 ho

uigilantia reptū esset. Sed hęc alibi pleniori reddent tractatu.
lā uero reuertēs unde abii ne aliena delicta reprobēdēt me/
ipsū uidear eximere a grege isto ridiculo astronomoz tanq̃ in
nocentē nulliq̃ errori obnoxii nūc p̃fiteor ēque laturum imo
gratias ingētes habiturū plerisq̃ oībus q̃ meas inspiciēt editio
nes iudicabūtq̃ q̃zuis insidiose quas & si sciā Horatii Quintilia
niq̃ monitu nō esse p̃cipitādas aliqd tñ in etate uegetiori ten/
tandū est ne uentri tantū more pecudū indulgere uidear. Suspi
cor aut fore nōnullos q̃ insolentię crimen mihi obiectabūt: ut
qui in Germania ne dicā barbarie degam: inops librorū: a fre/
quētiaq̃ doctorū hominū semot⁹: tot tāq̃ celebratos uiros im
petere ausim. sed hi: nisi me fallit animus. ueniā dabūt si finem
p̃positi: nō p̃sonam scriptoris aut fortunā perpenderint. Nam
quo licentius abundiusq̃ uniuersi tentata mea inspicere: iudi/
care: corrigere ac retractare queāt ecce meipsū sponte interpre/
tamentoq̃ multiplici in mediū statuo haud reformidantē p̃ re
publica litteraria q̃zuis experiri fortunā. sitq̃ hęc p̃sens lucu/
bratiūcula q̃si p̃regustamentū uniuersę cōmentatiōis quā uelu/
ti mensurā reliquę etatis nostrę: quantācūq̃ deus tribuet: exer/
cebimus. Hortamur deniq̃ lectores beniuolos quidē ut p̃ suo
quisq̃ ingenio conat⁹ nostros examinet: nō quidē sine premio
nisi quispiā noīs sui celebrationē negligere uelit. quā certe pol
licemur facturos in opib⁹ nostris ubi fuerit opportunū. ēmulis
autē nō nihil uoluptatis accedet si hoīem res inusitatas aggre
di ausū in errore dephenderint. S; ne longi⁹ p̃refemur incipie/
mus p̃currere Theoricas planetarū. Gerardo cremonēsi: ut ferē
ēditas: iā pridēq̃ in oīb⁹ studiis generalib⁹ legi cēptas: opus qdē
tenue sed a multis magnisq̃ ingeniis credule p̃batum. Multos
passim offendas insanos ei⁹ expositores: errataq̃ sua demōstra/
tionibus geometricis roborare conantes. qui q̃z friuole uigila
uerint specie dialogi manib⁹ nostris iādudū erepti intelligent:
quē in urbe Roma quondā lusimus: nuncq̃ uniuersos sideralis
scientię studiosos eo interprete Salutamus.

I quis forte roget quāobrē potissi/
mū ad hanc edē diui Petri apli hoc
mane cōcesserim: is sciat in primis
oratū me uenisse ut Pio defūcto pō
tifex succedat cui sincera r̄ligio cor
di sit: q̄ christiani noīs inimico ma/
humeto occurrere aufit: quiq; ex/
ternis olim cōculcatis hostib⁹ inte/
stina studeat tollere discidia: ut tan
dem oī ambitioe ac praua cupidita
te extincta boni mores ex integro

resumant ac deinceps optime quęq; artes ī lucē redeāt q̄ turbu
lenta hac n̄ra etate negligi uident. Nā ut reliq̄ studiorū genera
silētio prētereā artes liberales hortant p̄sertim ille quas uocāt
mathematicas: quę ita misere mortaliū aīs exciderūt: ut ppau/
cos hodie repias q̄ satis docte cōsecuti sint eas: plurimi autē &
ferme oēs uix equo aīo miserabile dictu: eaz noīa audiāt: nihil
suaue arbitrātes q̄ nō auri sacrā famē expleat. Interea tñ ea quę
astroz pollicei noticiā quosdā afficit hoīes: nō qdē ut equū eēt
animi exercēdi s; glorię aut quęst⁹ grā: q̄ iusto ordine neglecto
dū ad futura p̄nunciāda nimiū pperāt totā ferme quę de moti/
bus est p̄tereūt astronomiā. quo demū fieri solet ut uulgari un/
diq; habeant ludibrio. neq; id iniuria: qñquidē ab errorib⁹ suis
quoz occasiōes ignorāt abstinere nō studēt. Sed quis nā me ap
pellat: hoīem tāta turba discernere nō sinit. C. Saluere iterū te
iubeo Iohānes optime. V. Saluum te aduenisse gaudeo amice
dulcissime. C. Iā dudū salutat⁹ haud respondisti. Quid agis. V.
deambulat. Sed tu qd rei hic habes. C. Expecto. V. O te foelicē
q̄ expectādi gratiā habes. ad capeffendas enī opes ecclesiasticas
hāc aiūt esse uia. C. Haba. Tu quoq; idcirco beaberis: q̄ tanto pe
ante hostiū moraris sacrū. V. Deus faxit. Sed nunc ego Nicenū

expecto dominū meū: non ut ita dixerim beneficia. C. At ego
dñm meū opior futurū custodē ad cōclauē. V. Tu igit̃ hoc tri/
duo in carcere latebis: id quidē cōmodi habiturus ut q̃ primū
electio noui pontificis tibi inotescat. C. Quid tū postea. V. Ut
inde fortunas ei⁹ pdere possis. C. Recte pfecto id explorādi ta
lis credit̃ esse ianua. V. Alii diē poti⁹ obseruandū censent quo
cathedrā premit aplicā corona triplici redimit⁹. Sed missa istec
faciam⁹. orandus multo maxime deus ē ut ceptis illis adspiret:
utq; Mercuriū suos foelici radio tēperare iubeat hoīes deuote
supplicandū est. C. Ita faciundū censeo. Verū ut ad usitata iucun
dioraq; nostra colloquia redeam⁹ opportune mones ubi Mer/
curiū cōmemoras. V. Quid quēso incidit. C. Theoricę planeta
rum cōes in mentē rediere: p̃sertim locus ille ubi de minutis
ppportionalib⁹ Mercurii agit. Mā snia ei⁹ loci haud quāq; respō
dere uidef̃ tabulis numerorū. V. Theoricas dicis Gerardo quo
dam: ut fama est: cremonēsi editas: quę unde primā sortite sint
fidē ut tantope legerent̃: se penumero admirat⁹ sum. C. Tu ne il
las lectū iri adeo iniquū arbitraris? V. Vtrū legendę sint an po
tius negligēde: alius quispiā paulo post iudicabit. C. Igit̃ inept⁹
ego frustra tantā illis fidem habui: quippe quas totiens magna
cū intentione legerim. V. Optimi uiri funct⁹ est officio: nō mo
do enī bene dicentib⁹ gratię sunt habēde: uerū etiā errantibus.
Nā p̃ hos quidē cautiores reddimur: p̃ illos autē meliores. C.
Adhuc hēreo dū tot cōmentarios suos circūspicio: qui oēs ex
planare conant̃ hasce theoricas: nihil eirati: nihil deniq; insi
pienter dicti notantes. V. Si quid obscuri⁹ scriptor ipse edide
rit: ul' indocte forsitan p̃ceperit: officio cōmentatoris id qdē
satius illustrandū: istud uero decenti cū moderamine exponen
dū est alioquin ignau⁹ habebit cōmentator atq; temerari⁹. Sed
ne diē teramus res ipsa attendēda est. Velim nobis datū iri tex
tum theoricarū: quo ordinati⁹ singula plustrare liceat. C. In ui
cino amicū habem⁹ unde petere oportebit V. Vade ergo ocus
petitū. Anceps hodie facinus ceptasse uideor qui aliena scripta

& iā diu p̄ indubitatis habita: retractare ausim. Verum ubi ubi
 opus erit Euclides noster atq; Ptolemęus aduocati assistent. &
 si aliūde testimonia sumi oportuerit copia: sic spero: dabit. Hoc
 nāq; pacto: nisi me fallit animus: calūniandi plerisq; adimeſ li/
 centia. Qd̄ nisi fieret: plurimos p̄ter rationē mihi oblocutu/
 ros uererer. Dicerent forsitan Vnde nouicio mihi tantū arro/
 gem ut uetustum puocare autōrē nō erubescam. Sed amicū ui/
 deo redeuntē. Vbi est libellus quē petebamus. C. Eccum ipsū.
 V. Satis est. Nūc ordiendū cenſeo a rebus paruis: quę aliquate/
 nus tolerari possent si moderamine certo acciperent. Post pau/
 ca igit̄ initialia Medius inquit ille mot⁹ solis dicit̄ arcus zodia/
 ci cadēs inter lineā exeuntē a centro terrę usq; ad firmamentū
 lineā dico equidistantē lineę exeunti a centro eccentrici p̄ cen/
 trū corpis solis ad zodiacum. C. Quid in hisce uerbis notas. V.
 Exiguū aliquid est: supflue quidem semidiametrū eccentrici ad
 centrū solis terminatā pducit usq; ad zodiacū. Nā hęc lineā ad
 zodiacū usq; extensa neq; mediū solis locū neq; uelocitatē mo/
 tus ei⁹ equalē in zodiaco designat. Sed satis est lineā ex centro
 eccentrici educi & ad centrū solis terminari. Hęc enī uelocita/
 tem solis in eccentrico suo declarat: cui demū equidistantē ex/
 cetro mūdi educere licebit. C. Parua uidet̄ illa nota. V. Haba/
 be. & parua existit ī ueritate. C. Quid rides ubi ueritatē appel/
 las. V. In mentē uenit gręculus quidā esuriens: quē insanire fe/
 cit hęc lineā ex centro eccentrici p̄ centrū solis usq; ad zodiacū
 pducta. ait enī mediū solis motū in zodiaco ad huiusmodi li/
 neam terminari. C. Tam temere quispiā sentire potest: quando
 quidē hęc lineā in equis temporib⁹ ex zodiaco nō equales ab/
 scindit arcus: quod propriū lineę mediū motus est officiū. Sed
 hominē istū nosse uelim. V. Dabit̄ post hac cognoscendus. Tu
 modo cęptam prosequere lectionem. C. Aduerte igit̄ animum
 Quę equatio nulla est sole existente ī auge uel opposito augis:
 ipso autē existente in longitudinib⁹ mediū est maxima. Quid

De m. d. motu
 O Disputatio

quæso accipis p uocabulū longitudinis mediæ: V. Longitudinē
 longiorē. Ptolemæus intelligit lineā quæ ex centro mūdi ad au
 gē eccētrici ptendit. longitudinē aut ppiorē accipit lineā a cen
 tro mūdi ad oppositū augis porrectā. Interdū tñ pūcta eccentri
 ci dictas lineas terminātia longiorē & ppiorē uocat longitudi
 nes. Longitudinē aut mediā appellare solet lineā egrediētē ex
 cētro mūdi ad circūferētiā eccētrici: q̄lē qdē semidiametro ec
 centrici: aut pūctū eccētrici qd terminat huiuscemodi lineā. Ap
 pellať aut longitudo media qm tñ superat a longitudine. lon
 giorē quantū & ipsa supat longitudinē ppinquierē. Qui aliter
 accipit longitudinē mediā eccentrici: a mente Ptolemæi rece
 dit. Vt aut punctū huiusmodi longitudinis mediæ determina
 ri possit: figuratiōe utendū ē. Circul⁹. a. b. c. sup centro. d. lineat⁹
 eccentricū solis rēp̄sentet. in cui⁹ diametro. a. c. longior atq; p
 prior longitudines cōsistāt. centrū mūdi sit. e. diuisaq; d. e. eccētri
 citate p mediū in pūcto. f. ex ipso. f. egrediat. f. b. ppendicularis
 ad diametrū a. c. Cui⁹ punctū. b. terminalē dico esse longitudi
 nē mediā eccentrici. Productis enī duab⁹ lineis. b. d. & b. e. erūt
 duo latera. b. f. & f. d. triāguli. b. d.
 f. equalia duob⁹ laterib⁹. b. f. & f. e.
 trianguli. b. e. f. & uterq; angulorū
 ad. f. rect⁹ quare p quartā primi ele
 mentoz Euclidis. b. e. linea ipsi. b.
 d. semidiametro eccētrici equalis
 erit. linea aut. e. a. sc; longitudinis
 longioris supat. a. d. semidiametrū
 eccentrici: atq; idcirco lineā. b. e.
 ipsa eccentricitate. d. e. semidiamete
 ter quoq; d. c. & iō. b. c. equalis ei excedit longitudinē ppiorē
 e. c. eadē eccentricitate. Sol igit punctū. b. possidēs in longitu
 dine media eccentrici fm mentem Ptolemæi existere diceť. C.
 Placet id mihi. Sed textū cōtinuabo nisi aliud subiūgere uelis.
 V. Quiesce paulisper donec ex centro mūdi. e. ad diametrū ec

174. May 2 Sunday O for 26 and 25 Pholomay
175. May 11 in Sunday 28 & 26

centrici, a, c. ppendicularē, e, g. eduxero circūferentię eccentrici i
pūcto, g. incidentē, C. Perge ut iubet, V. Ptolemęus noster de/
monstrauit soli i pūcto, g. existēti maximā i motu suo diuersita
tē accidere, C. Nō igit i pūcto, b. longitudis scz medię equatio/
nē solis maximā reperiem⁹, quēadmodū bon⁹ ille theoricaz au
ctor asserēb t, V. Recte cōcludis, nō enī in ipsa longitudie me/
dia: sed ppe eā maxima solis diuersitas colligit⁹. Nūc cētera de/
inceps pfer, C. Audito igit me lecturū, V. Sed missū faciam⁹ solē
speculatiōes aut motuū atq orbiū lunę aggrediamur, C. Eccen/
tricus solis immobilis est nisi quantū ad octauā spherā. Eccen/
tricus aut lunę mouet⁹ quolibet die ab oriēte in occidentē unde/
cim gradib⁹ fere, V. Hic siste gradū. Quot cōmemorat ille eccē/
tricos in speculatiōe sua, C. Vnū dūtaxat epicycli delatorē, V.
Quō igit idē eccentric⁹ occidentē uersus moueri poterit: q epi
cyclū defert ad orientē: nisi eidē mobili duos contrarios inesse
mot⁹ affirmare qs uelit, C. Nequaqu sup iisdē polis, uerū de cen
tro eccentrici dixisse uidet⁹: illud enī ad occidentē transferē, V.
Sed neq illud natura pmittit, oporteret enī hoc pacto scindi
corpa celestia uacuūq in eis repiri, C. Bene ratiocinaris, Id enī
necessario sequerē nisi orbi eccentrico epicyclū deferētī alios
duos circūponamus singulis tm supficieb⁹ eccentricos: ita ut to/
ta triū orbiū cōgeries mūdo fiat cōcentrica, Sed hęc oīa i theo/
ricis suis nouis Georgius Purbachius pceptor tuus explana/
uit & quidē accuratissimē, V. Illud demū qd sequit⁹ haud pote/
rit itelligi: si nō duos exteriores huiusmodi eccentricos imagi/
nati fuerim⁹, C. Quid illud est, V. Paulo inferius ille, Patet enī
inquit q centrū epicycli lunę bis in mense ptransit eccentricū,
C. Verū dicis: quo nāq pacto epicyclus pagrare posset eccētri/
cū cui ita inditus est ut ad motū ei⁹ raptim circūferat⁹, V. Proce/
dendū est ocius, nōdum enī limen transgressus nobis hora fer/
me integra subterfluxit, C. Ergo tacere libet minuta pportio/
nalia: quę ut iste autumat dicū sexagesime pticulę lineę duplē

*Quo de motu
grjs*

quo de primo

Disputatio de
superioribus

Superioribus

ad lineam existentem inter centrum terre & centrum eccentrici diuisam
in sexaginta partes. V. Profecto si Ptolemeum uidisset homo ille mi-
nuta proportionalia rationabiliter diffiniuisset sexagesimas esse par-
ticulas ipsius excessus non quidem duarum linearum more suo: uerum dua-
rum equationum argumenti maximarum: quarum altera quidem epicyclo
in auge eccentrici constituto accidit: altera uero in augis opposi-
to. C. Illud deinceps minime satisfacet mihi ubi de dracone lu-
ne. Et ducit inquit istas intersectiones quidam circulus concentri-
cus mundo existens in celo equalis eccentrico lune in magnitudine
& est in superficie orbis signorum siue in uia solis. Nam & si facile intel-
ligam huiusmodi duas intersectiones: motus tamen earum fieri posse
non uideatur per circulum mundo concentricum ut ille ait. orbes enim cor-
porei sunt quibus motus celestes fiunt: non circuli. V. Non iniuria no-
tasti hunc locum insufficienter expositum. Quare mirandum non est cur
paucissimi plenam theoricarum noticiam habeant. quoniam quidem diminu-
te res ipsa tradita sit. De luminaribus iam satis: nunc ad tres superiores
transeundum est. quorum quilibet inquit: ille duos habet circulos
eccentricos equales dispositos in eadem superficie plana & immobi-
les nisi quantum ad motum octauae sphaerae & ad motum quotidianum
circa terram ab oriente ad occidentem. Quid de hac littera tibi ui-
deatur amice mihi. C. Neutrum duorum circuloz moueri asserit praeterquam
ad motum octauae sphaerae & primi mobilis: quod a ueritate alienum ar-
bitror. cum alter eorum orientem uersus deferre epicyclum soleat. V.
Audi alia huiusmodi uerba. Et dicit tunc esse centrum epicycli in lon-
gitudine media equantis quoniam diameter epicycli stat perpendiculari-
ter super diametrum mundi transeuntem per centra eccentricorum. Quid
ibi dices. C. Recurro ad ea quae superius de longitudine media eccen-
trici solis ostendisti. V. Itidem facturum te suspicor circa minuta propo-
tionalia quae quidem deprehendi autumat per excessus linearum non equa-
tionum argumenti maximarum quemadmodum Ptolemeus solet. C. Recte
putas. Quis enim non potius ptolemei clarissimi adhaereat sententiae quam in-
eptiis huius uiri. V. Nunc ad mercurium qui haec nostra colloquia susci-
tauit descendem ex ordine ubi paulo postquam medium eius motum

determinauit hęc pfert uerba. Et cū iste tres lineę equaliter mo-
 ueant erūt semp equidistātes: aut erūt oēs una linea: aut duę ea-
 dem: & reliqua. Denotauit aut duas lineas quarū altera quidē
 ex centro eccētrici p centrū solis: altera uero ex centro equātis
 mercurii p centrū epicycli ei⁹ ptendit: & tertiā ex centro mūdi
 egredientē p predictisq; duab⁹ equidistantē. C. Cur hūc locū ne-
 gligendū censes. V. Quia nūq; dictę lineę equidistant ut ille asse-
 rit pterq; centro epicycli mercurii in altero duorū nodorum
 existēte: qđ bis in spacio anni solaris accidere solet: tūc enī solū
 duo circuli eccentrici solis & mercurii atq; idcirco predictę li-
 neę in una plana supficie collocant: qđ ad equidistantiā linearū
 requirit: cētro autē epicycli alibi cōstituto memoratę lineę cū nō
 sint ī eadē plana supficie: equidistare nō poterūt: sempq; alia ē li-
 nea medii mot⁹ solis: & alia mercurii: pterq; dum linea medii
 motus solis est cōis sectio eclipticę & eccentrici mercurii: aut ī
 ipsa eccētrici mercurii supficie repit. C. Profūda speculatio hęc
 est adeo ut nemo rem hāc penit⁹ cōprehendere possit q̄ habitu-
 dines supficierū inuicē sectarū ignorauerit. V. Inferi⁹ paulo hęc
 sua uerba colligant. Centrū uero epicycli & aux eccentrici & q̄
 libet pūctus eccētrici semp in equalib⁹ tpib⁹ equales angulos de-
 scribūt sup centro equantis. C. Quid ibi. Nōne centrū epicycli
 in centro equantis regulā sui motus habet. V. Ita res se habet.
C. Reliquis punctis eccentrici id quoq; accidere credit qđ ipsi
 centro epicycli: ita ut equaliter circa centrum equantis moueat
V. Reliquis eccentrici punctus id nō obtingere geometria nra
 demōstrabit. C. Auscultabo libēter. V. In linea. a. c. sit centrum
 equātis. g. centrū parui circuli. f. sup quo ipse circulus paru⁹ de-
 scriptus. e. m. g. ponam⁹ nūc centrū eccentrici deferētis epicyclū
 in lūmitate parui circuli sc; in pūcto. e. & sup eo eccentricū ipsū
 a. b. d. iam ostendei pūctū eccentrici. c. quod terminat diame-
 trum eccentrici transeuntē p centrū epicycli irregulariter ī cen-
 tro equantis moueri. C. Cur nā pūctū. c. & nō aliud assūpsisti.

minor erit recto : nisi triangulo cuius recti linea tres angulos
 duobus rectis maiores dare uelis. C. Nequaquam trigesima secunda
 primi elementorum prohibente. V. Sunt autem duo anguli, c.g.l. & l.
 g.a. duobus rectis equales nisi tertiadecima primi mentiat. quam
 obrem angulus, c.g.l. maior recto habebit. C. Centrum id est. V. In
 temporibus igitur equalibus punctus ille alius centro epicycli diametraliter
 oppositus inaequales angulos in centro equantis descripsit. C. Ergo
 perspicuum est non quodlibet punctum eccentrici in temporibus equalibus equa-
 les in centro equantis describere angulos. V. Rem apprime mihi
 placituras facies si litteram sequentem leges. ego enim iterea parumper
 quiesces auscultabo. C. Audi igitur. Sed duo sunt loca in quibus ma-
 xime accedit centrum epicycli centro terre. & in aliis locis non potest
 tantum accedere. illa uero duo loca sunt puncta prope oppositum augis
 equantis terminantia lineas contingentes paruum circulum super quem
 mouetur centrum deferentis & transeuntes per centrum terre. V. Illud no-
 tandum est. Sed perge ut cepisti. C. Quum igitur inquit centrum epicy-
 cli est in auge statim incipit ire uersus orientem in suo deferente &
 similiter centrum deferentis incipit ire uersus occidentem in suo par-
 uo circulo. V. Hoc uerum est. C. Et quando centrum epicycli est in capite
 lineae contingentis quod caput est prope oppositum augis equantis: tunc
 centrum deferentis est in puncto contactus parui circuli cum ipsa linea
 & tunc aux deferentis est in maxima remotioe ab auge equantis &
 tunc centrum epicycli est in opposito augis deferentis. quare tunc est
 in maiore appropinquatioe ad terram: quia tunc centrum deferentis
 descendit plus in suo paruo circulo & plus remouetur oppositum au-
 gis deferentis a centro terre: quod faciliter patet inspicienti figuram
 & intelligenti motum. & quamdiu erit centrum epicycli in isto arcu de-
 ferentis quod est inter duo puncta uel capita lineae contingentiū que
 capita sunt prope opposito augis equantis semper erit in opposi-
 to augis deferentis. & hoc sequitur ex hoc quod quantum currit epicy-
 clus in una parte tantum currit centrum deferentis in alia. ergo semper erunt
 in eadem linea transeunte per centrum terre & per centrum deferentis: &

Cono. Summa

tñ nunq̃ appropinquat centrū epicycli centro terre quantū ap-
propinquat in capitib⁹ linearū cōtingentiū. V. Iā quiesce. Lōge
meli⁹ erat theoricā hāc nūq̃ edidisse q̃ tot tantāq̃ ineptias
p̃fudisse. C. Nūquid bene dicta sūt oīa. V. Nō sūt. C. Vbi quēso
erratū est. V. Centrū epicycli medio quidē cursu suo distans ab
auge equātis p̃ q̃ttuor signa cōia p̃pinqui⁹ est cētro mūdi q̃ dū
ab eadē auge equātis distat p̃ tria signa quēadmodū i breuiario
Almaieſti demonstratū ē. C. Quid tū postea. V. Tunc autē linea
inter centrū epicycli & centrū mūdi cōprehensa h̃z p̃tes quinq̃/
gintaquinq̃ q̃les sexaginta sūt in semidiametro eccentrici defe-
rentis & insup̃ minuta triginta tria uni⁹ ptis. C. Quib⁹ obsecro
rationib⁹ illud cōcludis. V. Scia triangulorū planorū hēc oīa no-
bis manifestat. C. Centrū autē epicycli lineā cōtingentē possidēs
quot ptib⁹ p̃dictis a cētro mūdi remouet. V. Partib⁹ quiquagin-
ta sex & minutis uiginti duob⁹ fere. C. Quō igit̃ in maxima ut
ille asserit uicinitate ad centrū mūdi existet: si quidē in alio cō-
memorato situ p̃pinqui⁹ eidē reperit. V. Suā uir ille bon⁹ operā
lulit. C. Est ne aliud nigra dignū litura. V. Est. Ait enī centrū ec-
centrici deferētis esse in pūcto cōtactus dū centrū epicycli i ipsa
cōtingente linea existit. C. Quo pacto id erratū esse demōstra-
bis. V. Ad impossibile redigendo assertorem. Qd̃ ut intellectu
parati⁹ habeat figuratiōe lineari agendū ē. Sit itaq̃ in linea. a. c.
pūctus. f. centrū pui circuli. c. b. g. pūctus aut. g. centrū equātis &
n. centrū mūdi. augē deniq̃ equātis. a. nota representet. & c. op-
positū augis ei⁹. ductaq̃ linea. k. h. p̃ centrū mūdi cōtingēte par-
uū circulū in pūcto. h. intelligat centrū quidē epicycli in pūcto
k. lineę cōtingētis: cētrū autē eccentrici delatoris i pūcto. h. quēad-
modū iste statuit: pducant̃ deinceps duę lineę. g. k. quidē ex cē-
tro equātis ad cētrū epicycli. f. h. aut semidiameter parui circuli
ad. h. centrū eccentrici. Quū igit̃ motus duorū centrorū epicycli
sc̃z & eccentrici sint eque ueloces: hic quidē in centro pui circuli
ille aut i cētro equātis: inceperitq̃ ab eodē termino: auge uide-
licet equātis: necesse est duos angulos. a. g. k. & a. f. h. eē equales

C. Nemini dubium. V. Atque idcirco
 duos angulos. k. g. n. & g. f. b. reliquos
 de binis rectis equari oportebit. Illud
 memorie mades uelim. C. Fiat. V. Ex
 octaua autem tertii elementorum linea. n.
 b. longior est ipsa linea. n. g. cui linea. n.
 g. quum sit equalis semidiameter pui circu-
 li: id enim Ptolemeus ostendit libro nono
 capitulo nono: erit & linea. n. b. lon-
 gior ipsa. f. b. quare & per decimanonam
 primi elementorum angulus. n. f. b. maior
 erit angulo. f. n. b. & ideo per quintade-
 cimam eiusdem intercedente cōi scia maior
 erit angulo. k. n. c. q̄ cū sit extrinsecus
 ad triangulū. k. g. n. erit per sextamdecimā
 primi maior angulo. k. g. n. unde &
 per cōem sciam angulus. g. f. b. maior erit
 angulo. k. g. n. quos antea conclusimus
 equales. C. Cōclamatū ē. iā enī ad impossibile redegisti assertorē: cū
 nulla quātitas alteri equalis esse possit & inequalis. S; hoc unū rogo
 Ioānes optime: ubi nā erit centrū eccētrici deferētis qñ centrū
 epicycli i linea cōtingēte. k. b. cōstituet. V. Habuimus angulū. g.
 f. b. maiore angulo. k. g. n. ex eo igitur absumat angulus. g. f. l. equa-
 lis ipsi. k. g. n. ducta semidiametro pui circuli. f. l. i cuius termino
 l. centrū deferentis reperiri oportebit. sic enī duo anguli. a. g. k.
 & a. f. l. reliqui de binis rectis equales iuicē existēt quēadmodū
 similitudo motuū exigit. C. Igitur ex cētro mūdi. n. educta linea
 p punctū. l. ad ptē supiorē: in ea aux eccētrici necessario repiet.
 V. Verū est. C. Quāobrem aux eccētrici deferentis non est in
 maxima remotiōe ab auge equātis centro epicycli in pūcto. k.
 lineę cōtingētis existēte. terminus enī maxime remotionis est
 in linea contingente paruū circulū. V. Recte subinfers cōtrariū

eius qđ ille i theoriciis suis affirmat. C. Idcirco insup centrū epi-
 cycli nō erit i opposito augis deferētis. nō enī ē i linea. n. l. quā/
 tūlibet continuata. V. Illud quoq; sniam eiusdē destruit aptissi/
 me : dixit nāq; centrū epicycli dum i
 capite lineę cōtingentis esset i oppo/
 sito quoq; augis eccētrici existere. C.
 Qđ si centrū eccentrici deferētis i pū-
 cto cōtact⁹ positū fuerit ubi quēso cē-
 trū epicycli repiet. V. In linea recta q̄
 a cētro eccētrici p centrū equātis edu-
 cet. centrū quoq; epicycli erit. cui⁹ rei
 ueritatē figuratio declarabit. disposi-
 ta enī ut prius linea. a. c. cū puo circu-
 lo & linea cōtingente eū in pūcto. b.
 ducat semidiameter ipsi⁹ pui circuli. f.
 b. & c. b. d. a. g. b. ponatq; angul⁹. a. g. k
 ēqlis angulo. a. f. b. pducta linea. g. k.
 indefinite longitudis. quo demū fie-
 ri oportet. ut cētro eccētrici existēte i
 pūcto. b. cōtingētē. cētrū epicycli sit
 i linea. g. k. Quū aut linea. n. b. contin-
 gat circulū parū. erit p decimāseptimā tertii angul⁹. f. b. n. rect⁹
 descriptoq; circulo p imaginationē sup. g. cētro fm quātitatē li-
 neę. g. n. circūferētia ei⁹ ibit p pūctū quidē. f. ppter ēqlitatē duarū
 linearū. g. n. & g. f. p pūctū aut. b. ex cōuersa trigēsimē tertii: an-
 gulo. b. recto existente. quāobrē & linea. g. b. erit semidiameter
 eiusdē circuli ēqlis semidiametro. g. f. q̄ etiā ēqlis ē ipsi. f. b. trian-
 gulus ergo. f. g. b. erit ēqlaterus & iō angul⁹. f. g. b. ēqlis erit an-
 gulo. g. f. b. s; angul⁹. g. f. b. cū angulo. a. f. b. sil' ēqlis sūt duob⁹ re-
 ctis p tertiādecimā pmi. q̄re & p cōem sciam duo anguli. f. g. b.
 & a. g. k. ualebūt duos rectos: atq; idcirco q̄rtadecima primi ra-
 tiocināte duę lineę. b. g. & g. k. sibi directe cōiūgunt. & sūt una
 linea. C. Quā pulchre certiorē me reddidisti de eo qđ querebā

unde iterū sniam hui⁹ hois confutare poterim⁹. Sed reliq̄ lecte
littere salua ne sūt oīa. V. Immo iēpta sūt & friuola. Quādiu enī
inquit centrū epicycli erit in isto arcu deferētis q̄ est inter duo
pūcta uel capita lineaz cōtingentiū q̄
capita sūt p̄pinq̄ opposito augis equā
tis: sp̄ erit ī opposito augis deferētis
& reliq̄. C. Vellē audire qua nā rōne
illud destrueres. V. Resume igit̄ lineā
a. c. cū puo circulo & duab⁹ lineis recti
eū cōtingentib⁹ inter q̄s intelligat̄ cē
trū epicycli ī pte oppositi augis equā
tis: uerbi grā in pūcto. k. ducatq̄ lineā
recta p̄ ipsū. k. pūctū & centrū mūdi se
cans circūferētiā pui circuli ī pūcto. l.
Si igit̄ ut ille autumat centrū epicycli
ē ī opposito augis eccētrici: necesse ē
cētrū quoq̄ eccētrici deferētis ī lineā
k. l. repiri. C. Nemo ificias ibit. neces
se enī ē semp̄ hęc q̄ttuor pūcta: augem
eccētrici centrūq̄ ei⁹ & centrū mūdi
atq̄ oppositū augis in una cōtineri li
nea recta. V. Centrū aut̄ eccētrici circūferētiā pui circuli nūq̄
deferit. quāob̄ centrū eccētrici deferētis ī pūcto. l. necessario
cōstituet̄. C. Quid tū postea: certa sūt enī quēcūq̄ assumis. V. Au
dies cōtinuo si pri⁹ centrū equātis cū centro epicycli p̄ lineā. g.
k. copulaueris. C. Factū. V. Iā syllogismū paulo supius factū resu
mens cōcludo lineā. n. l. longiorē esse semidiametro pui circuli
f. l. atq̄ idcirco angulū. l. f. n. angulo. f. n. l. maiorē q̄ angul⁹. f. n. l.
quū sit equalis. k. n. c. angulo cōtraposito. & ille qdē extrinsec⁹
ad triangulū. g. k. n. angulo intrinseco. k. g. n. maior phibet̄: erit
ob eā rē cōi scia intercedēte angulus. l. f. n. maior ipso angulo. k.
g. n. ac demū angul⁹. a. g. k. foci⁹ anguli. k. g. n. maior eē cōuincet̄

angulo. a. f. l. Nā si a quātatib⁹ equalib⁹ inēquales abstuleris: re
 siduū maioris ablatę min⁹ erit residuo
 minoris. C. Certū id accipio. V. Non
 igit̃ ēque uelociter mouebant̃ centrū
 quidē epicycli respectu cētri equātis.
 centrū autē deferētis respectu centri
 pui circuli: qđ est incōueniēs & cōtra
 unanimē omniū astronomorū sniam.
 C. Pulchre admodū ineptias hui⁹ ho
 minis detexisti. quę tantę tāq̃ crebre
 p̃sertim in Mercurio fuere ut reli/
 quas oēs assertiūculas suas cōtamina/
 re uideant̃: multo aut̃ iusti⁹ cōmētato
 res oēs despiciēdos censeo: q̃ me atq̃
 alios plurimos iā diu suis nebulis ac
 deliramētis inique remorati sūt. Sed
 qđ responderes obsecro rationi quā
 ex ēqlitate motuū cētri epicycli ac cē
 tri deferētis elicere conatur. V. Quid
 nā aliud dicerē nisi qđ hęc sua argumētatio nullā formā hñs ne/
 qđ locū sicut de centro mūdi nihil assumit ita quicq̃ de ipso cō
 cludere nequiet. Nā haud alit̃ inferre liceret centrū epicycli &
 cētrū deferētis eē sp̃ in una linea recta cū quolibet alio pūcto li/
 neę. a. c. C. Aliud ne tenes de hac re p̃ferendū: V. Iā id satis est.
 C. Ergo ad locū ordo me ducet qđ iūtio cōfabulatiōis nrę animū
 pulsauit meū. V. Quę res ē! C. ēqtiones inquit argumētoꝝ qđ scri
 bunt̃ i tabulis sūt ēqtiones ac si sp̃ fuisset centrū epicycli i inter/
 sectiōe circuli equātis cū deferēte: & paulo inferi⁹. Quare opor
 tet: inqt qđ tria paria sint minutorū p̃portionaliū sc̃z minuta p/
 portionalia ad longitudinē longiorē. & sūt excess⁹ lineę exeūt/
 a cētro terrę ad centrū epicycli ipso existēte i auge deferētis ad
 lineā exeuntē ab eodē cētro terrę ad it̃ersectionē circuloꝝ: ex/
 cessus dico diuisus i. 60. ptes. Quid de his uerbis tibi uisū ē! V.

equationes argumentorum in tabulis scripte non sunt ad huiusmodi intersectione circuloꝝ computate quemadmodum ipse dicit: uerum potius secundum mentem Ptolemei ad eum situm centri epicycli ubi distantia eius a centro mundi equalis est semidiametro deferentis: quam ipse in sexaginta equas partes more suo diuisit. Nam si recte numeraueris equatio argumenti maxima que accidit centro epicycli existente in predicta intersectione uigintiunum graduum & uiginti quatuor minuta non excedit. ea autem quam habent tabule uigintiduos graduum & duo minuta complectitur. Dum enim centrum epicycli ab auge equantis medio cursu suo distat per graduum 58. & minuta uiginti fere. ipsum constituit in intersectione circuloꝝ deferentis & equantis. Tunc autem distantia eius a centro mundi habet partes 61. quales sexaginta sunt in semidiametro deferentis & insuper minuta 37. unius partis. Hec omnia quisque scientia triangulorum planorum habens facile confitebitur. C. De minutis autem proportionalibus quid? V. Dupliciter peccat. primum quidem quod ipsa minuta proportionalia per excessus linearum ueluti in aliis planetis: non equationum argumenti maximarum siue relatiuarum considerat: primum uero quod situm epicycli in intersectione supra memorata in hisce minutis proportionalibus extrahendis obseruat: cum in eo situ potius statuendum sit epicyclus ubi a centro mundi sexaginta memoratis partibus remouetur: & ad equationes argumentorum ibi contingentes referende sint binę equationes que in maxima & minima centri epicycli a centro mundi distantis accidere solent. Sed hec in breuiario nostro abunde explanata sunt Quo autem pacto triplicia minuta proportionalia Mercurium habere intelligendum sit Georgii meus Purbachi in theoricis suis luculentissime docuit. Sed satis iam circa Mercurium lusisse uidemur. Nunc ulterius procedendum censeo. C. Sane illud preterire non libet quod paulo inferius sentire uideatur tres lineas equidistare: quarum una quidem ex centro eccentrici solis per centrum solis: alia uero a centro equantis Veneris per centrum epicycli sui incedit: tertia autem quam uocant lineam medii motus. Illud enim non nisi bis in anno solari accidere ex his que ad mercurium superius disseruisti concluditur. V. Recte quidem. Ad sequentia demum legenda animum adhibe. C. Plana uidentur omnia. V. An il-

lud silentio prętereūdū arbitraris! ubi minuta casus inquit di-
cunt minuta cęli quę ptrāsit luna a pricipio usq; ad mediū eclyp-
psis: si nō obscurat tota & reliq;. C. Hęc tu diffinitionē aspnabe-
re! Nūquid p suo quisq; arbitrato rē diffinire pōt! V. Primis q/
dem artiū traditorib; id facere licet: cōmētatorib; autē siue seq/
cibus minime: qnīmo auctori primario & diffinitiones suas cō/
formare debēt & snias. C. Ptolemęū fortasse imitari debuit. V.
Nō modo Ptolemęū uerū etiā alios q minuta casus diffiniūt ea
quę ptrāsit luna a pricipio usq; ad mediū eclypsis supando Solē
ī eclypsi quidē pticulari: ī eclypsi autē ulī ab initio eclypsis usq;
ad principiū totalis obscuratiōis: ita q minuta casus intelligāt
esse excessus ille quo mot; lunę uer; in tpe huiusmōi supat mo-
tū solis uerū: non ipse mot; lunę simplicit. Hęc diffinitio rñdet
menti Ptolemęi ī sexto libro capitulo septio magnę cōpositio-
nis suę. Sed & in oib; tabulis talia scribunt minuta casus. Quā/
obrē ad habēdū tēpus expositores tabular; monēt ipsa minuta
cas; diuidi p supationē lunę uerā ī una hora: aut eisdē addi duo
decimā sui ptē & collectū diuidi p motū lunę uerū ī hora. quoz
neutrū bñ pcipere; si minuta casus iuxta hui; uiri sniam diffine-
rent. C. Satis mihi psuasū ē. neq; aliter sentiēdū esse arbitror de
minutis dimidię morę qn p superationē nō p motū lunę inte/
grū diffiniēda sint: atq; idcirco sequentē litterā censeo negligē-
dam ubi & ppter hoc īquit si ista minuta diuidāt p motū lunę
equalē ī una hora ueniet tēpus ī quo luna pertrāsit ista minuta
V. Recte putas. Nā & si p diuisionē huiusmōi exeat tēpus ī quo
luna pcurrit ipsa minuta nō tñ illud est tēpus casus aut dimidię
morę. s; oportebit minuta huiusmodi diuidi p supationē lunę
ī hora quēadmodū supra monuim;. Iā pficiscamur ocius hora
monet: atq; res illas leues missas faciam;. C. Vis ad latitudines
planetaz transeā: V. Perplacet. hoc legas primū. C. Et si inquit
accipim; declinationē grad; orbis signorū ī quo ē luna & ī eadē
hora accipimus latitudinē lunę ab orbe signoz sc; a uia solis &
si fuerit ambę declinatio sc; & latitudo septētrionales. ul' ambę

meridionales iungem⁹ utrāq; & eueniet declinatio lunę ab æq/
 noctiali. & si fuerint diuerſę: ſubtrahem⁹ minorē de maiori. Si li/
 ter ī aliis planetis iueni⁹ declinatio. V. Quis obſecro hæc feret
 æquo aīo! cū latitudo quidē ſit arcus circuli magni tranſeūtiſ p
 polos eclipticę: cētro aſtri atq; ipſa ecliptica intercept⁹. declina/
 tio aut ī circulo magno p polos æqnoctialis & centrū ſtellę ince/
 dente cōſiderat⁹: ē enī arc⁹ mēorati circuli cētro ſtellę & ipſo æq/
 noctiali intercept⁹. Hi aut duo circuli ſemp ſūt diuerſi: præterq;
 aſtro ī capite cācri aut capricorni exiſtēte. tūc nāq; cōueniūt di/
 cti circuli doctrinaq; hui⁹ uiri loci h³. aliubi aut ſi poſueris ſtel/
 lā declinatio ueri loci ei⁹ cū ipſa ſtellę latitudie ſi quā habeat ſp
 cōcurret ad angulū. quāobrē ex cōgerie declinatiōis & latitu/
 dinis pdictarū nō cōflabit arcus un⁹ cōtinu⁹. unde quoq; alterū
 ex altero demi ut declinatio ſtellę relinq⁹ friuole q⁹piā putabit
 Quę oīa ſi op⁹ eēt figuratiōe ſua apti⁹ declarari poſſet. C. Omit/
 te figurationē. pſpicua enī tua ē argumētatio. Ad reliq; hui⁹ capi/
 tuli te trāſſerto. S; hoc unū ſepe admiror tabulas biptialis & q/
 driptialis nūeri ita abolitas eſſe. in qb⁹ tñ bon⁹ ille uir oēm hui⁹
 capituli conſumit ſermonē. V. Nō temere tabulas illas aſpnan⁹
 docti aſtronomi: qñquidē a ueritate plurimū. abſūt qđ plane cō/
 ſtabit ſi latitudines illinc elicitas cōferem⁹ ad eas quę p tabulas
 Ptolemei numerant⁹. Sed redeam⁹ ad litterā. Inter cętera de ta/
 bulis latitudinū ait iſte. & latitudo quę ſcribit⁹ ī tabulis binariū
 ē diſtātia ptiū circūferētię epicycli a circūferētia eccētrici: diſtā/
 tia dico cōputata uerſus uia ſolis. C. Quid ibi notādū cēſes! V.
 Si ita eēt oporteret cētrū planetę nūq; repiri ī ſupficie eccētrici
 nā apud oē argumentū equatū ī tabula bipartialis numeri aliq;
 ponit⁹ numer⁹ qui: ut ipſe ſentit: diſtātia planetę ab eccentrico
 denotat. C. Hoc nimirū ſequere⁹. V. Alia demū audi uerba ei⁹
 Inclinat⁹ aut epicycl⁹ ab eccentrico: ita q; ſemp erit planeta inter
 eclipticā & cētrū epicycli niſi cū cētrū epicycli ſit ī capite ul⁹ cau/
 da draconis. tūc enī epicycl⁹ ē direct⁹ in eccētrico. Quid tibi ui/
 de⁹? C. Quū cētrū epicycli ſp ſit in ſupficie eccētrici ſeq⁹ planetā

semper esse inter duas planities eclipticę & eccętrici. V. Illud autē
absentaneū ē. Nā in trib⁹ superiorib⁹ superficies epicycli semper secat
superficiē planā eccętrici ita q̄ pars ei⁹ superior qdē augē epicycli cō
tinens inter eccętrici & eclipticę duas superficies cōprehēdit. re/
liqua uero pars superficies epicycli plus ab ecliptica remouet̃ q̄ ipsa
eccętrici superficies. Vnde planetā quoq̄ i hac inferiori pte epi/
cycli existentē plus ab ecliptica q̄ ipsū eccętricū remoueri: atq̄
idcirco nō inter eclipticā & superficiē eccętrici repiri necesse est.
Illud deniq̄ falso affirmat̃ centro epicycli i capite uel cauda dra/
conis existentē superficiē ei⁹ directe in superficie eccentrici iacere.
Sic enī centro epicycli i altero nodorū cōstituto planeta extra
augē uerā epicycli sui uel oppositū augis existens semper latitudi
nem ab ecliptica sortiret̃. qđ pfecto falsum est. Nam teste Ptole
męo dū epicyclus in altero nodoꝝ existit nulla planetę accidit
latitudo ubicunq̄ etiā in epicyclo fuerit. quāobré totā epicycli
superficiē i plano eclipticę: nō eccętrici: iacere necesse ē cętro epi/
cycli i altero nodorū existentē. Sed qđ tantope deliramēta hui⁹
hoīs tractamus. C. Sequentia igit̃ ei⁹ placita uideamus. Et qñ in
quit planeta est in auge epicycli tūc maxime declinat a uia so/
lis. quare tunc maxima latitudo reperit̃ in tabula. V. Nugę. Nā
maior est latitudo cuiuslibet triū superiorū dū in opposito augis
epicycli existit q̄ in ipsa auge. Idem quoq̄ Veneri & mercurio
semper accidit p̄terq̄ centro epicycli i uentre draconis existentē/
te. ibi enī aux epicycli & oppositū eius equales planetę tribuūt
latitudines Ptolemęo hęc oīa explanāte. C. Quō igit̃ in princi
pio tabulę binariū maior reperit̃ numerus q̄ i fine: quasi maior
accidat planetę latitudo i auge epicycli cōstituto q̄ in ei⁹ oppo
sito. principiū enī tabulę augi: finis autē opposito augis respon
dere perhibet̃. V. Numeri qui i hac tabula scribunt̃ o amice nō
sunt uerarū latitudinū quēadmodū & ille paulo inferius asseue
rabit. sed officiū huiusmodi numeroꝝ s̄m mentē Azarchelis
est diuidere alios & latitudinē ipsam elicere. Si autem diuiseris
eundē numerū p duos inēquales: maior quidem minorē elicit

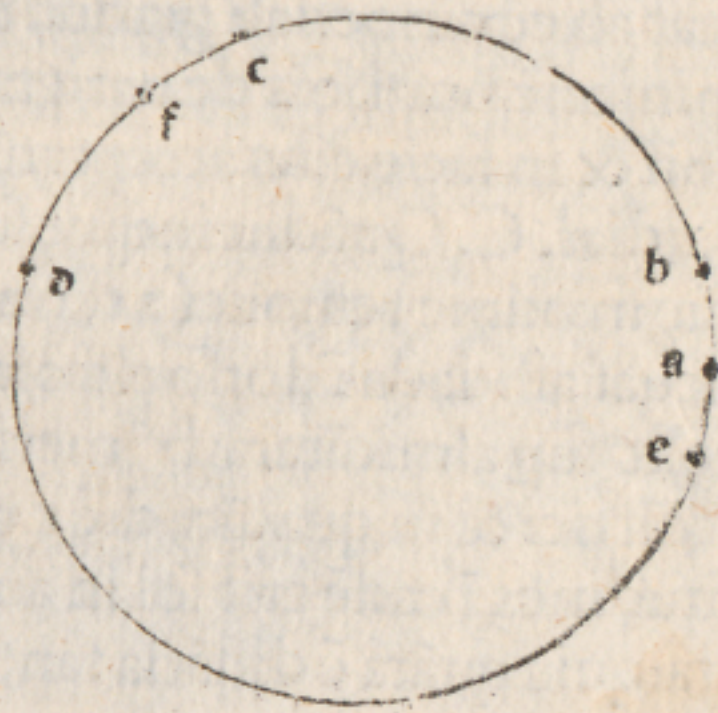
numerū quotiens: minor autē maiorē. qđ ex uigesima septimi
elementorū facile cōuincit. Sic maior numerus in capite tabu-
le bipartialis numeri oblatus minorē reddet latitudinē qđ mi-
nor in fine eiusdē. C. Certiorē me reddidisti nihil in hoc capi-
tulo latitudinū aliud qđ ineptias apparere & quidē intollerabi-
les. Verūtamen si iubes: sequentē eius litteram p̄nunciabo. V:
Perge ut lubet. C. Et latitudo quę scribit in tabulis quaternarii
distantia circūferentię eccentrici a uia solis quę distantia ē par-
uula cū est p̄pe nodos: & maxima cū in remotis locis a nodo p̄-
tria signa. V. Nō obtundas amplius. Nā in fine huiusce tabule
quadripartialis numeri. Saturnus habet gradus quinq; & ideo
uenter draconis eius distans a nodo p̄ quadrantē circuli. qnq;
gradibus ab ecliptica remouebit. Quāobrem Saturnus in op-
posito augis epicycli existens epicyclo uentrē draconis possi-
dente habebit latitudinē maiorē quinq; gradibus. qđ est falsū.
maxima enī eius latitudo gradus tres & minuta quattuor non
excedit. C. Ergo numeri qui scribunt in tabulis nō sunt uerarū
latitudinū: si quidē non ostendūt distantia partiū circūferentię
eccentrici ab ecliptica: neq; distantia partiū circūferentię epicy-
cli ab ipsa superficie eccentrici. V. Recte cōcludis. Ipse etiā theo-
ricarū scriptor paulo inferius Compositor autē inquit tabularū
ad ostensionē sui magisterii noluit ponere ueros numeros p̄-
dictarū latitudinū in quibus unus subtrahit ab altero semp. &
reliqua. Vbi cōfiteſ apte numeros uerarū latitudinū in tabulis
cōmemoratis nō esse descriptos. C. Homo ille uidet extollere
ingeniū compositoris tabularū: quasi opus egregium ad latitu-
dines planetarū cōputaudas ediderit. Quid igit obstat cur re-
centiores sideralis scię studiosi ipsis nō utunt? V. Quid obstat
queris? Auctoritas Ptolemęi nostri ueracissimi: qui ī libro suo
ultimo maximā Saturno nomerauit latitudinē triū grēduū &
quattuor minutorū. per tabulas autem memoratas maximam
Saturni latitudinē oportet esse graduū quattuor & minutorū
decemseptem fere. Ioui deniq; Ptolemęus tribuit latitudinem

maximā graduū duorū & minutoꝝ octo. q̄ fm̄ has tabulas lati/
tudinē accipiet maximā graduū triū & q̄draginta uni⁹ minutoꝝ
Mars demū tabulas dictas nō iūria aspernabit: q̄ppe q̄ Ptole/
mēo affirmante maximā latitudinē borealē q̄dē habet graduū
q̄ttuor & minutoꝝ uigintiuni⁹. australē uero graduū septē & mi/
nutorū triginta. Ex hisce aut tabulis equalē hic atq; illic ab ecli/
ptica remotione suscipiet. S; neq; Ven⁹ & Mercuri⁹ calūniā suā
reticebūt. Nā dū centrū epicycli est ī auge eccētrici & Ven⁹ ipsa
ī opposito augis epicycli prēdictę tabulę latitudinē maiore tre
decim gradib⁹ exhibēt: quę tñ iuxta mentem Ptolemēi nō erit
pluriū q̄ decē minutorū. Mercurius uero in fili circularū suorū
situ p tabulas quidē sepe dictas habebit latitudinē maiore no/
uem gradib⁹. In ueritate autē quadragintaquinq; dūtaxat mi/
nutis a uia solis recedet. Hęc inquā ponēdo duos nodos equa/
liter a uentre dracōis distare quēadmodū oēs opinant̄ astrono/
mi. Sic morosus ille tabularū cōpositor Ptolemēū neglexit ue/
racissimū quē Albategnius pater omniū q̄ numeros tractant ta/
bulares imitari studuit. Dū igit̄ ab auctorib⁹ recedēs bonus iste
uir nouā cōputandi querit facilitatē plurimas effūdīt ineptias
& quidē absurdissimas. Sed qd iterū in hęc deliramenta incidi
mus quę iā dudū missa facere decretū ē: ad lrām denuo redeun
dum censeo. C. Quid uis legā. V. Quod sequit̄. C. Cū uero cen/
trū epicycli ē in nodis nullę sunt latitudines: tūc enī direct⁹ est
epicyclus in eccentrico & centrū epicycli in uia solis. V. Iā du/
dum illud uerbū floccifecimus. nō enī tūc epicyclus ī eccentrici/
ci supficie iacere solet: s; ī plano eclipticę testimonio Ptolemēi
cōstituit̄. Verū si nōdū quiescis: ostendā bonū hūc uirū sibiipsi
haud quāq; cōstare. Nā centro epicycli in nodis existēte dicit
nullas esse latitudies: causā subiūgens q̄ epicycl⁹ tūc sit directus
in eccentrico. Qd si ita est sequit̄ oē epicycli punctū extra ecli/
pticā repiri prēterq; ea quę sunt in cōi sectione epicycli & ecli/
pticę: sicuti nullū eccentrici punctū ī ecliptica ē prēter ea quę ī
cōi sectiōe eccētrici & eclipticę iacēt. Quāobrē centro epicycli

in altero nodorū existēte planeta nō priuabit latitudinē nisi ī au-
 ge epicycli aut ei⁹ opposito fuerit. Hęc enī duo loca sūt ī prędi-
 cta cōi sectione. Sed uideam⁹ quid dicat de motu capitis & cau-
 de draconis. C. Caput autē inquit & cauda triū superiorū imo-
 bilia sunt nisi ad motū octauę spherę. Caput autē & cauda Vene-
 ris & Mercurii mouent⁹ tali pportioē q̄ uer⁹ loc⁹ capitis utrius-
 q̄ distat ab eis semp tantū quantū & uer⁹ locus capitis scriptus
 in tabularū canone distat a loco q̄ sit ex medio motu solis & ar-
 gumento istorū equato. V. Fabulę. Caput enī & cauda Veneris
 & Mercurii in ueritate nō mouent⁹ aliter q̄ capita & caudę triū
 supiorū. Ita oēs sentiūt, compositor quoq̄ sepe dictarū tabularū
 idē putasse uidet⁹ qñquidē in canone suo loca capitū uera p Ve-
 nere & Mercurio cōscribit tanq̄ imobilia. Secundū nugas autē
 hui⁹ boni uiri caput Veneris tantū ferme contra successione si-
 gnorū quantū stella ipsa in epicyclo respectu augis ei⁹ uerę mo-
 uebit⁹ dempta tñ inde aut addita nōnūq̄ ipsa equatione argu-
 mēti. Qđ q̄ alienū a ueritate existat neminē ignorare arbitror.
 Idē deniq̄ Mercurio accidere oportebit. Quō autē illud sequi
 oporteat ī figura declarabit⁹. Circul⁹. a. b. c. zodiacū representet:
 ubi. a. sit principiū arietis. b. loc⁹ capitis Veneris. intelligat⁹ q̄ li-
 nea medi⁹ motus solis ad ipsū. b. pūctū terminari dū Venus ipsa
 ī auge epicycli uera existit: qđ qđē possibile ē: cū illi duo motus
 nō habeāt ēq̄les restitutionē. Si itaq̄ colligim⁹ mediū motū so-
 lis q̄ est arc⁹. a. b. cū argumēto ēq̄to
 ueneris: ut formā canōis seq̄mur
 licet nullū sit ī hoc casu tale argu-
 mentū: nō resultabit nisi arc⁹. a. b.
 ex quo si detraxerim⁹ uerū motū
 capitis: nihil restabit quāobrē stel-
 la erit in nodo capitis sc̄z pūcto. b
 Deinde transacto aliquāto tpe p-
 ueniat linea mediū motus solis ad
 punctū. c. auge uidelicet eccētrici

ut facilius sit processus: sitq; arcus. c. d. similis argumento equato Veneris. Si igitur ex toto arcu. a. c. d. q; constat ex medio solis motu & argumento Veneris equato subtraxerim? arcu. a. b. capit? relinquetur arcus. b. d. equalis distantie capitis ab ipsa stella iuxta mentem huius viri: ponatur itaq; stella secundum verum eius motum in puncto. f. ita ut arcus. c. f. sit similis equationi argumenti: quae quidem equatio argumenti necessario semper minor est ipso argumento equato. sitq; arcus. b. e. equalis arcui. d. f. atq; idcirco per communem animi conceptionem arcus. f. b. e. equalis arcui. b. f. d. oportebit igitur caput draconis nunc esse in puncto. e. quod prius erat in b. puncto. Caput ergo draconis Veneris motum est contra signorum ordinem per arcu. b. e. differentiam scilicet argumenti equati & equationis eiusdem argumenti. illud quidem in quarta parte anni solaris quod est inconueniens maximum. Sed ne totum teramus diem in istis somniis anilibus: ad sequens capitulum perpere transeamus. C. Ita faciendum censeo. Vidistis obsecro aliquis ad Arim compositas tabulas. V. Nullas unquam uidi. sint ne autem an non incertus sum. C. Mirandum tot fuisse compositores tabularum ut asserit ille ad Arim & nusquam earum offendi exempla. V. Scio ego Ptolemeum quidem suas instituisse tabulas ad Alexandria: quae non est sub equinoctiali sita neque media inter orientem & occidentem. Alba tegnum autem ad aratam ciuitatem: quemadmodum ex capitulo primi libri eius trahitur. Sed neque Arata ipsa in medio mundi consistit: cum sit orientalis Alexandria decem gradibus latitudinemque habeat ab equinoctiali gradu triginta sex. C. Si placet audiamus opinionem huius hominis de uarietate altitudinum solis in dorso astrolabii & in facie eius acceptarum: ac insuper de motu augis eius. V. Audiat. C. Quoadiu inquit sol fuerit in medietate eccentrici sui quae maxime remouetur a terra scilicet in longitudine longiori magis eleuatur allidada in dorso astrolabii in meridie quam gradus solis in reti positus super almicatarath in meridie: & contra fit in alia medietate eccentrici & in quacumque die maior erit distantia inter has duas altitudines in eadem erit sol in auge eccentrici in medietate prima praedicta: quia quanta est distantia tanta est eccentricitas: & est duorum graduum

fere. V. Desine desine oro tot huiusmodi pferre nugas. Nōne si
astrolabiū rite factū fuerit: pūctus eclipticę rētis in quo sol dici
tur esse tantū pportionaliter eleuat in linea meridiana instru/
menti: quantū & pūctus ille celestis q p predictū representat in
meridiano habitationis. C. Quid nī. V. Centrū autē solis est ī
linea recta quę ex centro mūdi ad p̄fatū eclipticę pūctū ex/
tendit. C. Confiteor. V. Oīa uero pūcta eiusdē lineę ex centro
horizontis ad sublime egrediētis. eandē ab ipso horizonte sor/
tiunt altitudinē: centro tantū horizontis secluso. C. Certum ē:
Nā huiusmodi linea unicū cōplectit angulū cū sectione cōi ho/
rizontis & circuli altitudinis p ipsā memoratā lineā transeun/
tis. V. Centrū ergo solis eā quā pūctus eclipticę celestis sub quo
existit: habet altitudinē. atq; idcirco tanta est altitudo solis in
ueritate quantā ostendit pūctus eclipticę instrumentalis in li/
nea meridiana. C. Nemo inficiabit: quecūq; enī uni & eidē sūt
ēqualia inter se quoq; perhibent ēqualia. V. Sed in dorso astro/
labii uera deprehendit. Solis altitudo nisi quantū distātia cen/
trorum mundi & instrumenti: aut fractio radii solaris uariari
potest. quorū alter quidē p nihilo reputant philosophi q ter/
ra ad orbem solis insensibilē ferme habeat magnitudinē: alterū
uero ppe insensibile esse certis ostendit rationib⁹. Quāobrem
duas solis altitudines ī dorso & facie astrolabii deprehensas in/
sensibiliter differre: atq; ideo tanq; ēquales haberi oportebit.
C. Aperte delirantē hūc hoīem confutasti. V. Quicquid igitur
litterę suę reliquū est: corruere oportet. Nā applicatio solis ad
augē eccentrici sui haud quāq; hoc cognoscat indicio. neq; ec/
centricitas inotescet: neq; motus augis ī anno pcipiet. quas res
doctissimū arabem Albategniū hoc pacto aiaduertisse somniat
astrolabio uidelicet tricubitali usū uel maioris quātitatis. Sed
nescio quē tumultū audire uideor. I. obsecro uisum quid rei sit
ego iterea si qua deinceps notāda sint quātocius explorabo. C
Ibo ac lubens. V. Id pauculū quod de aspectibus planetarū so/
nat tam & si parum ī usū sit hodie recte traditur. p̄sertim astro

meridianū obtinēte : nā si in horizonte fuerit uel p ascensiōes obliquas uel p descensiones ceteri astronmi iubēt inuestiga-
ri aspectus. In locis autē mediis p ascensiōes uel descensiōes p-
miscuas id efficiunt. Sed redit amic⁹ noster. Quid fit? quid agit?
C. Concurrit undiq; domini sūt abituri. V. Et nos igit cepto lu-
do modū statuentes extemplo sequamur oportet. C. Quā cō-
mode tēpus illud nostris respōdebat colloquiis adeo ut nihil
pene intentatū reliquerimus cū nihil etiā ampli⁹ ocii supsit. V.
Pleraq; remissius dicta silentio prēteriuim⁹ nō tanq; oīno pba-
ta: sed uel facile moderanda: uel nō satis digna de quib⁹ sermo
habere. qđ & eo cōsultius facere libuit ne aliena quēlibet di-
cta auidius mordere q̃ ueritatē inquirere uideremur. Iam reli-
quū est suū uterq; larem fēlix reuisat. Saluus igit sis amicorum
dulcissime. C. Et tu recte ualeto.

Characteres signoru zodiaci	♈ Aries	♎ Libra	Characteres aspectuū	♄ Saturn⁹	Characteres planetarū
	♉ Taur⁹	♏ Scorpius	♌ Coniunctio	♃ Jupiter	
	♊ Gemini	♐ Sagittari⁹	* Sextilis	♂ Mars	
	♋ Lancer	♑ Capricorn⁹	Δ Trinus	☉ Sol	
	♌ Leo	♒ Aquarius	□ Quartus	♀ Venus	
	♍ Virgo	♓ Pisces	♅ Oppositio	☿ Mercur.	
	♎ Caput	♈ Caput		☾ Luna	

Impressum est hoc opusculum mira arte & diligentia Erhardi
Ratdolt Augustensis. Anno salutiferę incarnationis. 1485.

